

**RADA
EVROPSKÉ UNIE**

**Brusel 7. srpna 2013
(OR. en)**

12990/13

**Interinstitucionální spis:
2013/0264 (COD)**

**EF 159
ECOFIN 740
CONSOM 154
CODEC 1890**

NÁVRH

Odesílatel:	Evropská komise
Datum přijetí:	25. července 2013
Č. dok. Komise:	COM(2013) 547 final
Předmět:	Návrh SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY o platebních službách na vnitřním trhu, kterou se mění směrnice 2002/65/ES, 2013/36/EU a 2009/110/ES a kterou se zrušuje směrnice 2007/64/ES

Delegace naleznou v příloze návrh Komise podaný s průvodním dopisem Jordiho AYETA PUIGARNAUA, ředitele, pro Uweho CORSEPIUSE, generálního tajemníka Rady Evropské unie.

Příloha: COM(2013) 547 final

V Bruselu dne 24.7.2013
COM(2013) 547 final

2013/0264 (COD)

Návrh

SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY

**o platebních službách na vnitřním trhu, kterou se mění směrnice 2002/65/ES,
2013/36/EU a 2009/110/ES a kterou se zrušuje směrnice 2007/64/ES**

(Text s významem pro EHP)

{SWD(2013) 282 final}

{SWD(2013) 288 final}

{SWD(2013) 289 final}

DŮVODOVÁ ZPRÁVA

1. SOUVISLOSTI NÁVRHU

Odůvodnění a cíle návrhu

Evropský trh elektronických plateb nabízí obrovské příležitosti k inovacím. Platební zvyklosti spotřebitelů se za poslední roky značně změnily. Neustále se zvyšující počet plateb kreditními a debetními kartami spolu se vzestupem elektronického obchodování a sílící popularitou chytrých telefonů připravily cestu k novým způsobům placení. Značné výhody v této oblasti přinášejí silnější integrace a menší fragmentace evropského trhu.

Účelem této iniciativy je umožnit spotřebitelům i obchodníkům plně těžit z vnitřního trhu, zejména v oblasti elektronického obchodování. V souladu se strategií Evropa 2020 a Digitální agendou má tento návrh přispět k dalšímu rozvoji celoevropského trhu elektronických plateb, díky němuž budou spotřebitelé, maloobchodníci a další tržní subjekty moci naplno využívat výhod vnitřního trhu EU. Hlubší integrace se nyní, kdy svět přechází od kamenných obchodů k digitální ekonomice, stává čím dál důležitější.

Aby mohlo k prohloubení integrace, posílení hospodářské soutěže, větší efektivitě a inovacím na poli elektronického bankovníctví dojít, měla by existovat jasná právní úprava a rovné podmínky, které povedou k poklesu nákladů a cen pro uživatele platebních služeb, zvětší výběr a transparentnost, usnadní poskytování inovativních platebních služeb a zajistí jejich bezpečnost.

V zájmu dosažení těchto cílů bude aktualizován a doplněn stávající právní rámec pro platební služby. Budou zavedena pravidla, která posílí transparentnost, inovace a bezpečnost v oblasti malých plateb a výrazněji se sjednotí vnitrostátní předpisy, přičemž důraz bude kladen na legitimní potřeby spotřebitelů. Navrhovaná opatření by měla být realizována z technologického hlediska neutrálním způsobem, který bude možné používat i v budoucnu, přesto, že se platební služby budou dále vyvíjet.

Do tohoto návrhu je také zapracována směrnice Evropského parlamentu a Rady 2007/64/ES (tzv. „směrnice o platebních službách“)¹, která tvoří základ harmonizovaného právního rámce pro vznik integrovaného platebního trhu a která se tímto ruší. Výsledkem budou lepší podmínky pro všechny zúčastněné strany a srozumitelnější platebněprávní rámec.

Spolu s tím, jak se sbližují technologické a obchodní modely, se dnes stále více zmenšuje rozdíl mezi platebními institucemi (podle směrnice o platebních službách) a institucemi

¹ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2007/64/ES ze dne 13. listopadu 2007 o platebních službách na vnitřním trhu (Úř. věst. L 319, 5.12.2007, s. 1).

elektronických peněz (podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/110/ES, tzv. „druhé směrnice o elektronických penězích“)², a bylo by proto optimální právní rámec pro elektronické platby zcela zmodernizovat tak, aby se obě tyto kategorie aktérů i příslušná legislativa sloučily. K tomu by ovšem byl třeba přezkum směrnice o elektronických penězích, který by zajistil konzistentnost předpisového rámce. Jelikož však směrnice o elektronických penězích byla v mnoha členských státech provedena opožděně, nebyly získány dostatečné zkušenosti, aby bylo možné tuto směrnici posoudit společně se směrnicí o platebních službách a v rámci přezkumu zvážit možné synergie. Přezkum směrnice 2009/110/ES je plánován na rok 2014.

Obecné souvislosti

Na základě stávajícího *acquis* Unie o platbách bylo v EU za posledních 12 let v oblasti malých plateb a jejich integrace dosaženo významného pokroku.

Díky právnímu rámci tvořenému směrnicí o platebních službách, nařízením (ES) č. 924/2009 o přeshraničních platbách³ a druhou směrnicí o elektronických penězích již značně pokročila integrace evropského trhu pro malé platby. Dalším stupněm bylo nařízení (EU) č. 260/2012⁴, kterým se prostřednictvím lhůt pro přechod k celoevropským úhradám a inkasům stanovilo konečné datum pro přechod na systém SEPA, který má nahradit vnitrostátní systémy pro vnitrostátní i přeshraniční platby v eurech v rámci EU (pro eurozónu je toto konečné datum 1. února 2014). Tento právní rámec dotváří judikatura Evropského soudního dvora a rozhodnutí Komise přijatá podle práva hospodářské soutěže v oblasti malých plateb.

Trh malých plateb je velmi dynamický a jeho inovace v posledních několika letech probíhají rychlým tempem. Zároveň však ještě stále existují důležité oblasti platebního trhu, zejména platby platební kartou a nové způsoby provádění plateb, jako jsou internetové a mobilní platby, které jsou vlivem hranic mezi státy nejednotné. To ztěžuje účinný rozvoj inovativních a snadno použitelných digitálních platebních služeb, které by spotřebitelům a maloobchodníkům v celé Evropě nabízely vhodné a bezpečné způsoby platby (možná s výjimkou kreditních karet) za nákup stále širší škály zboží a služeb. Nejnovější vývoj na těchto trzích také zvýraznil určité mezery ve stávajícím právním rámci pro platby, jakož i selhání trhů pro platby platební kartou, po internetu a pomocí mobilního telefonu, kterými se tato iniciativa zabývá.

² Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/110/ES ze dne 16. září 2009 o přístupu k činnosti institucí elektronických peněz, o jejím výkonu a o obezřetnostním dohledu nad touto činností, o změně směrnic 2005/60/ES a 2006/48/ES a o zrušení směrnice 2000/46/ES (Úř. věst. L 267, 10.10.2009, s. 7).

³ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 924/2009 ze dne 16. září 2009 o přeshraničních platbách ve Společenství a zrušení nařízení (ES) č. 2560/2001 (Úř. věst. L 266, 9.10.2009, s. 11).

⁴ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 260/2012 ze dne 14. března 2012, kterým se stanoví technické a obchodní požadavky pro úhrady a inkasa v eurech a kterým se mění nařízení (ES) č. 924/2009 (Úř. věst. L 94, 30.3.2012, s. 22).

Přezkum evropského rámce a zejména směrnice o platebních službách a konzultace k zelené knize Komise „Na cestě k integrovanému evropskému trhu plateb prováděných kartou, přes internet a pomocí mobilního telefonu“⁵ v roce 2012 vedly k závěru, že je třeba přijmout další opatření a aktualizovat právní předpisy, mimo jiné upravit směrnici o platebních službách, aby právní rámec pro platby lépe sloužil potřebám efektivního evropského platebního trhu a plně přispíval k vytvoření platebního prostředí posilujícího hospodářskou soutěž, inovace a bezpečnost.

Ve sdělení Komise z roku 2012 nazvaném „Akt o jednotném trhu II – společně pro nový růst“⁶ byla modernizace právního rámce pro malé platby s ohledem na jeho potenciál pro další růst a inovace označena za hlavní prioritu. Revize směrnice o platebních službách a příprava legislativního návrhu o vícestranných mezibankovních poplatcích za platby kartou byly vymezeny jako jedno z klíčových opatření Komise pro rok 2013.

Platné předpisy vztahující se na oblast návrhu

Tato iniciativa je součástí většího souboru legislativních opatření týkajících se platebních služeb. Doplní a zaktualizuje stávající právní rámec pro platební služby v rámci EU, zejména:

- směrnici 2007/64/ES, která vytvořila harmonizovaný právní rámec pro snadnější a rychlejší provádění plateb v celé EU a silnější hospodářské soutěže v oblasti platebních systémů a umožnila úspory z rozsahu. Rovněž umožnila zavedení jednotné oblasti pro platby v eurech (SEPA),
- nařízení (ES) č. 924/2009 o přeshraničních platbách ve Společenství a zrušení nařízení (ES) č. 2560/2001, jakož i o rozšíření oblasti působnosti nařízení na inkasa. Nařízení zrušilo rozdíly mezi poplatky za vnitrostátní a přeshraniční platby v eurech v rámci EU, které se účtovaly uživatelům platebních služeb. Nařízení se vztahuje na všechny elektronicky zpracovávané platby,
- nařízení (EU) č. 260/2012, které stanovilo lhůty pro přechod na celoevropské úhrady a inkasa a nahradilo vnitrostátní systémy pro vnitrostátní i přeshraniční platby v eurech v rámci Evropské unie,
- směrnici 2009/110/ES o elektronických peněžích, která upravuje vydávání a zpětnou výměnu elektronických peněz a uvádí v soulad režim obezřetnostního dohledu nad institucemi elektronických peněz a požadavky kladené na platební instituce ve směrnici o platebních službách,
- nařízení (ES) č. 1781/2006, které stanoví pravidla, podle nichž mají poskytovatelé peněžních služeb zasílat v celém platebním řetězci informace o plátcích za účelem předcházení, vyšetřování a odhalování praní peněz a financování terorismu.

⁵ Zelená kniha Evropské komise „Směrem k integrovanému evropskému trhu plateb prováděných kartou, přes internet a pomocí mobilního telefonu“, KOM(2011) 941 v konečném znění.

⁶ Sdělení Evropské komise „Akt o jednotném trhu II – společně pro nový růst“, COM(2012) 573 final.

Kromě vzniku právního rámce také na evropské a vnitrostátní úrovni proběhla řada řízení ve věcech hospodářské soutěže, která měla řešit protisoutěžní jednání na platebním trhu.

Soulad s ostatními politikami a cíli Unie

Cíle návrhu jsou plně v souladu s politikami a cíli Unie. Zaprvé, vzhledem k tomu, že je třeba zavést inovativní, efektivní a bezpečné způsoby provádění plateb, povede tento návrh k lepšímu fungování vnitřního trhu platebních služeb a obecněji i celého trhu zboží a služeb. Jelikož také usnadní ekonomické transakce v rámci Unie, přispěje k dosažení širších cílů strategie EU 2020 a k podpoře dalšího růstu. Za druhé, tato iniciativa přispívá k naplňování politik EU v dalších oblastech, jako je ochrana údajů, správní sankce, boj proti praní peněz a financování terorismu, a především:

- legislativních iniciativ Komise týkajících se Digitální agendy pro Evropu⁷ a zejména jejího návrhu právního rámce o elektronické identifikaci a důvěryhodných službách pro elektronické transakce⁸, jakož i jejího návrhu ohledně opatření k zajištění vysoké společné úrovně bezpečnosti sítí a informací v Unii⁹ a klíčových priorit uvedených ve sdělení o elektronickém obchodu a on-line službách¹⁰, jejichž cílem je vytvoření jednotného digitálního trhu,
- úsilí Komise o posílení hospodářské soutěže prostřednictvím rovných práv, povinností a příležitostí pro tržní subjekty a usnadňováním poskytování přeshraničních platebních služeb,
- legislativního návrhu Komise o mezibankovních poplatcích za platební transakce založené na kartě a o použití některých restriktivních obchodních pravidel a postupů, který je připravován současně a v úzké návaznosti na tento návrh,
- směrnice 2011/83/ES o právech spotřebitelů¹¹, jejímž cílem je podpořit skutečný spotřebitelský vnitřní trh a nastolit správnou rovnováhu mezi vysokou úrovní ochrany spotřebitele a konkurenceschopností podniků, čímž je omezena volnost obchodníků zpoplatnit používání platebních prostředků nad úroveň skutečných nákladů.

⁷ Sdělení Evropské komise: „Digitální agenda pro Evropu“, KOM(2010) 245 v konečném znění.

⁸ Evropskou komisí předložený „Návrh nařízení Evropského parlamentu a Rady o elektronické identifikaci a důvěryhodných službách pro elektronické transakce na vnitřním trhu“, COM(2012) 238 final.

⁹ Evropskou komisí předložený „Návrh směrnice Evropského parlamentu a Rady o opatřeních k zajištění vysoké společné úrovně bezpečnosti sítí a informací v Unii“, COM(2013) 48 final.

¹⁰ Sdělení Evropské komise: „Soudržný rámec pro posílení důvěry v jednotný digitální trh elektronického obchodu a on-line služeb“, KOM(2011) 942.

¹¹ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/83/EU ze dne 25. října 2011 o právech spotřebitelů, kterou se mění směrnice Rady 93/13/EHS a směrnice Evropského parlamentu a Rady 1999/44/ES a zrušuje směrnice Rady 85/577/EHS a směrnice Evropského parlamentu a Rady 97/7/ES (Úř. věst. L 304, 22.11.2011, s. 64).

2. KONZULTACE SE ZÚČASTNĚNÝMI STRANAMI A POSOUZENÍ DOPADŮ

Konzultace se zúčastněnými stranami

Dne 11. ledna 2012 Evropská komise zveřejnila zelenou knihu s názvem „Na cestě k integrovanému evropskému trhu plateb prováděných kartou, přes internet a pomocí mobilního telefonu“¹², po níž následovaly rozsáhlé veřejné konzultace. Komise obdržela více než 300 odpovědí od orgánů, zástupců občanské společnosti, obchodních sdružení a společností z různých odvětví, kteří zastupují nejrozličnější zainteresované strany. Mimo konzultační proces pak obdržela další řadu připomínek, stanovisek a příspěvků.

Komplexní zpětná vazba od zúčastněných stran¹³ poskytla odpovídající informace o nejnovějším vývoji a o možných požadavcích na změny stávajícího platebněprávního rámce. Dne 4. května 2012 se konalo veřejné slyšení na totéž téma, jehož se zúčastnilo na 350 zainteresovaných stran.

Dne 20. listopadu 2012 přijal Evropský parlament usnesení nazvané „Na cestě k integrovanému evropskému trhu plateb prováděných kartou, přes internet a pomocí mobilního telefonu“¹⁴. Usnesení uznává cíle a překážky na cestě k integraci uvedené v zelené knize a vyzývá k přijetí legislativních opatření v různých oblastech, které se týkají plateb kartou, a zároveň nabádá k větší obezřetnosti, pokud jde o internetové a mobilní platby, tedy o trhy, které jsou méně vyzrálé. Dále vyzývá k reformě modelu řízení jednotné oblasti pro platby v eurech (SEPA).

Z výsledků konzultací vyplynula potřeba zásadní úpravy stávajícího právního rámce, tak aby se zvýšila efektivita evropského platebního trhu a podpořil vznik takového platebního prostředí, které by posilovalo hospodářskou soutěž, inovace a bezpečnost.

Využití výsledků odborných konzultací

Pokud jde o přezkum směrnice o platebních službách a nařízení o přeshraničních platbách na vnitřním trhu a o možnost, že oba právní texty bude potřeba revidovat, vzala na sebe Komise další úkol s cílem získat odpovídající důkazy a zajistit plnohodnotné zapojení různých zainteresovaných stran.

Při přezkumu dopadu směrnice o platebních službách a nařízení o přeshraničních platbách na vnitřním trhu vycházela Komise ze dvou externích studií věnovaných danému tématu. Z těchto studií získala Komise ucelený obraz o ekonomických a právních důsledcích

¹² <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=COM:2011:0941:FIN:CS:PDF>.

¹³ http://ec.europa.eu/internal_market/payments/docs/cim/gp_feedback_statement_en.pdf.

¹⁴ Usnesení Evropského parlamentu ze dne 20. listopadu 2012 k dokumentu „Na cestě k integrovanému evropskému trhu plateb prováděných kartou, přes internet a pomocí mobilního telefonu“ (2012/2040(INI)).

vyplývajících ze směrnice o platebních službách. První studie, provedená externími konzultanty agentury Tipik v roce 2011, posoudila právní soulad provedení směrnice o platebních službách v 27 členských státech¹⁵. Druhá studie, vypracovaná v průběhu roku 2012 společností London Economics ve spolupráci se společností PaySys, analyzovala dopad směrnice o platebních službách na platební služby na vnitřním trhu a uplatňování nařízení o přeshraničních platbách ve Společenství. Kromě toho poradní výbory Komise zaměřené na politiku v oblasti plateb, tedy platební výbor (v němž zasedají zástupci členských zemí EU) a Nevládni odborná skupina pro platební styk (tvořená představiteli trhu ze strany nabídky i ze strany poptávky), shromáždily příspěvky členských států a dotčených tržních subjektů. Dále pak Komise podle potřeby konzultovala konkrétní otázky s dalšími příslušnými zúčastněnými stranami.

Posouzení dopadů

Komise provedla posouzení dopadů¹⁶, při němž analyzovala potenciální důsledky v případě, že by integrovaný evropský platební trh neexistoval. Byly zkoumány zejména tyto příčiny problémů:

- nejednotné uplatňování stávajících pravidel v členských státech způsobené tím, že jsou dostupné mnohé možnosti a často velmi obecná kritéria pro jejich uplatňování. Zejména některé výjimky podle směrnice o platebních službách se s ohledem na vývoj na trhu jeví jako příliš obecné nebo zastaralé a vykládají se velmi odlišně. Mezery v oblasti působnosti vznikají také u plateb, u nichž jedna část transakce probíhá mimo EHP, a u plateb v jiných měnách než v měnách zemí EU, což vede k další fragmentaci trhu, regulatorní arbitráži a narušení hospodářské soutěže,
- právní vakuum pro některé nově vzniklé poskytovatele internetových služeb, jako jsou poskytovatelé služeb jednající jako třetí strana, kteří nabízejí iniciování platební transakce prostřednictvím elektronického bankovníctví. Tyto služby představují životaschopný a často levnější způsob platby, než je platba kartou, který je zajímavý i pro spotřebitele, kteří nevlastní platební kartu. Na většinu těchto poskytovatelů se v současnosti stávající právní rámec nevztahuje, neboť v žádném okamžiku nedrží peněžní prostředky. Hrozí, že toto právní vakuum zabrání inovacím a nastavení vhodných podmínek pro přístup na trh,
- chybějící normalizace a interoperabilita různých platebních řešení (plateb kartou, přes internet nebo pomocí mobilního telefonu) panující v souvislosti s různými aspekty a v různé míře zejména na přeshraniční úrovni, kterou ještě zhoršují nedostatečné mechanismy pro správu a řízení trhu EU pro malé platby,

¹⁵ Studii lze nalézt na: http://ec.europa.eu/internal_market/payments/framework/transposition/index_en.htm.

¹⁶ Různé varianty politických opatření a jejich dopady jsou podrobně popsány v posouzení dopadů, které lze nalézt na adrese [link to be added].

- rozdílné a nesourodé formy zpoplatnění (uplatňované obchodníky za použití konkrétního platebního prostředku) v jednotlivých členských státech (kdy přibližně polovina členských států příplatky umožňuje a polovina zakazuje), což je pro spotřebitele při nakupování v zahraničí nebo na internetu nepřehledné a vytváří to nerovné podmínky,
- řada restriktivních obchodních pravidel a praktik v oblasti platebních karet, které narušují hospodářskou soutěž (souvisejících s vícestrannými mezibankovními poplatky a pravidly týkajícími se výběru a flexibility obchodníků, pokud jde o akceptování karet).

Výše popsané zjištěné problémy měly dopady na spotřebitele, obchodníky, nové poskytovatele platebních služeb a na trh platebních služeb jako celek.

Z posouzení dopadů vyplynulo, že nejlepší politická opatření pro zlepšení stávající situace, která by i) usnadnila vznik rovných podmínek hospodářské soutěže pro současné i nové poskytovatele plateb kartou, přes internet a pomocí mobilního telefonu, ii) zvýšila efektivitu, transparentnost a volitelnost platebních prostředků pro uživatele platebních služeb (spotřebitele a obchodníky) a iii) zajistila vysokou úroveň ochrany uživatelů, by, pokud jde o směrnici o platebních službách, byla následující:

- podpořit projekt SEPA a udělit všem zúčastněným stranám oprávnění k aktivnější účasti na vytváření koncepce a realizaci politiky pro malé platby (správa a řízení),
- umožnit normalizaci prostřednictvím odpovídajícího rámce pro správu a řízení a za pomoci většího zapojení evropských organizací pro normalizaci (normalizace),
- zabezpečit právní jistotu v oblasti mezibankovních poplatků za platby kartou a jasný a přijatelný obchodní model pro současné a budoucí iniciativy pro platby založené na kartě (mezibankovní poplatky),
- zrušit restriktivní obchodní pravidla pro platby kartou, která vedou k narušení trhu (doprovodná opatření týkající se mezibankovních poplatků),
- sladit politiku členských států ohledně příplatků podle příslušných regulatorních rozhodnutí o mezibankovních poplatcích (doprovodná opatření týkající se mezibankovních poplatků),
- definovat podmínky přístupu poskytovatelů jednajících jako třetí strana, včetně poskytovatelů služby iniciování platby, k informacím o dostupnosti finančních prostředků (působnost směrnice o platebních službách),
- upravit oblast působnosti a zlepšit soudržnost právního rámce (působnost směrnice o platebních službách),
- zlepšit provádění stávající směrnice o platebních službách (dodání směrnice o platebních službách),
- posílit práva uživatelů platebních služeb a zajistit práva spotřebitelů s ohledem na změny v legislativě (působnost směrnice o platebních službách, doprovodná opatření týkající se mezibankovních poplatků).

Výbor pro posuzování dopadů během svého jednání 20. března 2013 vydal k posouzení dopadů kladné stanovisko. Na základě jeho doporučení bylo v dokumentu provedeno několik změn, zejména:

- byla zdůrazněna naléhavost revize směrnice o platebních službách, jakož i důvody pro regulaci vícestranných mezibankovních poplatků prostřednictvím právních předpisů,
- byl upraven způsob prezentace dopadů tak, že dopady nejdůležitějších alternativ jsou popsány v hlavním textu, zatímco méně důležité otázky byly přesunuty do příloh,
- byly lépe vysvětleny vzájemné souvislosti mezi různými možnostmi a soubory opatření.

Většina navržených politických opatření je řešena prostřednictvím tohoto návrhu. To se týká zejména oblastí, na něž se již vztahují stávající pravidla směrnice o platebních službách, např. přístup na trh pro poskytovatele platebních služeb jednající jako třetí strana, příplatky a pravidla pro platební instituce. Dalšími opatřeními, zejména regulací vícestranných mezibankovních poplatků a doplňkovými opatřeními se zabývá zvláštní legislativní návrh předkládaný současně s tímto návrhem.

Některá výše popsaná opatření by se měla řešit prostřednictvím nelegislativních nástrojů – například otázky související se zapojením evropských normalizačních organizací a řízením systému SEPA.

Současný způsob řízení jednotné oblasti pro platby v eurech (SEPA) je třeba posílit, včetně úlohy stávající Rady pro systém SEPA – zvláštního řídicího orgánu na vysoké úrovni, který vznikl za společného předsednictví Komise a Evropské centrální banky na počáteční období tří let s cílem více do projektu SEPA zapojit zainteresované strany. Je proto nutné zprůhlednit mandát Rady pro systém SEPA, přehodnotit její složení a lépe vyvážit zájmy na straně poptávky a nabídky, aby mohla Komise a Evropské centrální banky poskytovat efektivní doporučení ohledně budoucího směřování projektu SEPA a především v eurozóně usnadnila vytvoření integrovaného, konkurenceschopného a inovativního trhu pro malé platby. Komise spolu s Evropskou centrální bankou určí vhodné způsoby řešení těchto úkolů, jakož i složení, vedení a fungování řízení systému SEPA.

3. PRÁVNÍ STRÁNKA NÁVRHU

Právní základ

Stávající návrh vychází z článku 114 Smlouvy o fungování Evropské unie.

Subsidiarita a proporcionalita

Integrovaný trh EU pro malé elektronické platby pomáhá naplňovat cíl článku 3 Smlouvy o Evropské unii, kterým je vytvoření vnitřního trhu. Integrace trhu je nezbytná k tomu, aby měli všichni občané EU volný přístup k čerpání celé řady výhod. K těmto výhodám patří silnější hospodářská soutěž mezi poskytovateli platebních služeb a větší výběr, více inovací a vyšší bezpečnost pro uživatele platebních služeb, zejména pro spotřebitele. Integrovaný

platební trh v konečném důsledku usnadňuje přeshraniční poskytování zboží a služeb, a tím přispívá ke skutečně jednotnému trhu. Rozsah revize směrnice o platebních službách odpovídá otázkám, které k dnešnímu dni vyvstaly. Obecně sice směrnice i nadále slouží svému účelu, zároveň je však třeba právní rámec EU posunout dopředu a upravit tak, aby náležitě odrážel nejnovější technologický a obchodní vývoj v oblasti malých plateb.

Integrovaný platební trh, postavený na sítích, které přesahují hranice států, ze své podstaty vyžaduje přístup na úrovni celé EU, neboť platné zásady, pravidla, postupy a normy musí být stejné ve všech členských státech, aby byla všem dotčeným tržním subjektům zaručena právní jistota a rovné podmínky. Vzhledem k současné roztříštěnosti trhu by samostatná opatření na úrovni jednotlivých členských států k vytvoření integrovaného a efektivně fungujícího platebního trhu pro domácí i přeshraniční zboží a služby nestačila.

Takový přístup přispívá k zavedení jednotné oblasti pro platby v eurech (SEPA) a je v souladu s Digitální agendou, zejména vytvořením jednotného digitálního trhu. V jeho rámci se budou prosazovat technologické inovace a přispěje k dalšímu růstu a vytváření nových pracovních míst, především v oblasti elektronického obchodu a obchodování prostřednictvím mobilních telefonů.

4. ROZPOČTOVÉ DŮSLEDKY

Rozpočtové důsledky směrnice jsou uvedeny v legislativním finančním výkazu, který je připojen k tomuto návrhu.

5. DALŠÍ INFORMACE

Evropský hospodářský prostor

Navržený právní předpis se týká záležitosti EHP, a proto by měl být rozšířen na Evropský hospodářský prostor.

Informativní dokumenty

Navrhovaná nová směrnice obsahuje několik úprav stávající směrnice a některé nové povinnosti pro členské státy, například nová ustanovení o bezpečnosti, přičemž jim je ponechán přiměřený prostor pro vlastní volbu, pokud jde o způsob, jakým tyto povinnosti provedou do vnitrostátních právních předpisů. Komise proto členské státy vyzývá, aby v souvislosti s prováděcími opatřeními, která hodlají přijmout, předložily příslušné informativní dokumenty, aby Komise mohla příslušná vnitrostátní opatření lépe identifikovat a sledovat správné provádění směrnice.

Podrobné vysvětlení návrhu

Cílem následujícího krátkého shrnutí je usnadnit rozhodovací proces nastíněním hlavních změn ve srovnání se zrušovanou směrnicí o platebních službách:

Článek 2 – Oblast působnosti: Navrhuje se rozšířit působnost směrnice jak z geografického hlediska, tak z hlediska dotčených měn.

Ustanovení čl. 2 odst. 1: Ustanovení směrnice o platebních službách upravující transparentnost a požadavky na informace se budou vztahovat rovněž na platební transakce se třetími zeměmi, kdy pouze jeden z poskytovatelů platebních služeb má sídlo v Evropské unii (tzv. „one-leg transactions“), a sice na ty části platebních transakcí, které jsou prováděny v Evropské unii.

Ustanovení čl. 2 odst. 2: Ustanovení směrnice o platebních službách upravující transparentnost a požadavky na informace se budou vztahovat na všechny měny, a nikoli pouze na měny zemí EU, jako je tomu v současné době.

Článek 3 – Negativní vymezení působnosti: Toto ustanovení objasňuje a aktualizuje „Výjimky z oblasti působnosti“ podle stávající směrnice, kterými se z oblasti působnosti směrnice o platebních službách vyjímá řada platebních transakcí nebo činností s nimi souvisejících:

Ustanovení čl. 3 písm. b): Vynětí týkající se „obchodního zástupce“ bylo změněno tak, aby se vztahovalo pouze na obchodní zástupce, kteří jednájí jménem buď plátce, nebo příjemce, a nikoli těch, kteří jednájí jak jménem plátce, tak jménem příjemce. Výjimka na základě stávající směrnice o platebních službách je stále častěji aplikována na platební transakce, které probíhají na platformách pro elektronické obchodování jménem jak prodávajícího (příjemce), tak kupujícího (plátce). Taková aplikace jde však nad rámec zamýšleného účelu výjimky, a měla by proto být úžeji vymezena.

Ustanovení čl. 3 písm. k): Vynětí týkající se „omezené sítě“ je stále více aplikováno na velké sítě zahrnující vysoké objemy plateb a široký sortiment výrobků a služeb, což zjevně přesahuje původní účel této výjimky, neboť velké objemy plateb takto zůstávají mimo působnost právního rámce a tržní subjekty, které této právní úpravě podléhají, jsou tak z hlediska hospodářské soutěže v nevýhodě. Nová definice, která odpovídá definici omezené sítě podle směrnice 2009/110/ES, by měla pomoci tato rizika snížit.

Ustanovení čl. 3 písm. l): Stávající znění výjimky týkající se digitálního obsahu či obsahu telekomunikačních zařízení se upravuje tak, aby se výjimka vztahovala výhradně na doplňkové platební služby prováděné poskytovateli sítí či služeb elektronických komunikací, jako jsou například telekomunikační operátoři. Výjimka bude platit pro poskytování digitálního obsahu dodávaného třetí stranou, přičemž tato směrnice stanoví určité hraniční hodnoty. Nová definice by měla jednotlivým poskytovatelům zajistit rovné podmínky a účinněji reagovat na potřeby související s ochranou spotřebitele v oblasti platebních transakcí.

Původní čl. 3 písm. o) se vypouští: Vynětí služeb nabízených prostřednictvím bankomatů nezávislými provozovateli bankomatů z působnosti směrnice o platebních službách vedlo k vytvoření sítí bankomatů, které spotřebitelům za výběr hotovosti účtovaly vysoké poplatky. Toto ustanovení dalo zřejmě podnět k tomu, že stávající síť bankomatů vlastněné bankami

ruší své smluvní vztahy s ostatními poskytovateli platebních služeb, aby mohly vysoké poplatky spotřebitelům účtovat přímo. Tato výjimka by proto měla být zrušena.

Článek 9 – Požadavky týkající se ochrany peněžních prostředků: Tyto požadavky budou zjednodušeny a požadavky týkající se ochrany peněžních prostředků ze strany platebních institucí, které jsou držiteli licence podle směrnice o platebních službách, budou ještě více sjednoceny, především tak, že budou zredukovány možnosti, které členské státy v současnosti mají, pokud jde o omezení požadavků na ochranu peněžních prostředků a snížení počtu přijatelných zabezpečovacích metod, a to s cílem zaručit rovnější podmínky a větší právní jistotu.

Článek 14 – Evropské místo pro elektronický přístup v rámci Evropského orgánu pro bankovnínictví: K větší transparentnosti platebních institucí, jimž bylo uděleno povolení nebo jež jsou zapsány do rejstříku, by mělo přispět jediné místo pro elektronický přístup, které umožní propojit vnitrostátní veřejné rejstříky na úrovni Unie.

Článek 27 – Podmínky: Možnost uplatňovat na „malé platební instituce“ „mírnější režim“ bude rozšířena tak, aby se mírnější režim vztahoval na více malých institucí, neboť některé členské státy mají špatnou zkušenost s malými poskytovateli platebních služeb, jejichž činnost překračuje stávající hranici stanovenou pro režim výjimek (dochází například k platební neschopnosti). Cílem je na jedné straně nastolit odpovídající rovnováhu a vyhnout se zbytečné regulační zátěži pro malé instituce a na druhé straně zajistit, aby uživatelé platebních služeb požívali odpovídající ochrany.

Článek 29 — Přístup k platebním systémům: Tento článek doladuje pravidla přístupu k platebním systémům – objasňuje podmínky nepřímého přístupu platebních institucí k platebním systémům, vymezeného na základě směrnice 98/26/ES (směrnice o neodvolatelnosti zúčtování) obdobně jako přístup, který používají menší úvěrové instituce.

Ustanovení čl. 55 odst. 3 a 4 – Poplatky: Tímto ustanovením se s ohledem na směrnici 2011/83/EU o právech spotřebitelů a na návrh nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. XXX o mezibankovních poplatcích za platební transakce založené na kartě, jejichž návrhy jsou předkládány souběžně, více sjednotí účtování příplatků. Flexibilita založená stávající směrnicí o platebních službách, která umožňuje obchodníkům požadovat od plátce poplatek, nabízet mu slevu nebo ho jinak motivovat k využití toho nejúčinnějšího platebního způsobu, spolu s tím, že členské státy mohou jakékoliv účtování takových příplatků na svém území zakázat nebo omezit, vedla ke vzniku extrémně heterogenního trhu. Této možnosti zakázat příplatky na základě směrnice o platebních službách využilo 13 členských států. Různost režimů panujících v jednotlivých členských státech způsobuje problémy a nejasnosti jak na straně spotřebitelů, tak na straně obchodníků, zejména při přeshraničním prodeji a nákupu zboží či služeb po internetu. Navrhovaný zákaz příplatků je úzce propojen s nastavením stropů pro mezibankovní poplatky podle výše uvedeného návrhu nařízení o mezibankovních poplatcích za kartové transakce. Vzhledem k tomu, že poplatky, které jsou obchodníci povinni odvádět bance, budou mnohem nižší, k účtování příplatků za použití karet podléhajících vícestranným mezibankovním poplatkům (tvořících přes 95 % trhu spotřebitelských karet) již

nebude existovat důvod. Navrhovaná pravidla tak přispějí k lepší spotřebitelské zkušenosti při platbě kartou kdekoliv v Unii a k rozšíření používání platebních karet namísto hotovosti.

Pokud jde o karty, na něž se nařízení o mezibankovních poplatcích podle výše uvedeného návrhu mezibankovních poplatků za transakce založené na kartě nevztahuje, tj. korporátní karty a karty vydávané v třístranném schématu, budou obchodníci i nadále oprávněni účtovat příplatky za předpokladu, že v souladu se směrnicí 2011/83 bude příplatek odpovídat skutečně vzniklým nákladům. Články 65 a 66 – Odpovědnost poskytovatele platebních služeb a plátce za neautorizované platební transakce: Navrhované změny zúží a více sjednotí pravidla odpovědnosti v případě neautorizovaných transakcí a lépe ochrání oprávněné zájmy uživatelů. S výjimkou podvodu a hrubé nedbalosti se maximální částka, kterou by uživatel platební služby, pokud by došlo k neautorizované platební transakci, v každém případě musel zaplatit, sníží ze současných 150 EUR na 50 EUR. Rovněž bude upřesněno, že opoždění platby nemusí nutně vést k náhradě.

Článek 67 – Vrácení peněžních prostředků z platební transakce z podnětu nebo prostřednictvím příjemce: Toto pravidlo vyjasňuje nárok na vrácení peněžních prostředků v případě inkasa v souladu s pravidly inkasa jednotné oblasti pro platby v eurech (SEPA) za podmínky, že zaplacené zboží nebo služba ještě nebylo spotřebováno, resp. služba čerpána. Podle současných pravidel platí pro inkaso různé režimy vrácení peněžních prostředků, podle toho, zda bylo předtím uděleno povolení, zda částka převyšuje předpokládanou výši, případně zda byl dojednán další nárok.

Článek 85 – Bezpečnostní opatření: Navrhovaná ustanovení se zabývají bezpečnostními aspekty a aspekty ověřování pravosti v souladu s návrhem Komise na přijetí směrnice Evropského parlamentu a Rady o bezpečnosti sítí a informací.

Hlava I–V a bod 7 přílohy I: Zahrnutí nových služeb a poskytovatelů služeb umožňujících přístup k platebním účtům do působnosti směrnice – stávající směrnice o platebních službách se na tyto subjekty nevztahuje, neboť v žádném okamžiku peněžními prostředky plátce ani příjemce nedisponují. Skutečnost, že činnost těchto poskytovatelů platebních služeb jednajících jako třetí strana v současnosti není právně upravená, alespoň v některých členských státech, vzbudila obavy, pokud jde o bezpečnost, ochranu dat a odpovědnost, a to navzdory potenciálním výhodám, které tyto služby a jejich poskytovatelé přinášejí. Návrh poskytovatele služeb jednající jako třetí strana nabízející zejména iniciování platební transakce prostřednictvím elektronického bankovníctví zahrnuje do působnosti směrnice o platebních službách (bod 7 přílohy I). To by mělo napomoci vzniku nových nízkonákladových řešení pro elektronické platby na internetu a zároveň zajistit odpovídající míru zabezpečení, ochrany dat a odpovědnosti. Poskytovatelé platebních služeb jednající jako třetí strana by pro to, aby získali oprávnění poskytovat služby iniciování platby, museli získat licenci nebo se dát zapsat do rejstříku a podléhali by dohledu jako platební instituce (hlava II). Podobně jako na ostatní poskytovatele služeb se na ně budou vztahovat jednotná práva a povinnosti, zejména požadavky týkající se bezpečnosti (články 85 a 86). Připravovaná pravidla budou zaměřena především na podmínky přístupu k informacím o účtu (článek 58), požadavky na ověření (článek 87), nápravu transakcí (články 63 a 64) a na vyvážené rozdělení

odpovědnosti (články 65 a 66). Novým poskytovatelům platebních služeb tento nový režim přinese výhody, bez ohledu na to, zda v kterémkoliv okamžiku disponují peněžními prostředky plátce nebo příjemce, či nikoliv.

Kapitola 6 – Mimosoudní postupy pro vyřizování stížností a mimosoudní zjednávání nápravy s cílem urovnávání sporů: Nová opatření, která mají lépe než dosud zaručovat soulad se směrnicí, aktualizují požadavky týkající se mimosoudních postupů pro vyřizování stížností a zjednávání nápravy a odpovídající sankce.

Článek 92 – Sankce: V souladu s jiným nedávným návrhem týkajícím se sektoru finančních služeb budou mít členské státy povinnost sjednotit správní sankce, zajistit zavedení odpovídajících správních opatření a sankcí za porušení směrnice a zajistit, aby byly tyto sankce řádně uplatňovány.

Evropský orgán pro bankovníctví: Směrnice obsahuje řadu ustanovení, která předpokládají aktivní jednání orgánu coby subjektu, který se podílí na účinném a jednotném fungování dohledu (jak je uvedeno v nařízení (EU) č. 1093/2010). Evropský orgán pro bankovníctví bude zejména pověřen vydáním pokynů a navržením závazných technických norem pro různé oblasti, například proto, aby se vyjasnila pravidla vydávání oprávnění platebním institucím, které působí v několika členských státech, nebo zajistilo zavedení odpovídajících bezpečnostních požadavků.

Návrh

SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY

o platebních službách na vnitřním trhu, kterou se mění směrnice 2002/65/ES, 2013/36/EU a 2009/110/ES a kterou se zrušuje směrnice 2007/64/ES

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na článek 114 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru¹⁷,

s ohledem na stanovisko Evropské centrální banky¹⁸,

po konzultaci s evropským inspektorem ochrany údajů,

v souladu s řádným legislativním postupem,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) V posledních letech bylo v Unii v integraci malých plateb dosaženo výrazného pokroku, především v kontextu aktů Unie o platbách, zejména směrnice Evropského parlamentu a Rady 2007/64/ES¹⁹, nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 924/2009²⁰, směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/110/ES²¹ a nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 260/2012²². Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/83/EU²³ rozšířila právní

¹⁷ Úř. věst. C , , s. .

¹⁸ Úř. věst. C , , s. .

¹⁹ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2007/64/ES ze dne 13. listopadu 2007 o platebních službách na vnitřním trhu, kterou se mění směrnice 97/7/ES, 2002/65/ES, 2005/60/ES a 2006/48/ES a zrušuje směrnice 97/5/ES (Úř. věst. L 319, 5.12.2007, s. 1).

²⁰ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 924/2009 ze dne 16. září 2009 o přeshraničních platbách ve Společenství a zrušení nařízení (ES) č. 2560/2001 (Úř. věst. L 266, 9.10.2009, s. 11).

²¹ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/110/ES ze dne 16. září 2009 o přístupu k činnosti institucí elektronických peněz, o jejím výkonu a o obezřetnostním dohledu nad touto činností, o změně směrnic 2005/60/ES a 2006/48/ES a o zrušení směrnice 2000/46/ES (Úř. věst. L 267, 10.10.2009, s. 7).

²² Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 260/2012 ze dne 14. března 2012, kterým se stanoví technické a obchodní požadavky pro úhrady a inkasa v eurech a kterým se mění nařízení (ES) č. 924/2009 (Úř. věst. L 94, 30.3.2012, s. 22).

rámec pro platební služby stanovením konkrétního limitu pro příplatky, které mohou obchodníci účtovat svým zákazníkům za použití určitého platebního prostředku.

- (2) Směrnice 2007/64/ES byla přijata v prosinci 2007 na základě návrhu Komise z prosince 2005. Od té doby došlo na trhu pro malé platby k významným technickým inovacím, rychlému nárůstu počtu elektronických a mobilních plateb a vzniku nových druhů platebních služeb.
- (3) Přezkum právního rámce Unie o platebních službách a zejména analýza dopadu směrnice 2007/64/ES a konzultace k zelené knize Komise „Na cestě k integrovanému evropskému trhu plateb prováděných kartou, přes internet a pomocí mobilního telefonu“²⁴ prokázaly, že v návaznosti na vývoj trhu se objevily velké výzvy, pokud jde o právní úpravu. V důležitých oblastech platebního trhu, zejména platbách kartou, přes internet a pomocí mobilního telefonu, na různých stranách vnitrostátních hranic často stále ještě panuje značná nejednotnost. Na řadu inovativních platebních produktů nebo služeb se působnost směrnice 2007/64/ES zcela nebo z velké části nevztahuje. Kromě toho se v několika případech ukázalo, že působnost směrnice 2007/64/ES a zejména vynětí některých prvků z její působnosti, například některých činností souvisejících s platbami, na něž se nevztahují obecná pravidla, je vzhledem k vývoji trhu příliš nejednoznačná, příliš obecná nebo jednoduše zastaralá. Z toho vznikla v určitých oblastech právní nejistota, potenciální bezpečnostní rizika v platebním řetězci a nedostatečná ochrana spotřebitele. Ukázalo se, že inovativní a snadno použitelné digitální platební služby se obtížně zavádějí do provozu a že nabízet jejich prostřednictvím spotřebitelům a maloobchodníkům v Unii účinné, vhodné a bezpečné platební metody není snadné.
- (4) Vzhledem k rozvoji digitální ekonomiky je klíčové zřízení integrovaného jednotného trhu elektronických plateb, aby spotřebitelé, obchodníci a společnosti měli zajištěn přístup ke všem výhodám vnitřního trhu.
- (5) Je třeba přijmout nová pravidla, která zaplní mezery v právních předpisech a zároveň zaručí jejich větší srozumitelnost a jednotné uplatňování právního rámce v celé Unii. Měly by být zaručeny rovné podmínky pro provozování činnosti jak stávajících, tak i nových hráčů na trhu, aby tržní podíl nových způsobů placení vzrostl a zároveň byla při použití těchto platebních služeb v celé Unii zaručena vysoká úroveň ochrany spotřebitele. Uživatelům platebních služeb by nová pravidla měla přinést nižší ceny, větší výběr a větší transparentnost platebních služeb.
- (6) V posledních letech vzrostla bezpečnostní rizika související s elektronickými platbami, které jsou technicky složitější, jejich objem celosvětově nepřetržitě roste a také vznikají nové druhy platebních služeb. Jelikož bezpečné a zabezpečené platební služby jsou zásadní podmínkou pro dobře fungující trh platebních služeb, měli by být uživatelé platebních služeb před takovými riziky přiměřeně chráněni. Protože platební služby mají zásadní význam pro udržení klíčových hospodářských a společenských činností, považují se poskytovatelé platebních služeb, jako jsou úvěrové instituce, za tržní subjekty ve smyslu

²³ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/83/EU ze dne 25. října 2011 o právech spotřebitelů, kterou se mění směrnice Rady 93/13/EHS a směrnice Evropského parlamentu a Rady 1999/44/ES a zrušuje směrnice Rady 85/577/EHS a směrnice Evropského parlamentu a Rady 97/7/ES (Úř. věst. L 304, 22.11.2011, s. 64).

²⁴ COM(2012) 941 final.

čl. 3 odst. 8 směrnice Evropského parlamentu a Rady [pls insert number of NIS Directive after adoption] o bezpečnosti sítí a informací²⁵.

- (7) Kromě obecných opatření, která mají být podle směrnice [pls insert number of NIS Directive after adoption] přijata na úrovni jednotlivých členských států, by se bezpečnostní rizika spojená s platebními transakcemi měla řešit i na úrovni poskytovatelů platebních služeb. Bezpečnostní opatření poskytovatelů platebních služeb musí být úměrná příslušným bezpečnostním rizikům. Měl by být zřízen mechanismus pravidelného podávání zpráv, jehož prostřednictvím by poskytovatelé platebních služeb každoročně podávali příslušným orgánům aktuální informace o zjištěných bezpečnostních rizicích a (dalších) opatřeních přijatých v reakci na tato rizika. Dále, aby se zajistilo, že škody vzniklé jiným poskytovatelům platebních služeb a platebním systémům, jako je vážné narušení platebního systému, a škody vzniklé uživatelům budou minimální, musí mít poskytovatelé platebních služeb povinnost jakýkoliv závažný bezpečnostní incident bez zbytečného odkladu oznámit Evropskému orgánu pro bankovníctví.
- (8) Revidovaný právní rámec pro platební služby doplňuje nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) [XX/XX/XX]²⁶. Toto nařízení zavádí pravidla pro účtování vícestranných a dvoustranných mezibankovních poplatků za všechny spotřebitelské debetní a kreditní karetní transakce a elektronické a mobilní platby na základě těchto transakcí a omezuje používání určitých obchodních pravidel v souvislosti s karetními transakcemi. Účelem tohoto nařízení je ještě více urychlit vytvoření účinného integrovaného trhu pro platby založené na kartě.
- (9) Aby se zabránilo uplatňování různých přístupů v různých členských státech na úkor spotřebitelů, měla by se ustanovení o transparentnosti a požadavcích na informace pro poskytovatele platebních služeb v této směrnici vztahovat také na transakce, u nichž se poskytovatel platebních služeb plátce nebo příjemce nachází v Evropském hospodářském prostoru (dále jen „EHP“) a druhý poskytovatel platebních služeb mimo EHP. Rovněž by bylo vhodné rozšířit platnost ustanovení o transparentnosti a o poskytování informací na transakce probíhající v jakékoliv měně mezi poskytovateli platebních služeb, kteří se nacházejí na území EHP.
- (10) Definice platebních služeb by měla být z technologického hlediska neutrální a zohledňovat budoucí vývoj nových druhů platebních služeb a zároveň zajišťovat rovné provozní podmínky pro stávající a nové poskytovatele platebních služeb.
- (11) Výjimka platná pro platební transakce prostřednictvím obchodního zástupce jednajícího jménem plátce či příjemce podle směrnice 2007/64/ES se v jednotlivých členských státech uplatňuje velmi rozdílně. Některé členské státy umožňují, aby výjimku uplatňovaly platformy pro elektronické obchodování, které jednají jménem jednotlivých kupujících i jménem prodejců, aniž by reálně měli prostor k vyjednávání nebo uzavírání obchodů spočívajících v prodeji nebo nákupu zboží nebo služeb. To přesahuje zamýšlený rozsah působnosti výjimky a může zvýšit rizika pro spotřebitele, neboť ti poskytovatelé zůstávají mimo ochranu právního rámce. Odlišné uplatňování výjimek také narušuje

²⁵ Směrnice Evropského parlamentu a Rady XXXX/XX/EU ze dne [date] týkající se opatření zaručujících vysokou společnou úroveň bezpečnosti sítí a informací v Unii (Úř. věst. L x, s. x).

²⁶ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. [XX/XX/XX] ze dne [date] o mezibankovních poplatcích za platební transakce založené na kartě (Úř. věst. L x, s. x).

hospodářskou soutěž na platebním trhu. Definice by měla být přesnější a jasnější, aby tyto obavy rozptýlila.

- (12) Zpětná vazba z trhu ukazuje, že platební činnosti spadající do výjimky týkající se omezené sítě často zahrnují obrovské objemy a hodnoty plateb a nabízejí spotřebitelům stovky nebo tisíce různých produktů a služeb, což neodpovídá účelu výjimky pro omezené sítě, jak ji stanoví směrnice 2007/64/ES. To implikuje vyšší rizika a nulovou právní ochranu pro uživatele platebních služeb, zejména pro spotřebitele, a jasné nevýhody pro tržní subjekty podléhající této právní úpravě. K omezení těchto rizik je nutné přesněji popsat, co je to omezená síť, v souladu se směrnicí 2009/110/ES. O použití platebního prostředku v rámci takové omezené sítě by se proto mělo uvažovat tehdy, pokud jej lze použít buď pouze k nákupu zboží a služeb v konkrétní prodejně či řetězci prodejen, nebo pouze k nákupu omezeného sortimentu zboží nebo služeb bez ohledu na geografickou polohu prodejního místa. Tyto prostředky by mohly zahrnovat zákaznické platební karty, karty pro odběr pohonných hmot, členské platební karty, karty používané ve veřejné dopravě, stravenky nebo poukazy na služby, které někdy podléhají zvláštní dani nebo pracovněprávním předpisům a jejichž účelem je podpořit používání těchto prostředků k naplnění cílů sociálněprávních předpisů. Pokud se z tohoto zvláštního prostředku stane všeobecně používaný prostředek, nemělo by se vynětí z oblasti působnosti této směrnice dále uplatňovat. Nástroje, které mohou být použity k nákupu v obchodech stanoveného okruhu prodejců, by neměly být vyňaty z oblasti působnosti této směrnice, neboť takové nástroje jsou většinou určeny pro síť poskytovatelů služeb, která průběžně roste. Vynětí z působnosti by mělo platit ve spojení s oznamovací povinností potenciálních poskytovatelů platebních služeb týkající se činností spadajících pod definici omezené sítě.
- (13) Z působnosti směrnice 2007/64/ES jsou vyňaty určité platební transakce prováděné pomocí telekomunikačních zařízení nebo informačních technologií, pokud provozovatel sítě nejen jedná jako zprostředkovatel prodeje digitálního zboží a služeb prostřednictvím daného zařízení, ale k danému zboží či službám navíc nabízí přidanou hodnotu. Tato výjimka zejména umožňuje platby prostřednictvím mobilního telefonu hrazené v rámci vyúčtování za služby mobilního operátora, které přispívají k rozvoji nových obchodních modelů založených na prodeji digitálního obsahu nízké hodnoty, počínaje vyzváněcími tóny a službou premium SMS. Zpětná vazba z trhu nijak nenaznačuje, že by se tato platební metoda, kterou spotřebitelé považují za spolehlivou a vhodnou pro platby nízké hodnoty, rozvinula v obecně rozšířenou službu zprostředkování plateb. Vzhledem k nejednoznačné formulaci stávající výjimky se však toto pravidlo v různých členských státech aplikuje různě. V důsledku toho chybí právní jistota pro operátory a spotřebitele a v některých případech vznikají další služby spočívající ve zprostředkování platby, aby bylo možné uplatnit výjimku z působnosti směrnice 2007/64/ES. Je proto vhodné rozsah působnosti směrnice zúžit. Výjimka by měla být zaměřená konkrétně na mikroplatby za digitální obsah, jako jsou vyzváněcí tóny, tapety, hudba, hry, videa a aplikace. Výjimka by měla platit pouze pro platební služby poskytované jako doplňkové ke službám elektronických komunikací (tj. hlavnímu předmětu činnosti daného operátora).
- (14) Podobně do působnosti směrnice 2007/64/ES nespádají platební služby nabízené provozovateli bankomatů, kteří jsou samostatnými subjekty nezávislými na bankách a jiných poskytovatelích platebních služeb. Ustanovení bylo původně zamýšleno jako pobídka k instalaci bankomatů nezávislých subjektů v odlehlých a málo osídlených oblastech s tím, že jejich provozovatelé si vedle poplatků placených poskytovateli platebních služeb vystavujících platební karty mohou účtovat další poplatky, nebylo však určeno k tomu, aby je uplatňovali poskytovatelé bankomatů provozující síť tvořenou stovkami či dokonce tisíci bankomatů v jednom či více členských státech. Výsledkem je, že směrnice se nevztahuje na stále větší část bankomatového trhu, což má nepříznivý dopad na ochranu spotřebitele.

Navíc podněcuje stávající poskytovatele bankomatů k úpravě jejich obchodních modelů a rušení běžných smluv s poskytovateli platebních služeb, aby mohli účtovat vyšší poplatky přímo spotřebitelům. Tato výjimka by proto měla být zrušena.

- (15) Poskytovatelé služeb, kteří chtějí využít výjimku podle směrnice 2007/64/ES, často nekonzultují s příslušnými orgány, zda jejich činnost spadá do působnosti uvedené směrnice, či nikoliv, a spoléhají na vlastní úsudek. Zdá se, že některé výjimky mohly poskytovatele platebních služeb vést k tomu, že své obchodní modely upravili tak, aby jimi nabízené platební služby nespádaly do působnosti směrnice. To mohlo vést ke zvýšení rizika pro uživatele platebních služeb a k rozdílným podmínkám pro poskytovatele platebních služeb v rámci vnitřního trhu. Poskytovatelé služeb by proto měli mít povinnost oznamovat určité své činnosti odpovědným orgánům, aby byl v rámci celého vnitřního trhu zajištěn jednotný výklad pravidel.
- (16) Je důležité zavést požadavek, aby potenciální poskytovatelé platebních služeb oznamovali svůj záměr vykonávat činnost v rámci omezené sítě, jestliže objem platebních transakcí přesahuje určitou hodnotu. Odpovědné orgány by měly danou činnost posoudit a na základě kritérií uvedených v čl. 3 písm. k) rozhodnout, zda lze předmětnou činnost považovat za činnost poskytovanou v rámci omezené sítě.
- (17) Nová pravidla by měla být založena na stejném přístupu jako směrnice 2007/64/ES, která se vztahuje na všechny druhy služeb elektronických plateb. Stále proto není vhodné, aby se nová pravidla vztahovala na služby, při nichž se převod peněžních prostředků z plátce na příjemce nebo jejich přeprava uskutečňuje výhradně ve formě bankovek a mincí nebo při nichž jsou převody založeny na papírových šecích, papírových směnkách, dluhopisech nebo jiných prostředcích, papírových poukázkách nebo kartách vystavených na poskytovatele platebních služeb nebo jinou stranu s cílem zpřístupnit peněžní prostředky příjemci.
- (18) Od přijetí směrnice 2007/64/ES se objevily nové druhy platebních služeb, zejména v oblasti internetových plateb. Především vznikli poskytovatelé platebních služeb jednající jako třetí strana, kteří spotřebitelům a obchodníkům nabízejí tzv. služby iniciování platby, často aniž by finanční prostředky, které mají být převedeny, byly v jejich držení. Tyto služby umožňují provádět platby v rámci elektronického obchodování prostřednictvím softwarového mostu mezi internetovými stránkami obchodníka a platformou pro internetové bankovníctví spotřebitele s cílem iniciovat platby po internetu formou úhrad nebo inkas. Poskytovatelé platebních služeb jednající jako třetí strana nabízejí obchodníkům i spotřebitelům levnější způsob placení, než je platba kartou, a nabízejí spotřebitelům možnost nakupovat online i v případě, že nevlastní kreditní kartu. Jelikož se však na poskytovatele platebních služeb jednající jako třetí strana v současnosti nevztahuje směrnice 2007/64/ES, nejsou nutně pod dohledem příslušného orgánu ani se neřídí požadavky směrnice 2007/64/ES. To vyvolává řadu právních problémů v oblastech, jako je ochrana spotřebitele, bezpečnost, odpovědnost, jakož i hospodářská soutěž a ochrana údajů. Nová pravidla by tedy měla na tyto problémy reagovat.
- (19) Poukazování peněz je jednoduchá platební služba založená na tom, že plátce poskytne hotovost poskytovateli platebních služeb, který příslušnou částku použije např. prostřednictvím komunikační sítě příjemci nebo jinému poskytovateli platebních služeb, jenž jedná jménem příjemce. V některých členských státech poskytují supermarkety, obchodníci a další maloobchodníci veřejnosti obdobnou službu umožňující platby za veřejné služby a placení dalších pravidelných účtů za domácnost. S těmito službami určenými k placení účtů by se mělo nakládat jako s poukazováním peněz, nepovažují-li příslušné orgány tuto činnost za jinou platební službu.

- (20) Je nezbytné vymezit kategorie poskytovatelů platebních služeb, kteří jsou oprávněni poskytovat platební služby v celé Unii, tedy úvěrové instituce, které přijímají vklady od uživatelů, jež mohou být použity k financování platebních transakcí, a které by měly i nadále podléhat obezřetnostním požadavkům podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/36/ES²⁷, instituce elektronických peněz, které vydávají elektronické peníze, které mohou být použity k financování platebních transakcí, a které by měly i nadále podléhat obezřetnostním požadavkům podle směrnice 2009/110/ES, platební instituce a poštovní žirové instituce, které mají oprávnění podle vnitrostátního práva.
- (21) Tato směrnice by měla stanovit pravidla pro provádění platebních transakcí v případě, že peněžními prostředky jsou elektronické peníze ve smyslu směrnice 2009/110/ES. Neměla by však upravovat vydávání elektronických peněz, ani by neměla měnit obezřetnostní úpravu institucí elektronických peněz stanovenou v uvedené směrnici. Platebním institucím by proto nemělo být povoleno vydávat elektronické peníze.
- (22) Směrnice 2007/64/ES zřídila obezřetnostní režim, který zavedl jednotnou licenci pro všechny poskytovatele platebních služeb, kteří nejsou spojeni s přijímáním vkladů ani vydáváním elektronických peněz. Za tím účelem zavedla novou kategorii poskytovatelů platebních služeb, tzv. „platební instituce“, právnické osoby nespádající do žádné ze stávajících kategorií, jimž může být při splnění celé řady přísných a komplexních podmínek uděleno povolení poskytovat platební služby v celé Unii. Na takové služby by se proto měly v celé Unii vztahovat stejné podmínky.
- (23) Podmínky pro udělení a zachování povolení pro platební instituce se nijak podstatně nezměnily. Stejně jako podle směrnice 2007/64/ES tyto podmínky zahrnují obezřetnostní požadavky přiměřené provozním a finančním rizikům, kterým jsou tyto subjekty při své činnosti vystaveny. V této souvislosti je potřeba stanovit rozumné požadavky na počáteční kapitál v kombinaci s následnými kapitálovými požadavky, které by mohly být dále rozpracovány v závislosti na potřebách trhu. Z důvodu značné rozmanitosti panující v oblasti platebních služeb by tato směrnice měla povolovat různé metody spojené s určitým stupněm volnosti rozhodování v oblasti dohledu, aby se zajistilo, že k týmž rizikům bude u všech poskytovatelů platebních služeb přistupováno stejným způsobem. Požadavky kladené na platební instituce by měly odrážet skutečnost, že platební instituce se věnují specializovanějším a limitovanějším činnostem, a jsou tak vystaveny rizikům, která jsou užší a snáze sledovatelná a kontrolovatelná než rizika, jež vznikají v rámci širšího spektra činností úvěrových institucí. Platebním institucím by mělo být zejména zakázáno přijímat vklady od uživatelů a měly by být oprávněny využívat pouze peněžní prostředky přijaté od uživatelů za účelem provádění platebních služeb. Požadovaná obezřetnostní pravidla, včetně počátečního kapitálu, by měla být přiměřená rizikům, která jsou s příslušnými platebními službami, jež platební instituce poskytuje, spojená. Služby, které umožňují výhradně přístup k platebním účtům, aniž by však jakýkoliv účet nabízely, by z hlediska počátečního kapitálu měly být považovány za středně rizikové.
- (24) Je třeba přijmout ustanovení pro to, aby peněžní prostředky klientů byly drženy odděleně od peněžních prostředků platební instituce určených na jiné obchodní činnosti. Požadavky týkající se ochrany peněžních prostředků se však jeví jako nezbytné pouze tehdy, má-li

²⁷ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/36/EU ze dne 26. června 2013 o přístupu k činnosti úvěrových institucí a o obezřetnostním dohledu nad úvěrovými institucemi a investičními podniky, o změně směrnice 2002/87/ES a zrušení směrnic 2006/48/ES a 2006/49/ES (Úř. věst. L 176, 27.6.2013, s. 338).

platební instituce finanční prostředky klientů v držení. Na platební instituce by se rovněž měly vztahovat účinné požadavky zaměřené proti praní peněz a proti financování terorismu.

- (25) Tato směrnice by neměla měnit povinnosti platebních institucí týkající se účetních výkazů a účetních auditů jejich ročních a konsolidovaných účetních závěrek. Platební instituce by měly sestavovat své roční a konsolidované účetní závěrky v souladu se směrnicí Rady 78/660/EHS²⁸, případně podle směrnice Rady 83/349/EHS²⁹ a směrnice Rady 86/635/EHS³⁰. Roční účetní závěrky a konsolidované účetní závěrky by měly být podrobeny auditu, není-li platební instituce od této povinnosti osvobozena na základě směrnice 78/660/EHS, případně směrnic 83/349/EHS a 86/635/EHS.
- (26) Spolu s technickým rozvojem se v posledních letech objevila rovněž řada vzájemně se doplňujících služeb, například podávání informací o účtu či služba sloučení účtů. Na tyto služby by se měla směrnice rovněž vztahovat, aby byla spotřebitelům poskytnuta odpovídající ochrana a právní jistota, pokud jde o jejich status.
- (27) Poskytovatelé platebních služeb by pro poskytování jedné nebo více platebních služeb, na něž se vztahuje tato směrnice, vždy měli mít platební účty používané výhradně pro platební transakce. Pro poskytování platebních služeb musí mít platební instituce přístup k platebním účtům. Členské státy by měly zajistit, aby byl takový přístup poskytován způsobem přiměřeným oprávněným cílům, jimž má sloužit.
- (28) Tato směrnice by měla upravovat poskytování úvěrů platebními institucemi, tj. poskytování úvěrových linek a vydávání kreditních karet, pouze v případech, kdy je úvěr úzce svázan s platebními službami. Pouze je-li úvěr poskytován za účelem umožnění platebních služeb a jedná-li se o krátkodobý úvěr poskytovaný na dobu nejvýše dvanácti měsíců, včetně revolvingového úvěru, je vhodné povolit platebním institucím, aby takový úvěr ve vztahu ke svým přeshraničním činnostem poskytly, za podmínky, že je úvěr refinancován převážně prostřednictvím kapitálu dané platební instituce, jakož i prostředků získaných z kapitálových trhů, avšak nikoliv z prostředků, které platební instituce drží jménem klientů za účelem poskytování platebních služeb. Těmito pravidly by neměla být dotčena směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/45/ES³¹ ani jiné příslušné předpisy Unie či vnitrostátní právní předpisy upravující podmínky pro poskytování úvěrů spotřebitelům neharmonizované touto směrnicí.
- (29) Celkově se fungování spolupráce mezi příslušnými vnitrostátními orgány odpovědnými za udělování povolení platebním institucím, vykonávání kontrol a za rozhodování o odnětí povolení ukázalo jako uspokojivé. Spolupráce mezi příslušnými orgány by však měla být posílena, pokud jde o výměnu informací, a také o jednotné uplatňování a výklad směrnice v případech, kdy chce oprávněná platební instituce na základě práva na usazování nebo práva volného pohybu služeb (tzv. „passportingu“) poskytovat platební služby v jiném než ve svém domovském členském státě. Evropský orgán pro bankovníctví (EBA) by měl být vyzván k přípravě pokynů ke spolupráci a výměně dat.

²⁸ Směrnice Rady 78/660/EHS ze dne 25. července 1978 o ročních účetních závěrkách některých forem společností (Úř. věst. L 222, 14.8.1978, s. 11).

²⁹ Směrnice Rady 83/349/EHS ze dne 13. června 1983 o konsolidovaných účetních závěrkách (Úř. věst. L 193, 18.7.1983, s. 1).

³⁰ Směrnice Rady 86/635/EHS ze dne 8. prosince 1986 o ročních účetních závěrkách a konsolidovaných účetních závěrkách bank a ostatních finančních institucí (Úř. věst. L 372, 31.12.1986, s. 1).

³¹ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/48/ES ze dne 23. dubna 2008 o smlouvách o spotřebitelském úvěru a o zrušení směrnice Rady 87/102/EHS (Úř. věst. L 133, 22.5.2008, s. 66).

- (30) Pro zvýšení transparentnosti platebních institucí, jimž bylo uděleno povolení příslušného orgánu nebo jsou zapsány do rejstříku příslušného orgánu, včetně jejich zástupců nebo poboček, by měl orgán EBA zřídit internetový portál sloužící jako evropské elektronické přístupové místo propojující rejstříky jednotlivých členských států. Cílem těchto opatření by mělo být podpořit lepší spolupráci mezi příslušnými orgány.
- (31) Platební instituce by měly mít povinnost informovat bez zbytečného prodlení odpovědný orgán svého domovského státu o veškerých změnách týkajících se přesnosti informací a dokladů předložených v souvislosti s povolením, včetně dalších obchodních zástupců, poboček nebo externích subjektů, které pro ně vykonávají určitou činnost, aby byly k dispozici přesné a aktuální informace. V případě pochybností by také odpovědné orgány měly ověřit, zda jsou poskytnuté informace správné.
- (32) Ačkoliv tato směrnice stanoví soubor minimálních pravomocí, jež by odpovědné orgány měly mít, pokud jde o dohled nad platebními institucemi, tyto pravomoci by měly být vykonávány s ohledem na základní práva, včetně práva na soukromí. V souvislosti s výkonem těchto pravomocí, které mohou významně zasáhnout do práva na respektování soukromého a rodinného života, obydlí a komunikací, by členské státy měly mít přiměřené a účinné záruky proti zneužití a svévolnému jednání, v případě potřeby například ve formě povolení předem vydaného soudním orgánem dotčeného členského státu.
- (33) Je důležité zajistit, aby všechny subjekty, které poskytují službu poukazování peněžních prostředků, splňovaly určité minimální právní a regulatorní požadavky. Je proto vhodné vyžadovat, aby se evidovala totožnost a místo pobytu všech osob, které poskytují služby poukazování peněžních prostředků, a to i osob, které nesplňují všechny podmínky pro udělení povolení k výkonu činnosti platební instituce. Tento postup je v souladu se zásadami zvláštního doporučení VI Finančního akčního výboru pro boj proti praní peněz, který předpokládá zavedení mechanismu, který by umožňoval, aby se s poskytovateli platebních služeb, kteří nejsou schopni splnit všechny podmínky v něm uvedené, zacházelo jako s platebními institucemi. Za tímto účelem by členské státy měly takové subjekty zapisovat do rejstříku platebních institucí a současně ve vztahu k nim neuplatňovat všechny nebo některé podmínky pro udělení povolení. Je však nezbytné, aby použití této výjimky podléhalo přísným požadavkům, pokud jde o objem platebních transakcí. Platební instituce, na něž se tato výjimka vztahuje, nemohou uplatňovat právo na usazování ani volný pohyb služeb a ani by neměly tato práva vykonávat nepřímo, pokud jsou členem platebního systému.
- (34) Je nezbytné, aby každý poskytovatel platebních služeb měl přístup ke službám v oblasti technické infrastruktury platebních systémů. Tento přístup by však měl splňovat odpovídající požadavky, aby byla zajištěna integrita a stabilita těchto systémů. Každý poskytovatel platebních služeb žádající o účast v platebním systému by měl účastníkům platebního systému předložit důkaz o tom, že jeho vnitřní mechanismy jsou dostatečně odolné vůči všem druhům rizika. Tyto platební systémy obvykle zahrnují např. čtyřstranné karetní systémy a hlavní systémy pro zpracování bankovních převodů a inkas. Aby bylo možné zajistit rovné zacházení v rámci celé Unie a stejně tak i mezi různými kategoriemi poskytovatelů platebních služeb v souladu s podmínkami jejich licencí, je třeba objasnit pravidla týkající se přístupu k poskytování platebních služeb a přístupu k platebním systémům.
- (35) Je třeba zavést ustanovení pro nediskriminační zacházení s platebními institucemi, jimž bylo uděleno povolení, a úvěrovými institucemi tak, aby každý poskytovatel platebních služeb účastníci se hospodářské soutěže na vnitřním trhu mohl využívat služeb technické infrastruktury těchto platebních systémů za stejných podmínek. Je vhodné stanovit odlišné

zacházení s poskytovateli platebních služeb, jimž bylo uděleno povolení, a s poskytovateli platebních služeb požívajícími výjimky podle této směrnice, jakož i výjimky podle článku 3 směrnice 2009/110/ES z důvodu rozdílů v jejich obezřetnostním rámci. Rozdíly v cenových podmínkách by měly být každopádně povoleny pouze v případě, že je to odůvodněno rozdíly v nákladech vynaložených poskytovateli platebních služeb. Tím by neměla být dotčena práva členských států omezit přístup k systémově důležitým systémům v souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 98/26/ES³² ani pravomoci Evropské centrální banky a Evropského systému centrálních bank (ESCB) týkající se přístupu k platebním systémům.

- (36) V některých případech členské státy udělily určitým poskytovatelům platebních služeb nepřímý přístup ke konkrétním platebním systémům na základě přiměřeného použití ustanovení směrnice 98/26/ES. Toto rozhodnutí závisí na uvážení dotčeného členského státu. Nicméně v zájmu spravedlivé hospodářské soutěže mezi poskytovateli platebních služeb by tato směrnice měla stanovit, že pokud členský stát udělil poskytovateli platebních služeb nepřímý přístup k takovýmto systémům, v rámci rovného zacházení by tuto výhodu měli mít i ostatní poskytovatelé platebních služeb, kteří se nacházejí ve stejné situaci.
- (37) V posledních letech se platební systémy některých třetích stran, v nichž systém funguje jako jediný poskytovatel platebních služeb jak pro plátce, tak pro příjemce, staly plnohodnotným hráčem na trhu pro zpracování plateb. Není již proto důvod, aby se těmto systémům poskytovaly výhody spočívající v udělení výjimky, pokud jde o poskytování přístupu jiným poskytovatelům platebních služeb, když jiné platební systémy takové výjimky využít nemohou.
- (38) Je třeba stanovit soubor pravidel, který zajistí transparentnost podmínek a plnění informačních požadavků pro oblast platebních služeb.
- (39) Tato směrnice by se neměla vztahovat na hotovostní transakce, neboť jednotný trh pro hotovostní platby již existuje, ani na platební transakce prováděné na základě papírových šeků, neboť je vzhledem k jejich povaze nelze zpracovávat tak efektivně jako jiné prostředky k provádění plateb. Osvědčené postupy v této oblasti by však měly vycházet ze zásad stanovených v této směrnici.
- (40) Jelikož se spotřebitelé a podniky nenacházejí ve stejném postavení, nepotřebují stejnou úroveň ochrany. Zatímco je důležité zaručit práva spotřebitelů prostřednictvím ustanovení, od nichž se nelze smluvně odchýlit, je přiměřené podnikům a organizacím v případech, kdy nejednají se spotřebiteli, nechat možnost dohodnout se jinak. Členské státy by však měly mít možnost stanovit, že s mikropodniky, jak jsou definovány v doporučení Komise 2003/361/ES³³, se bude nakládat stejně jako se spotřebiteli. Některá zásadní ustanovení této směrnice by se v každém případě měla používat vždy bez ohledu na postavení uživatele.
- (41) Tato směrnice by měla blíže určit povinnosti poskytovatelů platebních služeb ohledně poskytování informací uživatelům platebních služeb, kteří by měli o platebních službách

³² Směrnice Evropského parlamentu a Rady 98/26/ES ze dne 19. května 1998 o neodvolatelnosti zúčtování v platebních systémech a v systémech vypořádání obchodů s cennými papíry (Úř. věst. L 166, 11.6.1998, s. 45).

³³ Doporučení Komise 2003/361/ES ze dne 6. května 2003 o definici mikropodniků, malých a středních podniků (Úř. věst. L 124, 20.5.2003, s. 36).

vždy obdržet stejné vysoce srozumitelné informace, aby na jejich základě mohli učinit informované rozhodnutí a mohli si volně vybrat kdekoli v Unii. V zájmu transparentnosti by měla tato směrnice stanovit harmonizované požadavky, které mají uživatelům platebních služeb zajistit nezbytné a postačující informace týkající se jak smlouvy o platebních službách, tak platebních transakcí. Aby jednotný trh platebních služeb hladce fungoval, měly by mít členské státy možnost přijmout pouze ustanovení o informacích, která jsou stanovena v této směrnici.

- (42) Spotřebitelé by měli být chráněni proti nepoctivým a klamavým praktikám v souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2005/29/ES³⁴, jakož i směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2000/31/ES³⁵ a směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2002/65/ES³⁶. Doplnující ustanovení v těchto směrnicích i nadále platí. Měl by však být vyjasněn zejména vztah mezi požadavky na informace v předmluvní fázi podle této směrnice a podle směrnice 2002/65/ES.
- (43) Požadované informace by měly být přiměřené potřebám uživatelů a měly by být sdělovány ve standardním formátu. Požadavky na informace v případě jednorázové platební transakce by se však měly lišit od požadavků v případě rámcové smlouvy, která zahrnuje řadu platebních transakcí.
- (44) V praxi jsou rámcové smlouvy a platební transakce jimi upravené mnohem běžnější a ekonomicky důležitější než jednorázové platební transakce. V případě platebního účtu nebo zvláštního platebního prostředku se požaduje rámcová smlouva. Proto by požadavky na předběžné informace o rámcových smlouvách měly být poměrně komplexní a informace by měly být vždy poskytovány na papíře nebo na jiném trvalém nosiči, jako jsou např. výpisy vytištěné z terminálu pro tisk výpisů z účtu, CD-ROM, DVD a pevné disky osobních počítačů, na nichž lze ukládat elektronickou poštu, a internetové stránky, jsou-li tyto stránky přístupné pro budoucí využití a po dobu přiměřenou účelu informací a umožňují-li kopírování uložených informací v nezměněném stavu. Způsob, jakým jsou následné informace o provedených platebních transakcích předávány, by však mělo být možné dohodnout v rámcové smlouvě mezi poskytovatelem a uživatelem platebních služeb, například že v internetovém bankovníctví budou všechny informace o platebním účtu k dispozici on-line.
- (45) V případě jednorázových platebních transakcí by měly být z podnětu poskytovatele platebních služeb vždy poskytovány pouze zásadní informace. Jelikož plátce je obvykle při zadávání platebního příkazu přítomen, není nutné stanovit povinnost, aby byly informace v každém případě poskytnuty na papíře nebo na jiném trvalém nosiči. Poskytovatel platebních služeb může informace poskytnout ústně na přepážce nebo je zpřístupnit jiným způsobem, např. zveřejněním podmínek na vývěsní desce v provozovně. Měly by být rovněž poskytnuty údaje o tom, kde jsou k dispozici podrobnější informace (např. adresa

³⁴ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/29/ES ze dne 11. května 2005 o nekalých obchodních praktikách vůči spotřebitelům na vnitřním trhu a o změně směrnice Rady 84/450/EHS, směrnic Evropského parlamentu a Rady 97/7/ES, 98/27/ES a 2002/65/ES a nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 2006/2004 (Úř. věst. L 149, 11.6.2005, s. 22).

³⁵ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/31/ES ze dne 8. června 2000 o některých právních aspektech služeb informační společnosti, zejména elektronického obchodu, na vnitřním trhu (Úř. věst. L 178, 17.7.2000, s. 1).

³⁶ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/65/ES ze dne 23. září 2002 o uvádění finančních služeb pro spotřebitele na trh na dálku a o změně směrnice Rady 90/619/EHS a směrnic 97/7/ES a 98/27/ES (Úř. věst. L 271, 9.10.2002, s. 16).

internetové stránky). Pokud však o to spotřebitel požádá, měly by být nejdůležitější informace poskytnuty na papíře nebo na jiném trvalém nosiči.

- (46) Tato směrnice by měla stanovit právo spotřebitele obdržet zdarma relevantní informace před tím, než bude zavázán jakoukoli smlouvou o platebních službách. Spotřebitel by měl mít možnost vyžádat si předběžné informace i rámcovou smlouvu zdarma na papíře kdykoliv po dobu trvání smluvního vztahu, aby mohl porovnat služby poskytovatelů platebních služeb a jejich podmínky a v případě jakéhokoliv sporu si ověřit svá smluvní práva a povinnosti. Tato ustanovení by měla být v souladu se směrnicí 2002/65/ES. Ustanovení této směrnice, která se týká výslovně bezplatných informací, by neměla znamenat, že lze zpoplatnit poskytování informací spotřebitelům podle jiných platných směrnic.
- (47) Způsob, jakým by měl poskytovatel platebních služeb požadované informace uživateli platebních služeb předat, by měl přihlédnout k potřebám uživatele platebních služeb i k praktickým technickým otázkám a nákladové efektivnosti v závislosti na dané situaci, s ohledem na ujednání v příslušné smlouvě o platebních službách. Směrnice by proto měla rozlišovat dva způsoby, jakými by poskytovatel platebních služeb měl informace předávat: informace by měly být buď poskytnuty, tj. poskytovatel platebních služeb by je měl ve vhodný okamžik v souladu s požadavky této směrnice aktivně sdělit, bez dalšího upomínání ze strany uživatele platebních služeb, nebo by informace měly být uživateli platebních služeb zpřístupněny, s přihlédnutím k jakékoli žádosti o další informace, kterou uživatel může vznést. V tomto druhém případě by uživatel platebních služeb měl učinit určité aktivní kroky, aby informace získal, např. vyžádat si je výslovně od poskytovatele platebních služeb, přihlásit se do e-mailové schránky k bankovnímu účtu nebo vložit platební kartu do terminálu pro tisk výpisů z účtu. Pro tyto účely by poskytovatel platebních služeb měl zajistit, aby přístup k informacím byl možný a aby informace byly uživateli platebních služeb k dispozici.
- (48) Spotřebitel by měl obdržet základní informace o provedených platebních transakcích bez dalšího poplatku. V případě jednorázové platební transakce by si poskytovatel platebních služeb neměl poskytnutí těchto informací účtovat samostatně. Stejně tak by měly být bezplatně poskytnuty každý měsíc informace o platebních transakcích podle rámcové smlouvy. S přihlédnutím k významu transparentnosti při stanovení cen a k odlišným potřebám spotřebitelů by však strany měly mít možnost dohodnout se na poplatcích za častější nebo doplňující informace. Aby se náležitě zohlednily různé vnitrostátní praxe, mělo by být členským státům umožněno stanovit pravidla požadující, aby měsíční papírové výpisy z platebních účtů byly vždy poskytovány bezplatně.
- (49) V zájmu usnadnění mobility klientů by spotřebitelé měli mít možnost po uplynutí jednoho roku rámcovou smlouvu bezplatně ukončit. Dohodnutá výpovědní lhůta by neměla být pro spotřebitele delší než jeden měsíc a pro poskytovatele platebních služeb kratší než dva měsíce. Touto směrnicí by neměla být dotčena povinnost poskytovatele platebních služeb vypovědět smlouvu o platebních službách za výjimečných okolností, vyplývající z jiných příslušných právních předpisů Unie nebo členských států, jako jsou např. právní předpisy o praní peněz a financování terorismu, jakákoli opatření zaměřená na zmrazení finančních prostředků ani veškerá konkrétní opatření související s prevencí a vyšetřováním trestné činnosti.
- (50) Platební prostředky pro platby malých částek by měly sloužit jako levná a snadno použitelná alternativa v případě levného zboží a služeb a neměly by být nadměrně zatíženy přílišnými požadavky. Příslušné požadavky na informace a jejich prováděcí pravidla by proto měly být omezeny na podstatné informace a měly by se rovněž zohlednit technické možnosti, které lze oprávněně očekávat u platebních prostředků určených pro platby velmi malých částek. I

přes mírnější režim by uživatel platebních služeb měl požívat přiměřené ochrany s ohledem na omezená rizika představovaná těmito platebními prostředky, zejména pokud jde o předplacené platební prostředky.

- (51) Je nezbytné zavést kritéria, na jejichž základě má být poskytovatelům platebních služeb jednajícím jako třetí strana povolen přístup k informacím o dostupnosti peněžních prostředků na účtu uživatele platebních služeb vedeném u jiného poskytovatele platebních služeb a použití takových informací. Jak poskytovatelé platebních služeb jednající jako třetí strana, tak poskytovatelé platebních služeb spravující účet uživatele platební služby by měli zejména splňovat požadavky na nutnou ochranu údajů a bezpečnostní požadavky stanovené nebo uvedené v této směrnici nebo obsažené v pokynech EBA. Plátcí by měli k přístupu poskytovatelů platebních služeb jednajících jako třetí strana k jejich účtu dát výslovný souhlas a být řádně informováni o rozsahu takového přístupu. Aby se mohli rozvíjet i jiní poskytovatelé platebních služeb, kteří nemohou přijímat vklady, je nutné, aby jim úvěrové instituce poskytovaly informace o dostupnosti peněžních prostředků v případě, že plátce dal souhlas s postoupením těchto informací poskytovateli platebních služeb, který je vydavatelem daného platebního prostředku.
- (52) Práva a povinnosti uživatelů a poskytovatelů platebních služeb by měly být odpovídajícím způsobem upraveny, aby zohledňovaly zapojení poskytovatele platebních služeb jednajícího jako třetí strana do dané transakce při každém použití služby iniciování platby. Především vyvážené rozdělení odpovědnosti mezi poskytovatele platebních služeb spravujícího účet a poskytovatele platebních služeb jednajícího jako třetí strana, který se na transakci podílí, by mělo tyto subjekty motivovat k tomu, aby přijaly odpovědnost za příslušné části transakce, které jsou pod jejich kontrolou, a v případě incidentu jasně označily odpovědnou stranu. V případě podvodu nebo sporu by poskytovatelé platebních služeb jednající jako třetí strana měli mít výslovnou povinnost poskytnout plátcí a poskytovateli platebních služeb spravujícímu účet záznamy o daných transakcích a informace týkající se povolení k daným transakcím.
- (53) V zájmu snížení rizik a důsledků neautorizovaných nebo nesprávně provedených platebních transakcí by uživatel platebních služeb měl poskytovatele platebních služeb co nejdříve informovat o veškerých sporech týkajících se údajně neautorizovaných nebo nesprávně provedených platebních transakcí za předpokladu, že poskytovatel platebních služeb splnil své informační povinnosti podle této směrnice. Pokud uživatel platebních služeb dodrží lhůtu pro oznámení, měl by mít možnost uplatnit své nároky v rámci promlčecích lhůt podle vnitrostátních právních předpisů. Touto směrnicí by nemělo být dotčeno uplatňování dalších nároků ve vztazích mezi uživateli platebních služeb a poskytovateli platebních služeb.
- (54) V případě neautorizované platební transakce by částka takové transakce měla být plátcí neprodleně vrácena. V zájmu ochrany plátce před jakýmkoliv znevýhodněním by den valuty připsání vrácené částky neměl být pozdější než den, kdy byla příslušná částka z jeho účtu odepsána. Aby byl uživatel platebních služeb motivován k nahlášení každé krádeže nebo ztráty platebního prostředku bez zbytečného odkladu svému poskytovateli a aby se tak snížilo riziko neautorizovaných platebních transakcí, měl by uživatel nést odpovědnost pouze za velmi omezenou částku, s výjimkou případů, kdy se uživatel platebních služeb dopustil podvodného jednání nebo hrubé nedbalosti. V tomto kontextu se k zajištění jednotné a vysoké úrovně ochrany uživatele v rámci Unie jeví jako adekvátní částka 50 EUR. Jakmile navíc uživatel poskytovateli platebních služeb oznámí, že jeho platební prostředek mohl být zneužit, neměla by být na uživateli požadována úhrada žádných dalších ztrát vyplývajících z neoprávněného použití daného prostředku. Touto směrnicí není dotčena odpovědnost poskytovatelů platebních služeb za technické zabezpečení jejich vlastních produktů.

- (55) Při posuzování možné nedbalosti na straně uživatele platebních služeb by se mělo přihlídnout ke všem okolnostem. Důkazy a stupeň údajné nedbalosti by se obecně měly hodnotit podle vnitrostátních právních předpisů. Smluvní podmínky a podmínky týkající se poskytování a používání platebního prostředku, jejichž důsledkem by bylo zvýšení důkazního břemene spotřebitele nebo snížení důkazního břemene vydavatele, by se měly považovat za neplatné od samého počátku. Kromě toho ve zvláštních případech, a zejména pokud se platební prostředek nenachází v místě prodeje, jako např. v případě platby přes internet, je vhodné, aby povinnost předložit důkazy o údajné nedbalosti byla na straně poskytovatele platebních služeb, neboť možnosti plátce tak učinit jsou v takových případech velmi omezené.
- (56) Je třeba přijmout ustanovení týkající se podílu na ztrátách v případě neautorizovaných platebních transakcí. S výjimkou podvodu a hrubé nedbalosti by spotřebitel v případě neautorizované transakce z jeho účtu nikdy neměl být povinen uhradit částku vyšší než 50 EUR. Na uživatele platebních služeb, kteří nejsou spotřebiteli, se mohou vztahovat odlišná ustanovení, neboť takoví uživatelé jsou obvykle lépe schopni posoudit riziko podvodu a učinit protiopatření.
- (57) Tato směrnice by měla stanovit pravidla pro vrácení prostředků, která by chránila spotřebitele v případě, že provedená platební transakce překračuje částku, kterou bylo možné rozumně očekávat. Aby nedošlo k finančnímu znevýhodnění plátce, je nutné zajistit, aby dnem valuty připsání vrácené částky byl vždy nejpozději den, kdy byla odpovídající částka z jeho účtu odepsána. V případě inkas by poskytovatelé platebních služeb měli mít možnost nabídnout svým zákazníkům ještě příznivější podmínky, podle nichž by zákazníci měli mít bezpodmínečné právo na vrácení prostředků ze všech sporných platebních transakcí. Toto bezpodmínečné právo na vrácení prostředků zaručující nejvyšší stupeň ochrany spotřebitele však není odůvodněné v případech, kdy obchodník již plnění ze smlouvy poskytl a příslušné zboží nebo služby již byly spotřebovány. V případech, kdy uživatel požaduje vrácení peněžních prostředků z platební transakce, by se práva na vrácení peněžních prostředků neměla dotknout odpovědnosti plátce vůči příjemci vyplývající ze vztahu, na jehož základě byla transakce provedena, např. za zboží nebo služby, jež byly objednány, spotřebovány nebo oprávněně vyúčtovány, ani oprávnění uživatele zrušit platební příkaz.
- (58) V zájmu finančního plánování a včasného plnění platebních závazků potřebují spotřebitelé i podniky s určitostí vědět, jak dlouho provedení platebního příkazu trvá. Proto by tato směrnice měla stanovit, od kdy práva a povinnosti nabývají účinku, zejména okamžik, kdy se má za to, že poskytovatel platebních služeb obdržel platební příkaz, včetně okamžiku, kdy mohl daný platební příkaz obdržet prostřednictvím komunikačních prostředků dohodnutých ve smlouvě o platebních službách, bez ohledu na jakékoli předchozí zapojení do procesu vedoucího k vytvoření a předání platebního příkazu, např. bezpečnostní kontrolu a kontrolu dostupnosti peněžních prostředků, informace o použití osobního identifikačního čísla nebo vydání platebního příslibu. Dále by přijetí platebního příkazu mělo nastat v okamžiku, kdy poskytovatel platebních služeb plátce obdrží platební příkaz, na jehož základě má dojít k odepsání peněžních prostředků z účtu plátce. Den nebo okamžik, kdy příjemce předá svému poskytovateli služeb platební příkazy k provedení platby, např. ve vztahu k platební kartě nebo inkasům, nebo kdy poskytovatel platebních služeb poskytne příjemci předběžné financování k souvisejícím částkám (prostřednictvím podmíněného úvěru k jeho účtu), by v tomto ohledu neměly být důležité. Uživatelé by měli mít možnost spolehnout se na řádné provedení úplného a platného platebního příkazu, pokud poskytovatel platebních služeb nemá žádné smluvní nebo zákonné důvody pro jeho odmítnutí. Pokud poskytovatel platebních služeb platební příkaz odmítne, toto odmítnutí by spolu s jeho odůvodněním mělo být uživateli platebních služeb sděleno při nejbližší

příležitosti v souladu s požadavky právních předpisů Unie a vnitrostátních právních předpisů.

- (59) Vzhledem k rychlosti, s jakou moderní plně automatizované platební systémy zpracovávají platební transakce, což znamená, že po určitém okamžiku již nelze platební příkaz zrušit, aniž by nevznikly vysoké náklady v důsledku osobního zásahu, je nezbytné stanovit jasnou lhůtu pro odvolání příkazu. V závislosti na druhu platební služby a platebního příkazu se však daný okamžik může na základě dohody stran lišit. Zrušení by se v této souvislosti mělo vztahovat pouze na vztah mezi uživatelem platebních služeb a poskytovatelem platebních služeb, a nedotýkat se tedy neodvolatelnosti platebních transakcí a jejich zúčtování v platebních systémech.
- (60) Touto neodvolatelností by nemělo být dotčeno právo nebo povinnost poskytovatele platebních služeb podle právních předpisů některých členských států, na základě rámcové smlouvy plátce nebo vnitrostátních právních předpisů nebo pokynů vrátit plátci částku provedené platební transakce v případě sporu mezi plátcem a příjemcem. Tato náhrada by se měla považovat za nový platební příkaz. S výjimkou uvedených případů by právní spory vyplývající ze vztahu, na jehož základě byl platební příkaz podán, měly být řešeny výhradně mezi plátcem a příjemcem.
- (61) V zájmu plně integrovaného, přímého zpracování plateb a v zájmu právní jistoty, pokud jde o plnění veškerých souvisejících povinností mezi uživateli platebních služeb, je nezbytné, aby byla na účet příjemce připsána celá částka převedená plátcem. V souladu s tím by nemělo být možné, aby kterýkoli ze zprostředkovatelů, jenž se na uskutečnění platební transakce podílí, mohl provádět odpočty z převáděné částky. Je však zapotřebí umožnit dohodu mezi příjemcem platby a jeho poskytovatelem platebních služeb, podle níž by si poskytovatel mohl odečítat vlastní poplatky. Aby si však příjemce mohl ověřit, že splatná částka byla řádně uhrazena, měly by poskytnuté následné informace o platební transakci uvádět nejen plnou výši převedených platebních prostředků, ale také výši veškerých poplatků.
- (62) Pokud jde o poplatky, zkušenosti ukazují, že nejefektivnějším systémem je sdílení poplatků mezi plátcem a příjemcem, neboť usnadňuje přímé zpracování plateb. Je proto třeba stanovit, že poplatky budou obvykle vybírány přímo od plátce a příjemce prostřednictvím jejich poskytovatelů platebních služeb. To by však mělo platit pouze v případech, kdy platební transakce nevyžaduje konverzi měny. Výše jakýchkoli účtovaných poplatků může být rovněž nulová, neboť ustanovení této směrnice by se neměla dotýkat praxe, kdy poskytovatel platebních služeb nezpłatňuje připsání částky na účet spotřebitele. V závislosti na smluvních podmínkách může poskytovatel platebních služeb obdobně zpoplatňovat využití platební služby pouze příjemci (obchodníkovi), což ve svém důsledku vede k tomu, že plátci nejsou účtovány žádné poplatky. Poplatky účtované platebními systémy mohou mít podobu paušálního poplatku za určité období. Ustanovení o převáděné částce ani o jakýchkoli účtovaných poplatcích nemají přímý vliv na stanovení cen mezi poskytovateli platebních služeb nebo jakýmkoli zprostředkovateli.
- (63) Různá praxe jednotlivých států týkající se poplatků za použití určitého platebního prostředku (dále jen „příplatky“) vedla v Unii ke vzniku extrémně heterogenního platebního trhu a pro spotřebitele se stala zdrojem nejasností, zejména v oblasti elektronického obchodování a přeshraničních operací. Obchodníci z členských států, kde jsou příplatky povoleny, nabízí produkty a služby v členských státech, kde jsou zakázány, a přesto v takovém případě spotřebiteli příplatek účtují. Dalším silným důvodem pro revizi praxe účtování příplateků je nařízení (EU) č. xxx/rrrr, které zavádí pravidla pro vícestranné mezibankovní poplatky za platby založené na kartě. Jelikož mezibankovní poplatky jsou hlavním faktorem, který

většinu plateb kartou prodraňuje, a příplatky se prakticky omezují jen na platby založené na kartě, měla by pravidla pro mezibankovní poplatky doprovázet revize pravidel pro účtování příplatků. V zájmu podpory transparentnosti nákladů a používání těch nejefektivnějších platebních prostředků by členské státy a poskytovatelé platebních služeb neměli příjemci bránit v tom, aby od plátce požadoval poplatek za použití konkrétního platebního prostředku, přičemž musí být řádně zohledněna ustanovení směrnice 2011/83/EU. Právo příjemce požadovat příplatek by se však mělo vztahovat pouze na platební prostředky, u nichž nejsou mezibankovní poplatky upraveny. Tímto způsobem by se platby nasměrovaly k těm nejlevnějším způsobům placení.

- (64) V zájmu zlepšení efektivity plateb v rámci celé Unie by lhůta pro provedení všech platebních příkazů z podnětu plátce v eurech nebo měně členského státu mimo eurozónu, včetně bankovních převodů a poukázání peněz, měla být nejvýše jeden den. Pro všechny ostatní platby, jako např. pro platby z podnětu nebo prostřednictvím příjemce, včetně inkasa a plateb kartou, by shodná jednodenní lhůta pro provedení měla platit v případě, že neexistuje výslovná dohoda mezi poskytovatelem platebních služeb a plátcem, jež by pro provedení stanovila delší lhůtu. Výše uvedené lhůty by mělo být možné prodloužit o jeden pracovní den, pokud je platební příkaz podán na papíře. To umožňuje poskytovat i nadále platební služby těm spotřebitelům, kteří jsou zvyklí pouze na papírové doklady. V případě použití režimu inkasa by poskytovatel platebních služeb příjemce měl inkasní příkaz předat ve lhůtách dohodnutých mezi příjemcem a jeho poskytovatelem platebních služeb, aby bylo možné provést zúčtování v dohodnutý den splatnosti. Vzhledem ke skutečnosti, že vnitrostátní platební infrastruktury jsou často vysoce efektivní, a s cílem zabránit jakémukoliv zhoršení současné úrovně služeb, by členské státy měly mít možnost zachovat nebo přijmout pravidla, jež případně stanoví lhůtu pro provedení platby kratší než jeden pracovní den.
- (65) Ustanovení o převodu částky v plné výši a o lhůtě pro provedení platby by měla představovat osvědčený postup v případě, že se jeden z poskytovatelů služeb nenachází v Unii.
- (66) Aby se mohli uživatelé platebních služeb rozhodnout, potřebují být bezpodmínečně obeznámeni se skutečnými náklady a poplatky spojenými s platebními službami. Používání netransparentních metod tvorby cen by proto nemělo být dovoleno, neboť se všeobecně uznává, že tyto metody uživatelům velmi znesnadňují zjištění skutečné ceny platební služby. Zejména je třeba zamezit valutování v neprospěch uživatele.
- (67) Hladký a účinný chod platebního systému závisí na tom, zda se uživatel může spolehnout, že poskytovatel platebních služeb provede platební transakci správně a v dohodnutém čase. Poskytovatel je obvykle schopen vyhodnotit rizika spojená s platební transakcí. Poskytovatel je tím, kdo poskytuje platební systém, zařizuje zpětné vyžádání nesprávně umístěných nebo nesprávně přidělených peněžních prostředků a ve většině případů rozhoduje o zprostředkovatelích, kteří se provedení platební transakce účastní. Vzhledem ke všem těmto skutečnostem je zcela namístě, s výjimkou neobvyklých a nepředvídatelných okolností, aby poskytovatel platebních služeb nesl odpovědnost za provedení platební transakce, kterou přijal od uživatele, kromě takových jednání a opomenutí na straně poskytovatele platebních služeb příjemce, za jehož výběr je odpovědný výhradně příjemce. Aby však plátce nezůstal zcela bez ochrany v nepravděpodobných situacích, kdy otázka, zda poskytovatel platebních služeb příjemce danou částku platby řádně obdržel či nikoliv, může zůstat nezodpovězena (z důvodu nejasnosti), by příslušné důkazní břemeno mělo spočívat na poskytovateli platebních služeb plátce. Zpravidla lze očekávat, že zprostředkovatelská instituce, obvykle „neutrální“ subjekt jako například centrální banka nebo clearingová instituce, převádějící částku platby od odesílajícího poskytovatele platebních služeb k přijímajícímu poskytovateli

platebních služeb, bude údaje o účtu ukládat a bude schopna je v případě potřeby poskytnout. Jakmile je částka platby připsána na účet přijímajícího poskytovatele platebních služeb, příjemci vůči jeho poskytovateli platebních služeb okamžitě vzniká nárok na připsání částky na jeho účet.

- (68) Poskytovatel platebních služeb plátce by měl nést odpovědnost za správné provedení platby, mimo jiné zejména odpovědnost za celou částku platební transakce a lhůtu pro její provedení, jakož i plnou odpovědnost za jakékoli selhání dalších stran v platebním řetězci až po účet příjemce. V důsledku této odpovědnosti by poskytovatel platebních služeb plátce měl v případě, že poskytovateli platebních služeb příjemce nebyla částka v plné výši připsána nebo byla připsána pozdě, opravit příslušnou platební transakci nebo vrátit bez zbytečného odkladu příslušnou částku transakce plátci, aniž jsou dotčeny jakékoli jiné nároky, které lze uplatnit v souladu s vnitrostátním právem. Vzhledem k odpovědnosti poskytovatele platebních služeb by plátce ani příjemce neměli nést žádné náklady související s nesprávnou platbou. Členské státy by měly zajistit, aby v případě neprovedení nebo vadného či opožděného provedení platebních transakcí byl den valuty opravných plateb prováděných poskytovateli platebních služeb vždy stejný jako den valuty v případě správně provedené platby.
- (69) Tato směrnice by se měla týkat pouze smluvních závazků a odpovědnosti mezi uživatelem platebních služeb a poskytovatelem platebních služeb. Řádné fungování převodů a jiných platebních služeb však vyžaduje, aby poskytovatelé platebních služeb a jejich zprostředkovatelé, např. zpracovatelé, měli uzavřeny smlouvy, v nichž jsou dohodnuta jejich vzájemná práva a povinnosti. Otázky týkající se odpovědnosti představují podstatnou část těchto jednotných smluv. K zajištění toho, aby se poskytovatelé platebních služeb a zprostředkovatelé podílející se na platební transakci mohli na sebe navzájem spolehnout, je nezbytné mít právní jistotu, že poskytovatel platebních služeb, který nenese odpovědnost, získá náhradu za vzniklé ztráty nebo částky uhrazené podle ustanovení této směrnice o odpovědnosti. Další práva a podrobnosti týkající se obsahu postihu a způsobu vyřizování nároků vůči poskytovateli platebních služeb nebo zprostředkovateli vyplývajících z nesprávného provedení platební transakce tak může být ponecháno na smluvních ujednáních.
- (70) Je třeba umožnit poskytovateli platebních služeb, aby jednoznačně stanovil údaje potřebné pro správné provedení platebního příkazu. Na druhé straně však, aby se zabránilo roztržičnosti a nebylo ohroženo zavádění integrovaných platebních systémů v Unii, by nemělo být členským státům dovoleno vyžadovat u platebních transakcí používání konkrétního identifikátoru. To by ovšem členským státům nemělo bránit v tom, aby od poskytovatele platebních služeb plátce vyžadovaly jednání s náležitou péčí a ověřování shody specifického identifikačního kódu, je-li to technicky možné bez nutnosti osobního zásahu, jakož i odmítnutí platebního příkazu v případě, že je zjištěna neshoda specifického identifikačního kódu, a informování plátce o této skutečnosti. Odpovědnost poskytovatele platebních služeb by měla být omezena na správné provedení platební transakce v souladu s platebním příkazem uživatele platební služby.
- (71) V zájmu usnadnění účinného předcházení podvodům a boje proti podvodům v celé Unii je třeba přijmout úpravu týkající se účinné výměny údajů mezi poskytovateli platebních služeb, jimž by mělo být umožněno shromažďování, zpracovávání a výměna osobních údajů o osobách zapojených do platebních podvodů. Směrnice Evropského parlamentu a Rady

95/46/ES³⁷, vnitrostátní předpisy, kterými se provádí směrnice 95/46/ES a nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 45/2001³⁸, se vztahují na zpracování osobních údajů pro účely této směrnice.

- (72) Tato směrnice respektuje základní práva a zásady zakotvené v Listině základních práv Evropské unie, včetně práva na respektování soukromého a rodinného života, práva na ochranu osobních údajů, svobodu podnikání, právo na účinné opravné prostředky a právo nebýt dvakrát trestně stíhán nebo trestán za stejný trestný čin. Tato směrnice musí být provedena v souladu s těmito právy a zásadami.
- (73) Je nezbytné zajistit účinné dodržování ustanovení vnitrostátních právních předpisů přijatých podle této směrnice. Měly by být proto stanoveny vhodné postupy, podle kterých bude možné řešit stížnosti na poskytovatele platebních služeb, kteří nedodržují tato ustanovení, a jež zajistí, že v případě potřeby budou uvaleny účinné, přiměřené a odrazující sankce. V zájmu zajištění účinného souladu s touto směrnicí by členské státy měly určit odpovědné orgány, které splňují podmínky podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1093/2010³⁹ a které jsou nezávislé na poskytovatelích platebních služeb. Z důvodů transparentnosti by členské státy měly Komisi oznámit, které orgány byly určeny, a podat jasný popis jejich povinností vyplývajících z této směrnice.
- (74) Aniž je dotčeno právo klientů podat žalobu k soudu, měly by členské státy zajistit snadno přístupné a nenákladné mimosoudní řešení sporů mezi poskytovateli platebních služeb a spotřebiteli, jež vyplývají z práv a povinností stanovených v této směrnicí. Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 593/2008⁴⁰ stanoví, že ochranu spotřebitele, kterou mu poskytují kogentní ustanovení právních předpisů země, v níž má spotřebitel obvyklé bydliště, nesmí narušovat žádné smluvní podmínky týkající se rozhodného práva. V zájmu účinného a efektivního způsobu řešení sporů by členské státy měly zajistit, aby poskytovatelé platebních služeb zavedli účinný postup pro podávání a řešení stížností spotřebitelů, který by spotřebitelé mohli použít před tím, než bude spor postoupen k soudnímu či mimosoudnímu řízení. V rámci postupu pro podávání stížností by měly být stanoveny krátké a jasně vymezené časové lhůty pro zaslání odpovědi poskytovatele platebních služeb na stížnost spotřebitele.
- (75) Členské státy by měly stanovit, zda příslušné orgány určené pro udělování povolení platebním institucím mohou být rovněž příslušnými orgány, pokud jde o mimosoudní postupy pro vyřizování stížností a zjednávání nápravy.
- (76) Touto směrnicí by neměla být dotčena ustanovení vnitrostátních právních předpisů, pokud jde o odpovědnost za škodu způsobenou nepřesností při vyjádření nebo šíření prohlášení.

³⁷ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 95/46/ES ze dne 24. října 1995 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů (Úř. věst. L 281, 23.11.1995, s. 31).

³⁸ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 45/2001 ze dne 18. prosince 2000 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů orgány a institucemi Společenství a o volném pohybu těchto údajů (Úř. věst. L 8, 12.1.2001, s.1).

³⁹ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1093/2010 ze dne 24. listopadu 2010 o zřízení Evropského orgánu dohledu (Evropského orgánu pro bankovníctví), o změně rozhodnutí č. 716/2009/ES a o zrušení rozhodnutí Komise 2009/78/ES (Úř. věst. L 331, 15.12.2010, s.12).

⁴⁰ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 593/2008 ze dne 17. června 2008 o právu rozhodném pro smluvní závazkové vztahy (Řím I) (Úř. věst. L 177, 4.7.2008, s.6).

- (77) Touto směrnicí by neměla být dotčena ustanovení týkající se uplatňování DPH na platební služby podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/112/ES⁴¹.
- (78) V zájmu právní jistoty je vhodné přijmout přechodná ustanovení, podle nichž by bylo osobám, které zahájily svou činnost jako platební instituce v souladu s vnitrostátními právními předpisy provádějícími směrnicí 2007/64/ES a platnými před vstupem této směrnice v platnost, umožněno pokračovat v jejich činnosti v daném členském státu po určité období.
- (79) Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 290 Smlouvy o fungování Evropské unie, pokud jde o změnu odkazu na doporučení 2003/361/ES, které se mění, a pokud jde o úpravu (v případě inflace nebo významného vývoje trhu) průměrné částky platebních transakcí prováděných poskytovatelem platebních služeb, kterou členské státy, jež upouštějí od uplatňování (části) licenčních požadavků pro menší platební instituce, používají jako prahovou hodnotu. Je obzvláště důležité, aby Komise během přípravných prací vedla náležitou konzultaci, včetně konzultací na odborné úrovni. Při přípravě a vypracování aktů v přenesené pravomoci by Komise měla zajistit, aby byly příslušné dokumenty předány současně, včas a vhodným způsobem Evropskému parlamentu a Radě.
- (80) Při zajišťování jednotného uplatňování této směrnice by se Komise měla moci spolehnout na odborné znalosti a podporu EBA, jehož úkolem by mělo být vypracovat pokyny a připravit regulační technické normy pro bezpečnostní aspekty platebních služeb, a na spolupráci mezi členskými státy v oblasti poskytování služeb a usazování platebních institucí, jimž bylo uděleno povolení, v jiných členských státech. Komisi by měla být svěřena pravomoc přijímat tyto regulační technické normy. Tyto konkrétní úkoly jsou plně v souladu s úlohou a povinnostmi EBA definovanými v nařízení (EU) č. 1093/2010, kterým byl orgán EBA zřízen.
- (81) Jelikož cíle této směrnice, totiž hlubší integrace jednotného trhu platebních služeb, nemůže být uspokojivě dosaženo na úrovni členských států, protože je k tomu zapotřebí harmonizace celé řady různých pravidel, která v současnosti existují v rámci právních systémů jednotlivých členských států, a proto jej může být lépe dosaženo na úrovni Unie, může Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o Evropské unii. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje tato směrnice rámec toho, co je nezbytné pro dosažení tohoto cíle.
- (82) V souladu se společným politickým prohlášením členských států a Komise ze dne 28. září 2011⁴² o informativních dokumentech se členské státy zavázaly v odůvodněných případech přikládat k oznámení svých prováděcích opatření jeden či více dokumentů vysvětlujících vztah mezi prvky směrnice a odpovídajícími částmi vnitrostátních prováděcích nástrojů. V případě této směrnice považuje zákonodárce předložení těchto dokumentů za odůvodněné,
- (83) Vzhledem k počtu změn, které je třeba ve směrnici 2007/64/ES provést, je vhodné ji zrušit a nahradit,

⁴¹ Směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty (Úř. věst. L 347, 11.12.2006, s. 1).

⁴² Společné politické prohlášení členských států a Komise ze dne 28. září 2011 o informativních dokumentech (Úř. věst. C 369, 17.12.2011, s. 14).

PŘIJALY TUTO SMĚRNICI:

HLAVA I

PŘEDMĚT, OBLAST PŮSOBNOSTI A DEFINICE

Článek 1 **Předmět**

1. Tato směrnice stanoví pravidla, podle nichž členské státy rozlišují těchto šest kategorií poskytovatelů platebních služeb:
 - a) úvěrové instituce ve smyslu čl. 4 odst. 1 bodu 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 575/2013⁴³, včetně jejich poboček ve smyslu čl. 4 odst. 1 bodu 17 uvedeného nařízení nacházejících se v Unii, které mají sídlo v Unii, nebo v souladu s článkem 47 směrnice 2013/36/EU mimo Unii;
 - b) instituce elektronických peněz ve smyslu čl. 2 odst. 1 směrnice 2009/110/ES;
 - c) poštovní žirové instituce, jež jsou v souladu s vnitrostátními právními předpisy oprávněny poskytovat platební služby;
 - d) platební instituce ve smyslu čl. 4 odst. 4 této směrnice;
 - e) Evropská centrální banka a národní centrální banky, pokud nejednají jako měnový orgán nebo jako jiné veřejnoprávní orgány;
 - f) členské státy a jejich regionální a místní orgány, pokud nejednají jako veřejnoprávní orgány.
2. Tato směrnice rovněž stanoví pravidla týkající se transparentnosti podmínek a požadavků na informace o platebních službách, stejně jako příslušných práv a povinností uživatelů platebních služeb a poskytovatelů platebních služeb v souvislosti s poskytováním platebních služeb jakožto pravidelnou činností při výkonu povolání nebo podnikatelské činnosti.

Článek 2 **Rozsah působnosti**

1. Tato směrnice se vztahuje na platební služby poskytované v rámci Unie, kdy se jak poskytovatel platebních služeb plátce, tak i poskytovatel platebních služeb příjemce, nebo jediný poskytovatel platebních služeb v dané platební transakci nacházejí na území Unie. Článek 78 a hlava III se rovněž použijí na platební transakce, kdy se na území Unie nachází pouze jeden z poskytovatelů platebních služeb, a to ve vztahu k těm částem platební transakce, které jsou prováděny v Unii.
2. Hlava III se vztahuje na platební služby v jakékoli měně. Hlava IV se vztahuje na platební služby uskutečňované v eurech nebo v měně některého z členských států mimo eurozónu.

⁴³ Nařízení Evropského parlamentu a rady (EU) č. 575/2013 ze dne 26. června 2013 o obezřetnostních požadavcích na úvěrové instituce a investiční podniky a o změně nařízení (EU) č. 648/2012 (Úř. věst. L 176, 27.6.2013, s. 1).

3. Členské státy mohou upustit od uplatňování všech nebo části ustanovení této směrnice na instituce uvedené v čl. 2 odst. 5 bodech 2 až 23 směrnice 2013/36/EU, s výjimkou institucí uvedených v odst. 5 bodech 2 a 3 uvedeného článku.

Článek 3 *Negativní vymezení působnosti*

Tato směrnice se nevztahuje na:

- a) platební transakce uskutečněné výhradně v hotovosti přímo od plátce k příjemci, bez jakéhokoli zásahu zprostředkovatele;
- b) platební transakce od plátce k příjemci uskutečněné prostřednictvím obchodního zástupce oprávněného ke sjednávání nebo uzavírání obchodů spočívajících v prodeji nebo nákupu zboží nebo služeb jménem plátce či příjemce;
- c) profesionální fyzickou přepravu bankovek a mincí, včetně jejich shromažďování, zpracování a doručování;
- d) platební transakce spočívající v neprofesionálním shromažďování a doručování hotovosti v rámci neziskové nebo charitativní činnosti;
- e) služby, kdy příjemce poskytuje hotovost plátcovi jako součást platební transakce na výslovnou žádost uživatele platebních služeb těsně před provedením platební transakce prostřednictvím platby za koupi zboží nebo služeb;
- f) směnu hotovosti za hotovost, při níž prostředky nejsou uloženy na platebním účtu;
- g) platební transakce založené na některém z následujících dokladů vystavených na poskytovatele platebních služeb s cílem dát peněžní prostředky k dispozici příjemci:
 - i. papírové šeky podle úmluvy ze dne 19. března 1931 podepsané v Ženevě, která stanoví jednotný zákon šekový;
 - ii. papírové šeky podobné šekům uvedeným v bodu i upravené právními předpisy členských států, jež nejsou stranami úmluvy ze dne 19. března 1931 podepsané v Ženevě, která stanoví jednotný zákon šekový;
 - iii. papírové směnky v souladu s úmluvou ze dne 7. června 1930 podepsanou v Ženevě, která stanoví jednotný zákon směnečný;
 - iv. papírové směnky podobné směnkám uvedeným v bodu iii upravené právními předpisy členských států, jež nejsou stranami úmluvy ze dne 7. června 1930 podepsané v Ženevě, která stanoví jednotný zákon směnečný;
 - v. papírové poukázky;
 - vi. papírové cestovní šeky;
 - vii. papírové poštovní peněžní poukázky podle definice Světové poštovní unie;
- h) platební transakce prováděné v rámci platebního systému nebo systému pro vypořádání obchodů s cennými papíry mezi zúčtovateli, centrálními protistranami,

clearingovými institucemi nebo centrálními bankami a jinými účastníky systému a poskytovateli platebních služeb, aniž je dotčen článek 29;

- i) platební transakce související se správou cenných papírů, včetně dividend, výnosů nebo jiných příjmů, nebo s odkoupením nebo prodejem, prováděné osobami uvedenými v písmenu h) nebo investičními podniky, úvěrovými institucemi, subjekty kolektivního investování nebo společnostmi pro správu aktiv poskytujícími investiční služby a jakýmkoli jinými subjekty, které mají povolení provádět úschovu a správu finančních nástrojů;
- j) služby poskytované poskytovateli technických služeb, kteří podporují poskytování platebních služeb, aniž by v kterémkoli okamžiku převáděné peněžní prostředky přecházely do jejich držby, včetně zpracování a uchovávání údajů, svěřenských služeb a služeb na ochranu soukromí, ověřování údajů a totožnosti, poskytování informačních technologií a komunikačních sítí a poskytování a údržby terminálů a zařízení využívaných v oblasti platebních služeb, s výjimkou služeb iniciování platby a služeb informování o účtu;
- k) služby založené na specifických nástrojích, které jsou určeny k uspokojení konkrétních potřeb a které lze použít pouze omezeným způsobem, neboť držitelé specifického nástroje umožňují pořídit zboží nebo služby pouze v prostorách vydavatele nebo v rámci omezené sítě poskytovatelů služeb na základě přímé obchodní dohody s profesionálním vydavatelem, nebo proto, že je lze použít pouze k pořízení omezeného sortimentu zboží nebo služeb;
- l) platební transakce prováděné poskytovateli sítí nebo služeb elektronické komunikace, přičemž transakce jsou prováděny pro účastníky sítě nebo služby a za účelem nákupu digitálního obsahu jakožto doplňkové služby ke službám elektronických komunikací, a to bez ohledu na zařízení, které se k nákupu nebo spotřebě obsahu použije, a za předpokladu, že hodnota každé jednotlivé platební transakce nepřesahuje 50 EUR a souhrnná hodnota platebních transakcí za každý jeden zúčtovací měsíc nepřesahuje 200 EUR;
- m) platební transakce prováděné mezi poskytovateli platebních služeb, jakož i mezi jejich zástupci nebo pobočkami, na jejich vlastní účet;
- n) platební transakce mezi mateřskou společností a její dceřinou společností, nebo mezi dceřinými společnostmi téže mateřské společnosti, bez jakéhokoli zásahu zprostředkovatele – poskytovatele platebních služeb, který není společností patřící do téže skupiny.

Článek 4 **Definice**

Pro účely této směrnice se rozumí:

1. „domovským členským státem“:
 - i. členský stát, na jehož území se nachází sídlo poskytovatele platebních služeb, nebo
 - ii. členský stát, na jehož území se nachází ústředí poskytovatele platebních služeb, pokud poskytovatel platebních služeb nemá podle vnitrostátního práva sídlo;

2. „hostitelským členským státem“ členský stát jiný než domovský členský stát, v němž má poskytovatel platebních služeb zástupce nebo pobočku nebo v němž poskytuje platební služby;
3. „platební službou“ jakákoliv z podnikatelských činností uvedených v příloze I;
4. „platební institucí“ právnická osoba, jíž bylo v souladu s článkem 10 uděleno povolení poskytovat a provádět platební služby v celé Unii;
5. „platební transakcí“ úkon uložení, převodu nebo výběru peněžních prostředků, ať už z podnětu plátce nebo jeho jménem, nebo z podnětu příjemce, bez ohledu na jakékoli související povinnosti mezi plátcem a příjemcem;
6. „platebním systémem“ systém sloužící k převodu peněžních prostředků, s formálními a standardizovanými postupy a společnými pravidly pro zpracování, clearing a vypořádání platebních transakcí;
7. „plátcem“ fyzická nebo právnická osoba, která je majitelem platebního účtu a umožní platební příkaz z daného platebního účtu, nebo v případě neexistence platebního účtu fyzická nebo právnická osoba, která dá platební příkaz;
8. „příjemcem“ fyzická nebo právnická osoba, která je zamýšleným příjemcem peněžních prostředků, jež jsou předmětem platební transakce;
9. „poskytovatelem platebních služeb“ subjekty uvedené v čl. 1 odst. 1 a fyzické a právnické osoby požívající výjimky podle článku 27;
10. „poskytovatelem platebních služeb spravujícím účet“ poskytovatel platebních služeb, který pro plátce poskytuje a vede platební účty;
11. „poskytovatelem platebních služeb jednajícím jako třetí strana“ poskytovatel platebních služeb provozující podnikatelskou činnost uvedenou v bodě 7 přílohy I;
12. „uživatelé platebních služeb“ fyzická nebo právnická osoba, která využívá platební službu jakožto plátce, příjemce nebo obojí;
13. „spotřebitelem“ fyzická osoba, která na základě smluv o platebních službách, na něž se vztahuje tato směrnice, jedná za účelem, který nespadá do její obchodní, podnikatelské nebo profesní činnosti;
14. „rámcovou smlouvou“ smlouva o platebních službách, kterou se řídí budoucí provádění jednotlivých a navazujících platebních transakcí a která může obsahovat povinnosti a podmínky pro zřízení platebního účtu;
15. „poukazováním peněz“ platební služba, při které dochází k přijetí peněžních prostředků od plátce, bez vytvoření jakéhokoli platebního účtu na jméno plátce nebo příjemce, výhradně za účelem převodu příslušné částky příjemci nebo jinému poskytovateli platebních služeb jednajícímu jménem příjemce nebo při níž dochází k přijetí těchto peněžních prostředků jménem příjemce a jejich zpřístupnění příjemci;
16. „platebním účtem“ účet vedený na jméno jednoho nebo více uživatelů platebních služeb, který je využíván k provádění platebních transakcí;

17. „peněžními prostředky“ bankovky a mince, bezhotovostní peníze a elektronické peníze vymezené v čl. 2 odst. 2 směrnice 2009/110/ES;
18. „platebním příkazem“ jakýkoli pokyn vydaný plátcem nebo příjemcem poskytovateli platebních služeb, jímž žádá o provedení platební transakce;
19. „dnem valuty“ referenční čas, který poskytovatel platebních služeb používá pro výpočet úroku z peněžních prostředků odepsaných z platebního účtu nebo připsaných na platební účet;
20. „referenčním směnným kurzem“ směnný kurz, jenž se použije jako základ pro výpočet jakékoli konverze měn a jenž je zpřístupněn poskytovatelem platebních služeb nebo pochází z veřejně přístupného zdroje;
21. „ověřením“ postup, který poskytovateli platebních služeb umožňuje ověřit totožnost uživatele konkrétního platebního prostředku, včetně využití jeho osobních bezpečnostních prvků nebo kontroly osobního dokladu totožnosti;
22. „silným ověřením klienta“ postup potvrzení totožnosti fyzické nebo právnické osoby za použití dvou a více navzájem nezávislých prvků z kategorie znalost, držení a inherence, kdy nesplněním jednoho z nich není ovlivněna spolehlivost ostatních; postup je navržen tak, aby byla chráněna důvěrnost ověřovacích údajů;
23. „referenční úrokovou sazbou“ úroková sazba, jež se použije jako základ pro výpočet jakéhokoli úroku, který má být uplatněn, a jež pochází z veřejně přístupného zdroje, který mohou strany smlouvy o platební službě ověřit;
24. „specifickým identifikačním kódem“ kombinace písmen, číslic nebo symbolů, kterou uživateli platebních služeb určí poskytovatel platebních služeb a kterou uživatel platebních služeb musí uvést za účelem jednoznačné identifikace jiného uživatele platebních služeb anebo jeho platebního účtu pro platební transakci;
25. „zástupcem“ fyzická nebo právnická osoba, která jménem platební instituce poskytuje platební služby;
26. „platebním prostředkem“ jakékoli personalizované zařízení nebo soubor postupů dohodnutých mezi uživatelem platebních služeb a poskytovatelem platebních služeb a používaný k iniciování platebního příkazu;
27. „prostředky komunikace na dálku“ veškeré prostředky, které mohou být použity k uzavření smlouvy o platebních službách mezi poskytovatelem platebních služeb a uživatelem platebních služeb, aniž by byli současně fyzicky přítomni;
28. „trvalým nosičem“ nástroj, který uživateli platebních služeb umožňuje ukládat informace určené jemu osobně, a to způsobem vhodným pro jejich budoucí využití po dobu přiměřenou jejich účelu, a který umožňuje kopírování uložených informací beze změny;
29. „mikropodnikem“ podnik, který v okamžiku uzavření smlouvy o platebních službách odpovídá definici podle článku 1 a čl. 2 odst. 1 a 3 přílohy doporučení 2003/361/ES ve znění ze dne 6. května 2013;
30. „pracovním dnem“ den, kdy má příslušný poskytovatel platebních služeb plátce nebo poskytovatel platebních služeb příjemce, který se podílí na provedení platební transakce, otevřeno pro realizaci činností potřebných pro provedení platební transakce;

31. „inkasem“ platební služba pro odepsání částky transakce z účtu plátce, při níž podnět k platební transakci dává příjemce na základě souhlasu, který plátce udělil příjemci, poskytovateli platebních služeb příjemce nebo svému vlastnímu poskytovateli platebních služeb;
32. „službou iniciování platby“ platební služba umožňující přístup k platebnímu účtu, kterou poskytuje poskytovatel platebních služeb jednající jako třetí strana a která umožňuje aktivní účast plátce na iniciování platby nebo využití softwaru poskytovatele platebních služeb jednajícího jako třetí strana, případně použití platebního nástroje plátcem či příjemcem k předání bezpečnostních údajů plátce poskytovateli platebních služeb spravujícímu účet;
33. „službou informování o účtu“ platební služba, v rámci které jsou uživatelé platebních služeb poskytovány konsolidované a uživatelsky přívětivé informace o jednom a více platebních účtech uživatele platebních služeb vedených u jednoho a více poskytovatelů platebních služeb spravujících účet;
34. „pobočkou“ provozovna, kromě ústředí, která je součástí platební instituce, nemá právní subjektivitu a přímo provádí některé nebo všechny operace, které jsou předmětem činnosti platební instituce; má-li platební instituce ústředí v jednom členském státě a více provozoven v jiném členském státě, považují se všechny tyto provozovny za jedinou pobočku;
35. „skupinou“ skupina podnikatelských subjektů, která se skládá z mateřské společnosti, jejích dceřiných společností a subjektů, v nichž mateřská společnost nebo její dceřiné společnosti mají podíl, jakož i podnikatelské subjekty, které jsou ve vzájemném vztahu ve smyslu čl. 12 odst. 1 směrnice 83/349/EHS;
36. „sítí elektronických komunikací“ síť ve smyslu čl. 2 písm. a) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/21/ES⁴⁴;
37. „službou elektronických komunikací“ služba ve smyslu čl. 2 písm. c) směrnice 2002/21/ES;
38. „digitálním obsahem“ zboží nebo služby ve smyslu čl. 2 odst. 11 směrnice 2011/83/EU.

⁴⁴ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/21/ES ze dne 7. března 2002 o společném předpisovém rámci pro sítě a služby elektronických komunikací (rámcová směrnice) (Úř. věst. L 108, 24.4.2002, s. 33).

HLAVA II

POSKYTOVATELÉ PLATEBNÍCH SLUŽEB

KAPITOLA 1

Platební instituce

ODDÍL 1

OBECNÁ PRAVIDLA

Článek 5

Žádosti o povolení

Pro získání povolení působit jako platební instituce je třeba předložit příslušným orgánům domovského členského státu žádost společně s těmito podklady:

- a) plán činností uvádějící zejména typ plánovaných platebních služeb;
- b) obchodní plán včetně kalkulace předpokládaného rozpočtu na první tři účetní období, který prokazuje, že žadatel je schopen používat vhodné a přiměřené systémy, zdroje a postupy nutné pro řádnou činnost;
- c) doklad o tom, že platební instituce má počáteční kapitál stanovený v článku 6;
- d) u platebních institucí uvedených v čl. 9 odst. 1 popis opatření přijatých za účelem ochrany peněžních prostředků uživatelů platebních služeb v souladu s článkem 9;
- e) popis mechanismů pro správu a řízení a vnitřních kontrolních mechanismů žadatele, včetně správních postupů, postupů řízení rizik a účetních postupů, který ukazuje, že tyto mechanismy pro správu a řízení, kontrolní mechanismy a postupy jsou přiměřené, vhodné, řádné a adekvátní;
- f) popis postupu pro sledování a řešení bezpečnostních incidentů a stížností zákazníků souvisejících s bezpečností a přijímání opatření v návaznosti na takové incidenty a stížnosti, včetně mechanismu pro oznamování incidentů zohledňujícího oznamovací povinnost platebních institucí podle článku 86;
- g) popis postupu pro sledování, zaznamenávání a omezování přístupu k citlivým údajům o platbách a ke klíčovým logickým a fyzickým zdrojům;
- h) popis opatření k zajištění kontinuity činnosti včetně jasné identifikace klíčových operací, efektivních pohotovostních plánů a postupu pro pravidelné přezkušování a přehodnocování přiměřenosti a účinnosti těchto plánů;
- i) popis zásad a definic používaných pro sběr statistických dat ohledně výkonnosti, transakcí a podvodů;
- j) bezpečnostní předpis, podrobné posouzení rizik ve vztahu k poskytovaným platebním službám a popis bezpečnostních kontrol a opatření určených k minimalizaci rizik

zavedených v zájmu odpovídající ochrany uživatelů platebních služeb před zjištěnými riziky včetně podvodného a nezákonného použití citlivých a osobních údajů;

- k) popis vnitřních kontrolních mechanismů, které žadatel zavedl ke splnění povinností souvisejících s praním peněz a financováním terorismu podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/60/ES⁴⁵ a nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1781/2006⁴⁶;
- l) popis organizačního uspořádání žadatele včetně případného popisu zamýšleného využívání zástupců a poboček a popisu opatření pro zajišťování činnosti externími subjekty (dále jen „outsourcing“), a dále popis účasti žadatele ve vnitrostátních nebo mezinárodních platebních systémech;
- m) totožnost osob, které drží, přímo nebo nepřímo, kvalifikovanou účast v subjektu žadatele podle čl. 3 odst. 1 bodu 33 směrnice 2013/36/EU, velikost jejich účasti a důkaz o tom, že jsou osobami vhodnými z hlediska potřeby zajistit řádné a obezřetné řízení platební instituce;
- n) totožnost vedoucích pracovníků a osob odpovědných za řízení platební instituce a případně osob odpovědných za řízení činností v oblasti platebních služeb platební instituce, jakož i důkazy, že tyto osoby se těší dobré pověsti a mají vhodné znalosti a zkušenosti pro provádění platebních služeb, jak je stanoví domovský členský stát platební instituce;
- o) případně totožnost statutárních auditorů a auditorských společností vymezených ve směrnici Evropského parlamentu a Rady 2006/43/ES⁴⁷;
- p) právní status žadatele a stanovy;
- q) adresa ústředí žadatele.

Pro účely písmen d), e), f) a l) poskytne žadatel popis svých pravidel auditu a organizačních opatření, která zavedl s cílem učinit veškeré přiměřené kroky na ochranu zájmů uživatelů a pro zajištění nepřetržitého a spolehlivého provádění platebních služeb.

V popisu bezpečnostních kontrol a opatření za účelem zmírnění rizik uvedeném pod písmenem j) musí být uvedeno, jakým způsobem tyto kontroly a opatření zajišťují vysokou úroveň technického zabezpečení, včetně toho, jaký software a IT systémy žadatel nebo jeho subdodavatelé pro své operace nebo jejich část používají. Tato opatření zahrnují rovněž bezpečnostní opatření uvedená v čl. 86 odst. 1. Tato opatření musí zohledňovat pokyny k bezpečnostním opatřením Evropského orgánu pro bankovníctví (EBA) podle čl. 86 odst. 2, jakmile budou vydány.

⁴⁵ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/60/ES ze dne 26. října 2005 o předcházení zneužití finančního systému k praní peněz a financování terorismu (Úř. věst. L 309, 25.11.2005, s. 15).

⁴⁶ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1781/2006 ze dne 15. listopadu 2006 o informacích o plátcích doprovázejících převody peněžních prostředků (Úř. věst. L 345, 8.12.2006, s. 1).

⁴⁷ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/43/ES ze dne 17. května 2006 o povinném auditu ročních a konsolidovaných účetních závěrek, o změně směrnic Rady 78/660/EHS a 83/349/EHS a o zrušení směrnice Rady 84/253/EHS (Úř. věst. L 157, 9.6.2006, s. 87).

Článek 6 **Počáteční kapitál**

Členské státy vyžadují, aby platební instituce měly v okamžiku udělení povolení počáteční kapitál, složený z položek vymezených v čl. 12 směrnice 2013/36/EU, ve výši:

- a) poskytuje-li platební instituce pouze platební službu uvedenou v bodě 6 přílohy I, její kapitál musí být vždy nejméně 20 000 EUR;
- b) poskytuje-li platební instituce pouze platební službu uvedenou v bodě 7 přílohy I, její kapitál musí být vždy nejméně 50 000 EUR;
- c) poskytuje-li platební instituce některou z platebních služeb uvedených v bodech 1 až 5 přílohy I, její kapitál musí být vždy nejméně 125 000 EUR.

Článek 7 **Kapitál**

- 1. Kapitál platební instituce nesmí klesnout pod vyšší z částek uvedených v člancích 6 a 8 této směrnice.
- 2. Členské státy přijmou nezbytná opatření, aby se předešlo vícenásobnému použití prvků způsobilých pro výpočet kapitálu, pokud platební instituce patří do stejné skupiny jako jiná platební instituce, úvěrová instituce, investiční podnik, společnost pro správu aktiv nebo pojišťovna. Tento odstavec se použije také v případě, kdy je platební instituce hybridní povahy a vykonává činnosti jiné, než je poskytování platebních služeb.
- 3. Jsou-li splněny podmínky stanovené v článku 7 nařízení (EU) č. 575/2013, mohou se členské státy nebo jejich příslušné orgány rozhodnout neuplatňovat článek 8 této směrnice na platební instituce, které jsou součástí konsolidovaného dohledu nad mateřskou úvěrovou institucí podle směrnice 2013/36/EU.

Článek 8 **Výpočet výše kapitálu**

- 1. Bez ohledu na požadavky na počáteční kapitál uvedené v článku 6 členské státy vyžadují, aby platební instituce měly vždy kapitál, jehož výše se vypočítá v souladu s jednou z níže uvedených tří metod, kterou určí příslušné orgány v souladu s vnitrostátními právními předpisy:

Metoda A

Kapitál platební instituce musí dosahovat výše odpovídající nejméně 10 % fixních režijních nákladů této platební instituce za předcházející rok. Příslušné orgány mohou tento požadavek upravit v případě, že v obchodech platební instituce došlo od předchozího roku k podstatné změně. V případě platební instituce, která ke dni výpočtu podniká méně než jeden rok, musí kapitál dosahovat výše odpovídající nejméně 10 % odpovídajících fixních režijních nákladů předpokládaných v obchodním plánu tohoto podniku, pokud příslušné orgány nevyžadují úpravu tohoto plánu.

Metoda B

Kapitál platební instituce musí dosahovat výše odpovídající nejméně součtu níže uvedených prvků vynásobenému faktorem navýšení k podle odstavce 2, kde objem plateb (OP) představuje jednu dvanáctinu celkové částky platebních transakcí provedených platební institucí v předcházejícím roce:

a) 4,0 % z části OP do výše 5 milionů EUR

plus

b) 2,5 % z části OP převyšující 5 milionů EUR a nepřesahující 10 milionů EUR

plus

c) 1 % z části OP převyšující 10 milionů EUR a nepřesahující 100 milionů EUR

plus

d) 0,5 % z části OP převyšující 100 milionů EUR a nepřesahující 250 milionů EUR

plus

e) 0,25 % z části OP převyšující 250 milionů EUR.

Metoda C

Kapitál platební instituce musí dosahovat výše odpovídající nejméně příslušnému ukazateli vymezenému v písmenu a), vynásobenému koeficientem násobení podle písmene b) a znovu vynásobenému faktorem navýšení k podle odstavce 2:

a) Příslušný ukazatel je součtem těchto položek:

- úrokové výnosy,
- úrokové náklady,
- výnosy z poplatků a provizí a
- ostatní provozní výnosy.

Každá položka je do součtu zahrnuta s příslušným kladným nebo záporným znaménkem. Mimořádné a nepravdivé výnosy nesmějí být ve výpočtu příslušného ukazatele použity. Výdaje na outsourcing služeb poskytovaných třetími stranami mohou příslušný ukazatel snížit, pokud dané výdaje vznikly u podniku, který podléhá dohledu podle této směrnice. Příslušný ukazatel se vypočítá ke konci předchozího účetního období na základě dvanáctiměsíčního sledování. Příslušný ukazatel se vypočte za předchozí účetní období. Nicméně kapitál vypočtený podle metody C nesmí klesnout pod 80 % průměrné hodnoty příslušného ukazatele za předchozí tři účetní období. Nejsou-li k dispozici auditované údaje, lze použít neauditované odhady.

b) Koeficient násobení činí:

- i. 10 % z části příslušného ukazatele do výše 2,5 milionu EUR;
- ii. 8 % z části příslušného ukazatele v rozpětí od 2,5 milionu EUR do 5 milionů EUR;
- iii. 6 % z části příslušného ukazatele v rozpětí od 5 milionů EUR do 25 milionů EUR;

- iv. 3 % z části příslušného ukazatele v rozpětí od 25 milionů EUR do 50 milionů EUR;
 - v. 1,5 % z části příslušného ukazatele nad 50 milionů EUR.
2. Faktor navýšení k, který se používá v metodách B a C, činí:
- a) 0,5, poskytuje-li platební instituce pouze platební službu uvedenou v bodě 6 přílohy I;
 - b) 1, poskytuje-li platební instituce některou z platebních služeb uvedených v bodech 1 až 5 nebo 7 přílohy I.
3. Příslušné orgány mohou na základě vyhodnocení procesů řízení rizik, databáze ztrát z rizik a vnitřních kontrolních mechanismů platební instituce vyžadovat, aby platební instituce měla kapitál, který je až o 20 % vyšší než částka, jež by byla výsledkem uplatnění metody zvolené podle odstavce 1, nebo platební instituci povolit, aby měla kapitál, který je až o 20 % nižší než částka, jež by byla výsledkem uplatnění metody zvolené podle odstavce 1.

Článek 9

Požadavky týkající se ochrany peněžních prostředků

1. Členské státy nebo příslušné orgány vyžadují, aby platební instituce, která provádí jakékoli platební služby a která se současně zabývá jinými obchodními činnostmi uvedenými v čl. 17 odst. 1 písm. c), chránila peněžní prostředky, které obdržela od uživatelů platebních služeb nebo prostřednictvím jiného poskytovatele platebních služeb za účelem provedení platebních transakcí, tímto způsobem:
- a) tyto peněžní prostředky nesmějí být nikdy směřovány s peněžními prostředky jakékoli fyzické nebo právnické osoby jiné, než jsou uživatelé platebních služeb, jejichž jménem jsou peněžní prostředky drženy, a pokud tyto peněžní prostředky platební instituce stále drží a na konci pracovního dne následujícího po dni, kdy byly tyto prostředky přijaty, dosud nebyly doručeny příjemci nebo převedeny jinému poskytovateli platebních služeb, uloží se tyto peněžní prostředky na samostatný účet vedený u úvěrové instituce nebo se investují do bezpečných, likvidních aktiv s nízkým rizikem určených příslušnými orgány domovského členského státu; tyto peněžní prostředky musí být v souladu s vnitrostátním právem a v zájmu daných uživatelů platebních služeb chráněny před nároky jiných věřitelů platební instituce, zejména v případě platební neschopnosti;
 - b) tyto peněžní prostředky musí být kryty pojištěním nebo jinou srovnatelnou zárukou poskytnutou pojišťovnou nebo úvěrovou institucí, která nepatří do stejné skupiny jako samotná platební instituce, ve výši rovnající se částce, která by byla oddělena v případě neexistence pojištění nebo jiné srovnatelné záruky a která je splatná v případě, že bankovní instituce není schopna dostát svým finančním závazkům.
2. Má-li platební instituce povinnost chránit peněžní prostředky podle odstavce 1 a část těchto peněžních prostředků má být použita na budoucí platební transakce a zbývající částka má být použita na jiné než platební služby, vztahují se na danou část peněžních prostředků, která se má použít pro účely budoucích platebních transakcí, rovněž požadavky podle odstavce 1. Je-li tato část variabilní nebo není-li předem známa, členské státy povolí, aby platební instituce tento odstavec uplatnila na reprezentativní část, která bude podle

předpokladů použita na platební služby, pokud tuto reprezentativní část lze ke spokojenosti příslušných orgánů přiměřeně odhadnout na základě historických údajů.

Článek 10 *Udělení povolení*

1. Členské státy vyžadují, aby podniky neuvedené v čl. 1 odst. 1 písm. a), b), c), e) a f) a které nejsou právníckými nebo fyzickými osobami požívajícími výjimky podle článku 27, které mají v úmyslu poskytovat platební služby, získaly před zahájením poskytování platebních služeb povolení pro platební instituce. Povolení lze udělit pouze právnícké osobě usazené v členském státě.
2. Povolení se udělí, pokud údaje a doklady doprovázející žádost vyhovují všem požadavkům podle článku 5 a pokud příslušné orgány po přezkoumání žádosti dospějí k příznivému celkovému hodnocení. Před udělením povolení mohou příslušné orgány případně konzultovat národní centrální banku nebo jiné příslušné orgány veřejné správy.
3. Platební instituce, jež musí mít podle vnitrostátních právních předpisů svého domovského členského státu sídlo, musí mít své ústředí v tomtéž členském státě, v němž má své sídlo.
4. Příslušné orgány s ohledem na potřebu zajistit řádné a obezřetné vedení platební instituce udělí povolení pouze v případě, že platební instituce má zavedeny spolehlivé mechanismy pro správu a řízení svého podnikání v oblasti poskytování platebních služeb, které zahrnují jasnou organizační strukturu s jednoznačně vymezenými, transparentními a konzistentně rozdělenými úkoly, účinnými postupy pro identifikaci, řízení, sledování a oznamování rizik, kterým platební instituce je nebo může být vystavena, a odpovídající vnitřní kontrolní mechanismy, včetně řádných správních a účetních postupů; tato opatření, postupy a mechanismy jsou úplné a přiměřené povaze, rozsahu a složitosti platebních služeb poskytovaných platební institucí.
5. Poskytuje-li platební instituce jakoukoli z platebních služeb uvedených v příloze I a současně se zabývá jinými podnikatelskými činnostmi, mohou příslušné orgány vyžadovat založení samostatného subjektu pro podnikání v oblasti platebních služeb, jestliže činnosti této platební instituce mimo oblast platebních služeb zhoršují nebo by mohly zhoršit finanční zdraví platební instituce nebo schopnost příslušných orgánů sledovat dodržování všech povinností stanovených touto směrnicí ze strany platební instituce.
6. Příslušné orgány odmítnou vydat povolení, nejsou-li s ohledem na potřebu zajistit řádné a obezřetné vedení platební instituce přesvědčeny, že akcionáři nebo osoby s kvalifikovanou účastí jsou k tomu způsobilé.
7. Existuje-li mezi platební institucí a jinými fyzickými nebo právníckými osobami úzké propojení ve smyslu definice v čl. 4 odst. 1 bodu 38 nařízení (EU) 575/2013, vydají příslušné orgány povolení pouze tehdy, nebrání-li toto propojení účinnému výkonu dohledu ze strany příslušných orgánů.
8. Příslušné orgány udělí povolení pouze v případě, že účinnému výkonu jejich dohledových funkcí nebrání právní nebo správní předpisy třetí země, jimiž se řídí jedna či více fyzických nebo právníckých osob, s nimiž je platební instituce úzce propojena, anebo obtíže související s uplatňováním těchto právních nebo správních předpisů.

9. Povolení je platné ve všech členských státech a umožňuje dotyčné platební instituci poskytovat platební služby v celé Unii v souladu s volným pohybem služeb nebo svobodou usazování za předpokladu, že dané služby jsou předmětem tohoto povolení.

Článek 11

Sdělení rozhodnutí

Příslušné orgány uvědomí žadatele o tom, zda jeho žádosti bylo vyhověno, nebo zda byla zamítnuta, do tří měsíců od obdržení žádosti, nebo v případě neúplné žádosti do tří měsíců od obdržení všech údajů, jež jsou k rozhodnutí požadovány. Zamítnutí žádosti musí být odůvodněno.

Článek 12

Odnětí povolení

1. Příslušné orgány mohou odejmout povolení vydané platební instituci pouze v případě, že tato platební instituce:
 - a) nevyužije své povolení do dvanácti měsíců, výslovně se jej zřekne nebo neprovozuje činnost po dobu více než šesti měsíců, nestanoví-li daný členský stát, že v takových případech povolení zaniká;
 - b) získala povolení na základě nepravdivých prohlášení nebo jinými nedovolenými prostředky;
 - c) již nesplňuje podmínky pro udělení povolení nebo neinformuje příslušný orgán o významných změnách, k nimž v tomto ohledu došlo;
 - d) by při pokračování svého podnikání v oblasti platebních služeb představovala hrozbu pro stabilitu platebního systému nebo ohrožovala důvěru v něj;
 - e) spadá pod jeden z dalších případů, pro které vnitrostátní právní předpisy stanoví odnětí povolení.
2. Každé odnětí povolení musí být odůvodněno a dotčené osoby o něm musí být informovány.
3. Odnětí povolení musí být zveřejněno, mimo jiné v rejstřících uvedených v člancích 13 a 14.

Článek 13

Registrace v domovském členském státě

Členské státy zřídí veřejný rejstřík všech platebních institucí, jimž bylo uděleno povolení, a jejich zástupců a poboček, jakož i všech fyzických a právnických osob a jejich zástupců a poboček, jimž byla udělena výjimka podle článku 27, a institucí uvedených v čl. 2 odst. 3, jež jsou v souladu s vnitrostátním právem oprávněny poskytovat platební služby. Platební instituce se zapisují do rejstříku domovského členského státu.

V rejstříku se uvádějí platební služby, k nimž bylo platební instituci uděleno povolení nebo k nimž byla fyzická nebo právnická osoba zapsána do rejstříku. Platební instituce, jimž bylo uděleno povolení, se v rejstříku vedou odděleně od fyzických a právnických osob, které byly do rejstříku

zapsány podle článku 27. Rejstřík je veřejně dostupný k nahlédnutí, přístupný on-line a pravidelně se aktualizuje.

Článek 14 **Internetový portál EBA**

1. Evropský orgán pro bankovníctví zřídí internetový portál, který bude sloužit jako evropské elektronické přístupové místo propojující rejstříky jednotlivých členských států uvedené v článku 13. Orgán EBA toto přístupové místo vytvoří a bude jej provozovat.
2. Systém propojení veřejných rejstříků se skládá z:
 - a) centrálních rejstříků členských států;
 - b) portálu, který slouží jako evropské elektronické přístupové místo.
3. Členské státy zajistí ke svým veřejným rejstříkům přístup prostřednictvím přístupového místa.
4. Orgán EBA vypracuje návrhy regulačních technických norem, které stanoví technické požadavky na přístup k informacím obsaženým ve veřejných rejstřících uvedených v článku 13 na úrovni Unie. Své návrhy regulačních technických norem EBA předloží Komisi do [...*within two years of the date of entry into force of this Directive*].

Komisi je svěřena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v prvním pododstavci postupem podle článků 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010.

Článek 15 **Zachování podmínek povolení**

Dojde-li k jakékoli změně v údajích či doprovodných podkladech poskytnutých podle článku 5, platební instituce o tom neprodleně uvědomí příslušné orgány svého domovského státu.

Článek 16 **Účetnictví a povinný audit**

1. Na platební instituce se obdobně vztahuje směrnice 78/660/EHS, případně směrnice 83/349/EHS a 86/635/EHS a nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1606/2002⁴⁸.
2. Roční účetní závěrky a konsolidované účetní závěrky platebních institucí ověřují statutární auditoři nebo auditorské společnosti ve smyslu směrnice 2006/43/ES, ledaže by byly od tohoto ověření osvobozeny podle směrnice 78/660/EHS, případně směrnic 83/349/EHS a 86/635/EHS.
3. Pro účely dohledu členské státy vyžadují, aby platební instituce poskytovaly odděleně účetní údaje pro platební služby a činnosti uvedené v čl. 17 odst. 1, které podléhají

⁴⁸ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1606/2002 ze dne 19. července 2002 o uplatňování mezinárodních účetních standardů (Úř. věst. L 243, 11.9.2002, s.1).

kontrole v rámci zprávy auditora. Tuto zprávu případně vypracují statutární auditoři nebo auditorská společnost.

4. Povinnosti stanovené v článku 63 směrnice 2013/36/EU se použijí obdobně na statutární auditory nebo auditorské společnosti platebních institucí ve vztahu k činnostem v oblasti poskytování platebních služeb.

Článek 17 *Činnosti*

1. Kromě poskytování platebních služeb jsou platební instituce oprávněny vykonávat tyto činnosti:
 - a) poskytování provozních a úzce souvisejících doplňkových služeb, jako jsou zajištění provedení platebních transakcí, směnářské služby, úschova a dále zpracování a uchovávání dat;
 - b) provozování platebních systémů, aniž je dotčen článek 29;
 - c) podnikatelské činnosti jiné než poskytování platebních služeb s ohledem na platné právo Unie a vnitrostátní právo.
2. Zabývají-li se platební instituce poskytováním jedné nebo více platebních služeb, mohou mít pouze platební účty používané výhradně pro platební transakce. Členské státy zajistí, aby byl přístup k těmto platebním účtům přiměřený.
3. Jakékoli peněžní prostředky, které platební instituce obdržely od uživatelů platebních služeb za účelem poskytnutí platebních služeb, nesmí představovat vklad ani jiné splatné prostředky ve smyslu článku 9 směrnice 2013/36/EU ani elektronické peníze ve smyslu čl. 2 odst. 2 směrnice 2009/110/ES.
4. Platební instituce mohou poskytnout úvěr související s platebními službami uvedenými v bodech 4 nebo 5 přílohy I pouze tehdy, jsou-li splněny tyto požadavky:
 - a) úvěr je doplňkový a je poskytován výhradně v souvislosti s provedením platební transakce;
 - b) aniž jsou dotčeny vnitrostátní předpisy o poskytování úvěru prostřednictvím kreditních karet, úvěr poskytnutý v souvislosti s platbou a uskutečněný v souladu s čl. 10 odst. 9 a článkem 26 musí být splacen v krátké lhůtě, která nesmí v žádném případě překročit 12 měsíců;
 - c) tento úvěr se neposkytuje z peněžních prostředků přijatých nebo držených za účelem provedení platební transakce;
 - d) kapitál platební instituce je v souladu s požadavky orgánů dohledu vždy přiměřený k celkové částce poskytnutého úvěru.

5. Platební instituce nesmí vykonávat činnost přijímání vkladů nebo jiných splatných prostředků ve smyslu článku 9 směrnice 2013/36/EU.
6. Touto směrnicí není dotčena směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/48/ES⁴⁹ ani jiné příslušné právní předpisy Unie nebo vnitrostátní právní předpisy týkající se podmínek poskytování úvěru spotřebitelům neharmonizované touto směrnicí, které jsou v souladu s právem Unie.

ODDÍL 2

DALŠÍ POŽADAVKY

Článek 18

Využívání zástupců, poboček nebo externích subjektů provádějících outsourcing

1. Má-li platební instituce v úmyslu poskytovat platební služby prostřednictvím zástupce, sdělí příslušným orgánům ve svém domovském členském státě tyto informace:
 - a) jméno a adresu zástupce;
 - b) popis vnitřních kontrolních mechanismů, které budou zástupci uplatňovat s cílem splnit povinnosti související s praním peněz a financováním terorismu podle směrnice 2005/60/ES;
 - c) totožnost ředitelů a osob odpovědných za řízení zástupce, který bude při poskytování platebních služeb využíván, a důkaz o tom, že jsou vhodnými a správnými osobami.
2. Obdrží-li příslušné orgány informace v souladu s odstavcem 1, zapíší následně daného zástupce do rejstříku podle článku 13.
3. Před zápisem zástupce do rejstříku příslušné orgány přijmou další kroky za účelem ověření informací, pokud se domnívají, že informace, které jim byly poskytnuty, jsou nepravdivé.
4. Pokud po ověření informací nejsou příslušné orgány přesvědčeny, že informace, které jim byly poskytnuty podle odstavce 1, jsou pravdivé, odmítnou zapsat daného zástupce do rejstříku podle článku 13.
5. Pokud chce platební instituce poskytovat platební služby v jiném členském státě prostřednictvím zástupce, musí dodržet postupy stanovené v článku 26. V takovém případě před tím, než je zástupce zapsán do rejstříku podle tohoto článku, informují příslušné orgány domovského členského státu příslušné orgány hostitelského členského státu o svém záměru zapsat daného zástupce do rejstříku a přihlédnou k jejich stanovisku.
6. Mají-li příslušné orgány hostitelského členského státu důvodné podezření, že v souvislosti s plánovaným zapojením zástupce nebo zřízením pobočky dochází nebo došlo k praní peněz nebo financování terorismu ve smyslu směrnice 2005/60/ES či k pokusu o ně, nebo že zapojení tohoto zástupce nebo zřízení této pobočky by mohlo zvýšit riziko praní peněz

⁴⁹ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/48/ES ze dne 23. dubna 2008 o smlouvách o spotřebitelském úvěru a o zrušení směrnice Rady 87/102/EHS (Úř. věst. L 133, 22.5.2008, s. 66).

nebo financování terorismu, informují příslušné orgány domovského členského státu, které mohou odmítnout zapsat zástupce nebo pobočku do rejstříku, nebo mohou zrušit zápis zástupce nebo pobočky do rejstříku, pokud již byl učiněn.

7. Má-li platební instituce v úmyslu svěřit provozní funkce platebních služeb externím subjektům, uvědomí o tom příslušné orgány svého domovského členského státu.

Outsourcing důležitých provozních funkcí nesmí být proveden způsobem, který by podstatně zhoršil kvalitu vnitřní kontroly platební instituce a schopnost příslušných orgánů sledovat, zda platební instituce dodržuje všechny povinnosti stanovené touto směrnicí.

Pro účely druhého pododstavce se provozní funkce považuje za důležitou, pokud by její nesprávné provedení nebo neprovedení podstatně narušilo soustavné plnění požadavků ze strany platební instituce vyplývajících z jejího povolení podle této hlavy nebo dalších jejích povinností podle této směrnice, nebo její finanční výkonnost nebo řádnost či kontinuitu jejích platebních služeb. Členské státy zajistí, aby platební instituce v případě, že svěří důležité provozní úkoly externím subjektům, splnily tyto podmínky:

- a) outsourcing nesmí vést k delegování vlastní odpovědnosti vyššího managementu;
 - b) nesmí dojít ke změně vztahů a závazků platební instituce vůči uživatelům platebních služeb podle této směrnice;
 - c) podmínky, které musí platební instituce splnit, aby jí bylo uděleno povolení a aby si toto povolení udržela i nadále v souladu s ustanoveními této hlavy, nesmějí být narušeny;
 - d) žádná z ostatních podmínek, na jejichž základě bylo povolení platební instituci uděleno, nesmí být zrušena nebo změněna.
8. Platební instituce zajistí, aby zástupci nebo pobočky jednající jejích jménem uvědomili o této skutečnosti uživatele platebních služeb.
9. Platební instituce bez zbytečného odkladu oznámí příslušným orgánům svého domovského členského státu jakékoli změny týkající se využívání zástupců, včetně dalších zástupců, poboček nebo externích subjektů provádějících outsourcing a informace uvedené v odstavci 1 odpovídajícím způsobem aktualizuje.

Článek 19 **Odpovědnost**

- 1. Členské státy zajistí, aby v případě, že platební instituce svěří provádění svých provozních funkcí třetí osobě, tyto platební instituce přijaly přiměřená opatření s cílem zajistit dodržování ustanovení této směrnice.
- 2. Členské státy vyžadují, aby platební instituce nesly i nadále plnou odpovědnost za veškeré činy svých zaměstnanců nebo veškerých zástupců, poboček nebo externích subjektů provádějících outsourcing.

Článek 20
Uchovávání záznamů

Aniž je dotčena směrnice 2005/60/ES nebo jiné příslušné právní předpisy Unie, členské státy vyžadují, aby platební instituce uchovávaly veškeré příslušné záznamy pro účely této hlavy po dobu nejméně pěti let.

ODDÍL 3
PŘÍSLUŠNÉ ORGÁNY A DOHLED

Článek 21
Určení příslušných orgánů

1. Členské státy určí příslušné orgány odpovědné za udělování povolení platebním institucím a obezřetnostní dohled nad platebními institucemi, které mají vykonávat povinnosti podle této hlavy. Těmito orgány jsou buď orgány veřejné správy, nebo subjekty uznané vnitrostátními právními předpisy, případně orgány veřejné správy, jež jsou pro tento účel vnitrostátními právními předpisy výslovně zmocněny, včetně národních centrálních bank.

Příslušné orgány musí být nezávislé na hospodářských subjektech a předcházet střetu zájmů. Aniž je dotčen první pododstavec, nesmí být platební instituce, úvěrové instituce, instituce elektronických peněz ani poštovní zirové instituce určeny jako příslušné orgány.

Členské státy v této věci informují Komisi.

2. Členské státy zajistí, aby příslušné orgány určené podle odstavce 1 měly veškeré pravomoci nezbytné pro plnění svých povinností.
3. Existuje-li na území členského státu více než jeden příslušný orgán pro záležitosti spadající do této hlavy, zajistí tento členský stát jejich úzkou spolupráci, která jim umožní účinně plnit své úkoly. Totéž platí v případech, kdy orgány příslušné pro záležitosti spadající do této hlavy nejsou příslušnými orgány odpovědnými za dohled nad úvěrovými institucemi.
4. Plnění úkolů příslušných orgánů určených podle odstavce 1 je v kompetenci příslušných orgánů domovského členského státu.
5. Odstavec 1 neznamená, že by od příslušných orgánů bylo vyžadováno provádění dohledu nad jinými obchodními činnostmi platebních institucí než poskytováním platebních služeb a činnostmi uvedenými v čl. 17 odst. 1 písm. a).

Článek 22
Dohled

1. Členské státy zajistí, aby kontroly vykonávané příslušnými orgány s cílem ověřit trvalé dodržování této hlavy byly přiměřené, dostačující a aby odpovídaly rizikům, jimž jsou platební instituce vystaveny.

Za účelem kontroly dodržování této hlavy jsou příslušné orgány oprávněny přijímat zejména tato opatření:

- a) požadovat po platební instituci, aby poskytla veškeré údaje potřebné pro tuto kontrolu;
 - b) provádět kontroly na místě v platební instituci, u všech zástupců a ve všech pobočkách, které poskytují platební služby a za které platební instituce odpovídá, nebo ve všech externích subjektech, které poskytují outsourcing platebních služeb;
 - c) vydávat doporučení a pokyny a případně závazné správní předpisy;
 - d) pozastavit nebo odejmout povolení v případech uvedených v článku 12.
2. Aniž jsou dotčeny postupy pro odnětí povolení a ustanovení trestního práva, členské státy stanoví, že jejich příslušné orgány mohou, poruší-li platební instituce právní nebo správní předpisy v oblasti dohledu a poskytování platebních služeb, přijmout opatření nebo uplatnit sankce vůči platebním institucím nebo osobám, které je ve skutečnosti řídí, s cílem především ukončit zjištěné protiprávní jednání nebo jeho příčiny.
 3. Bez ohledu na požadavky stanovené v článku 6, čl. 7 odst. 1 a 2 a článku 8 členské státy zajistí, aby příslušné orgány byly oprávněny přijímat opatření podle odstavce 1 tohoto článku k zajištění dostatečného kapitálu pro platební služby, zejména v případě, kdy činnosti platební instituce mimo oblast platebních služeb zhoršují nebo by pravděpodobně zhoršily finanční zdraví platební instituce.

Článek 23 **Služební tajemství**

1. Aniž jsou dotčeny případy spadající pod trestní právo, členské státy zajistí, aby veškeré osoby, které pracují nebo pracovaly pro příslušné orgány, jakož i odborníci jednající jménem příslušných orgánů, byli vázáni služebním tajemstvím.
2. Výměna informací podle článku 25 podléhá přísnému dodržování služebního tajemství, jehož cílem je zajistit ochranu práv jednotlivců a podnikatelských subjektů.
3. Členské státy mohou tento článek používat přiměřeně s přihlédnutím k článkům 53 až 61 směrnice 2013/36/EU.

Článek 24 **Právo obrátit se na soud**

1. Členské státy zajistí, aby rozhodnutí, která se týkají platební instituce, učiněná příslušnými orgány podle právních předpisů přijatých v souladu s touto směrnicí, byla soudně přezkoumatelná.
2. Odstavec 1 se použije i v případě nečinnosti.

Článek 25 **Výměna informací**

1. Příslušné orgány jednotlivých členských států spolupracují mezi sebou navzájem a případně s Evropskou centrální bankou a národními centrálními bankami členských států,

EBA a dalšími relevantními příslušnými orgány určenými podle právních předpisů Unie nebo vnitrostátních právních předpisů, jež se vztahují na poskytovatele platebních služeb.

2. Kromě toho členské státy umožní výměnu informací mezi příslušnými orgány a těmito subjekty:
 - a) příslušnými orgány dalších členských států, které jsou odpovědné za udělování povolení a dohled nad platebními institucemi;
 - b) Evropskou centrální bankou a národními centrálními bankami členských států jakožto měnovými orgány a orgány dohledu a případně jinými veřejnoprávními orgány, které jsou odpovědné za dohled nad platebními a vypořádacími systémy;
 - c) jinými relevantními orgány určenými podle této směrnice, směrnice 2005/60/ES a dalších právních předpisů Unie, jež se vztahují na poskytovatele platebních služeb, jako například právních předpisů týkajících se praní peněz a financování terorismu;
 - d) orgánem EBA při výkonu jeho funkce spočívající v podílení se na jednotném a provázaném fungování mechanismů dohledu uvedených v čl. 1 odst. 5 písm. a) nařízení (EU) č. 1093/2010.

Článek 26

Výkon práva na usazování a volného pohybu služeb

1. Každá platební instituce, jíž bylo uděleno povolení a jež si na základě práva na usazování nebo práva volného pohybu služeb přeje poprvé poskytovat platební služby v členském státě jiném než ve svém domovském členském státě, o tom uvědomí příslušný orgán ve svém domovském členském státě.

Ve lhůtě jednoho měsíce od obdržení této informace sdělí příslušné orgány domovského členského státu příslušným orgánům hostitelského členského státu název a adresu dané platební instituce, jména osob odpovědných za řízení pobočky, její organizační strukturu a druh platebních služeb, které má v úmyslu na území hostitelského členského státu poskytovat.

Za účelem provedení kontrol a přijetí nezbytných opatření uvedených v článku 22 vůči zástupci, pobočce nebo externímu subjektu poskytujícímu platební instituci outsourcing nacházejícím se na území jiného členského státu, spolupracují příslušné orgány domovského členského státu s příslušnými orgány hostitelského členského státu.

2. Na základě spolupráce podle odstavců 1 a 2 uvědomí příslušné orgány domovského členského státu příslušné orgány hostitelského členského státu, kdykoli mají v úmyslu provést kontrolu na místě na území hostitelského členského státu.

Příslušné orgány domovského členského státu však mohou provedení kontroly na místě u dotčené instituce delegovat na příslušné orgány hostitelského členského státu.

3. Příslušné orgány si navzájem poskytují všechny podstatné nebo relevantní informace, zejména v případě porušení nebo podezření na porušení právních předpisů ze strany zástupce, pobočky nebo externího subjektu poskytujícího outsourcing. V tomto ohledu příslušné orgány na žádost sdělí všechny relevantní informace a z vlastního podnětu předají všechny podstatné informace.

4. Odstavci 1 až 4 není dotčena povinnost příslušných orgánů podle směrnice 2005/60/ES a nařízení (ES) č. 1781/2006, zejména podle čl. 37 odst. 1 směrnice 2005/60/ES a čl. 15 odst. 3 nařízení (ES) č. 1781/2006, provádět dohled nebo sledovat dodržování požadavků stanovených v uvedených aktech.
5. Orgán EBA vydá pokyny pro příslušné orgány v souladu s článkem 16 nařízení (EU) č. 1093/2010 o prvcích, které je třeba zvážit při rozhodování o tom, zda ohlášená činnost, kterou má platební instituce v úmyslu poskytovat v jiném členském státě podle odstavce 1 tohoto článku, odpovídá výkonu práva usazování nebo volnému pohybu služeb. Tyto pokyny budou vydány do [...*within two years of the date of entry into force of this Directive*].
6. Orgán EBA vypracuje návrhy regulačních technických norem definujících rámec pro spolupráci a výměnu informací mezi příslušnými orgány domovského členského státu podle odstavce 1 tohoto článku a příslušnými orgány hostitelského členského státu podle tohoto článku a článku 18. Návrh regulačních technických norem stanoví způsob, prostředky a podrobnosti spolupráce při oznamování platebních institucí s přeshraniční působností, a zejména rozsah a způsob zpracování informací, které mají být předloženy, včetně společné terminologie a standardního vzoru oznámení, v zájmu zajištění jednotného a účinného oznamovacího procesu.
- Své návrhy regulačních technických norem EBA předloží Komisi do (*insert date*) [...*within two years of the date of entry into force of this Directive*].
7. Orgán EBA vypracuje návrhy regulačních technických norem definujících rámec pro spolupráci a výměnu informací mezi příslušnými orgány domovského členského státu a příslušnými orgány hostitelského členského státu podle odstavců 2, 3 a 4 tohoto článku a článku 22. Návrh regulačních technických norem stanoví způsob, prostředky a podrobnosti spolupráce při výkonu dohledu nad platebními institucemi s přeshraniční působností, a zejména rozsah a způsob zpracování informací, které mají být sdíleny v zájmu zajištění jednotného a účinného dohledu nad platebními institucemi poskytujícími přeshraniční platební služby.
- Své návrhy regulačních technických norem EBA předloží Komisi do (*insert date*) [...*within two years of the date of entry into force of this Directive*].
8. Komisi je svěřena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v odstavcích 6 a 7 postupem podle článků 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010.

ODDÍL 4

VÝJIMKY

Článek 27

Podmínky

1. Bez ohledu na článek 13 mohou členské státy upustit, nebo povolit příslušným orgánům, aby upustily od uplatňování všech nebo některých částí postupu a podmínek uvedených v oddílech 1 až 3 s výjimkou článků 21, 23, 24 a 25 a povolit zápis fyzických nebo právnických osob do rejstříku uvedeného v článku 13, jestliže:
- a) průměrná celková měsíční částka platebních transakcí provedených dotyčnou osobou, včetně všech zástupců, za něž tato osoba nese plnou odpovědnost, za

předchozích dvanáct měsíců nepřesahuje 1 milion EUR. Toto kritérium se posuzuje na základě celkové částky platebních transakcí předpokládaných v obchodním plánu této osoby, pokud příslušné orgány nevyžadují úpravu tohoto plánu;

- b) žádná z fyzických osob odpovědných za řízení nebo provoz podniku nebyla odsouzena za trestné činy související s praním peněz nebo financováním terorismu nebo jiné finanční trestné činy.
- 2. Každá fyzická nebo právnická osoba zapsaná v rejstříku podle odstavce 1 je povinna mít své ústředí nebo místo pobytu v tom členském státě, ve kterém svou činnost skutečně vykonává.
- 3. Na osoby uvedené v odstavci 1 tohoto článku se pohlíží jako na platební instituce, ustanovení čl. 10 odst. 9 a článku 26 se však na tyto osoby nepoužijí.
- 4. Členské státy mohou rovněž stanovit, že každá fyzická nebo právnická osoba zapsaná do rejstříku podle odstavce 1 tohoto článku se může zabývat pouze některými činnostmi uvedenými v článku 17.
- 5. Osoby uvedené v odstavci 1 tohoto článku oznámí příslušným orgánům jakékoliv změny své situace, jež mají vliv na podmínky vyjmenované v uvedeném odstavci. Členské státy přijmou opatření nezbytná k zajištění toho, aby v případě, že podmínky stanovené v odstavcích 1, 2 a 4 přestanou být splňovány, dotyčné osoby do 30 kalendářních dnů požádaly o povolení postupem podle článku 10.
- 6. Odstavce 1 až 5 tohoto článku se nepoužijí na ustanovení směrnice 2005/60/ES ani na vnitrostátní předpisy týkající se praní peněz.

Článek 28

Oznámení a informace

Jestliže členský stát využije výjimku uvedenou v článku 27, oznámí své rozhodnutí Komisi do [*insert date (the final date of transposition)*] a neprodleně jí oznámí veškeré následné změny. Kromě toho členský stát sdělí Komisi počet dotčených fyzických a právnických osob a informuje ji každoročně o celkové částce platebních transakcí provedených k 31. prosinci každého kalendářního roku v souladu s čl. 27 odst. 1 písm. a).

KAPITOLA 2

SPOLEČNÁ USTANOVENÍ

Článek 29

Přístup k platebním systémům

- 1. Členské státy zajistí, aby pravidla týkající se přístupu poskytovatelů platebních služeb, jimž bylo uděleno povolení nebo kteří jsou zapsáni do rejstříku a kteří jsou právnickými osobami, k platebním systémům byla objektivní, nediskriminační a přiměřená a aby tato pravidla nebránila přístupu více, než je nezbytně nutné pro zabezpečení proti konkrétním rizikům, např. vypořádacímu riziku, operačnímu riziku a obchodnímu riziku, a pro ochranu finanční a operační stability platebního systému.

Platební systémy nesmí poskytovatelům platebních služeb, uživatelům platebních služeb ani jiným platebním systémům ukládat tyto požadavky:

- a) jakékoli omezující pravidlo týkající se skutečné účasti v jiných platebních systémech;
- b) jakékoli pravidlo, které činí rozdíly mezi poskytovateli platebních služeb, jimž bylo uděleno povolení, nebo mezi poskytovateli platebních služeb zapsanými v rejstříku, pokud jde o práva, povinnosti a oprávnění účastníků;
- c) jakékoli omezení na základě statusu organizace.

2. Odstavec 1 se nevztahuje na:

- a) platební systémy určené podle směrnice 98/26/ES;
- b) platební systémy složené výlučně z poskytovatelů platebních služeb patřících do skupiny kapitálově propojených subjektů, kdy jeden z propojených subjektů vykonává skutečnou kontrolu nad ostatními propojenými subjekty.

Pro účely písm. a) prvního pododstavce tohoto odstavce členské státy zajistí, aby v případě, že určený platební systém umožňuje poskytovateli platebních služeb předávat příkazy k úhradě prostřednictvím systému přes přímého účastníka, musí být v souladu s odstavcem 1 takový nepřímý přístup ke službám systému na požádání poskytnut i jinému poskytovateli platebních služeb s povolením nebo zapsanému do rejstříku.

Článek 30

Zákaz poskytování platebních služeb osobami, které nejsou poskytovateli platebních služeb, a oznamovací povinnost

1. Členské státy zakáží fyzickým a právnickým osobám, které nejsou ani poskytovateli platebních služeb, ani nejsou výslovně vyňaty z oblasti působnosti této směrnice, poskytovat platební služby.
2. Členské státy vyžadují, aby poskytovatelé služeb před zahájením činnosti uvedené v čl. 3 písm. k), u níž objem platebních transakcí vypočtený v souladu s čl. 27 odst. 1 písm. a) přesahuje stanovenou prahovou hodnotu, oznámili svůj záměr příslušným orgánům a podali žádost, aby byli uznáni jako omezená síť.

Příslušný orgán do jednoho měsíce od data přijetí žádosti o uznání vydá na základě objektivních a nediskriminačních kritérií podle čl. 3 písm. k) odůvodněné rozhodnutí, zda uznává činnost poskytovatele služeb za činnost omezené sítě, či nikoliv, a své rozhodnutí sdělí poskytovateli služeb. Shrnutí tohoto rozhodnutí bude zpřístupněno veřejnosti ve veřejném rejstříku podle článku 13.

Příslušné orgány uvědomí Komisi o každém rozhodnutí přijatém v souladu s druhým pododstavcem.

HLAVA III

TRANSPARENTNOST PODMÍNEK PLATEBNÍCH SLUŽEB A POŽADAVKY NA INFORMACE O PLATEBNÍCH SLUŽBÁCH

KAPITOLA 1

Obecná pravidla

Článek 31

Rozsah působnosti

1. Tato hlava se použije na jednorázové platební transakce, rámcové smlouvy a platební transakce jimi upravené. Není-li uživatelem platebních služeb spotřebitel, mohou se strany dohodnout, že se tato hlava celá nebo zčásti nepoužije.
2. Členské státy mohou stanovit, že ustanovení této hlavy se použijí na mikropodniky stejným způsobem jako na spotřebitele.
3. Touto směrnicí není dotčena směrnice 2008/48/ES ani jiné příslušné právní předpisy Unie nebo vnitrostátní právní předpisy týkající se podmínek poskytování úvěru spotřebitelům neharmonizované touto směrnicí, které jsou v souladu s právem Unie.

Článek 32

Ostatní ustanovení právních předpisů Unie

Ustanoveními této hlavy nejsou dotčeny žádné právní předpisy Unie obsahující další požadavky týkající se předem poskytovaných informací.

Pokud se však použije rovněž směrnice 2002/65/ES, požadavky na poskytování informací stanovené v čl. 3 odst. 1 uvedené směrnice, s výjimkou bodu 2 písm. c) až g), bodu 3 písm. a), d) a e) a bodu 4 písm. b) uvedeného odstavce, se nahrazují články 37, 38, 44 a 45 této směrnice.

Článek 33

Poplatky za poskytnutí informací

1. Poskytovatel platebních služeb nesmí uživateli platebních služeb účtovat žádné poplatky za poskytování informací podle této hlavy.
2. Poskytovatel platebních služeb a uživatel platebních služeb se mohou dohodnout na poplatcích za doplňující nebo častější informace poskytované na žádost uživatele platebních služeb nebo za předávání informací na žádost uživatele platebních služeb jinými komunikačními prostředky, než jsou prostředky uvedené v rámcové smlouvě.
3. V případech, kdy si poskytovatel platebních služeb může účtovat poplatky za poskytování informací v souladu s odstavcem 2, tyto poplatky musí být přiměřené a odpovídat skutečným nákladům poskytovatele platebních služeb.

Článek 34

Důkazní břemeno týkající se požadavků na informace

Členské státy mohou stanovit, že důkazní břemeno nese poskytovatel platebních služeb, který musí prokázat, že splnil požadavky na informace stanovené v této hlavě.

Článek 35

Výjimka z požadavků na informace v případě platebních prostředků pro platby malých částek a elektronických peněz

1. V případě platebních prostředků, u kterých podle rámcové smlouvy jednotlivé platební transakce nepřekračují 30 EUR nebo které buď mají výdajový limit 150 EUR, nebo uchovávají peněžní prostředky, které nikdy nepřekračují částku 150 EUR:
 - a) odchylně od článků 44, 45 a 49 poskytovatel platebních služeb poskytne plátcí pouze informace o hlavních charakteristikách dané platební služby, včetně způsobu, jakým lze platební prostředek používat, odpovědnosti, účtovaných poplatků a jiných faktických informací nutných pro informované rozhodování, jakož i údaje o tom, kde jsou snadno přístupné jakékoli jiné informace a podmínky vymezené v článku 45;
 - b) může být dohodnuto, že odchylně od článku 47 poskytovatel platebních služeb není povinen navrhnout změny podmínek rámcové smlouvy způsobem stanoveným v čl. 44 odst. 1;
 - c) může být dohodnuto, že odchylně od článků 50 a 51 po provedení platební transakce:
 - i) poskytovatel platebních služeb poskytne nebo zpřístupní pouze referenční údaje umožňující uživateli platební služby identifikovat platební transakci, její částku, jakékoli poplatky za ni nebo, v případě několika platebních transakcí téhož druhu provedených ve prospěch téhož příjemce, pouze informace o celkové částce a poplatcích za tyto platební transakce;
 - ii) poskytovatel platebních služeb není povinen poskytnout nebo zpřístupnit informace uvedené v bodu i), pokud je platební prostředek použit anonymně nebo pokud poskytovatel platebních služeb takové informace nemůže z technického hlediska poskytnout. Poskytovatel platebních služeb však plátcí poskytne možnost ověřit částku uložených peněžních prostředků.
2. U vnitrostátních platebních transakcí mohou členské státy nebo jejich příslušné orgány snížit nebo zdvojnásobit částky uvedené v odstavci 1. U předplacených platebních prostředků mohou členské státy částky zvýšit až na 500 EUR.

KAPITOLA 2

Jednorázové platební transakce

Článek 36

Rozsah působnosti

1. Tato kapitola se použije na jednorázové platební transakce, které nejsou upraveny rámcovou smlouvou.

2. Je-li platební příkaz k jednorázové platební transakci předán platebním prostředkem upraveným rámcovou smlouvou, není poskytovatel platebních služeb povinen poskytnout ani zpřístupnit informace, které již byly uživateli platebních služeb předány na základě rámcové smlouvy s jiným poskytovatelem platebních služeb nebo které mu budou předány podle uvedené rámcové smlouvy.

Článek 37

Předem poskytované všeobecné informace

1. Členské státy vyžadují, aby před tím, než je uživatel platebních služeb vázán jakoukoli smlouvou nebo nabídkou upravující jednorázovou platební službu, poskytovatel platebních služeb poskytl uživateli platebních služeb snadný přístup k informacím a podmínkám uvedeným v článku 38. Na žádost uživatele platebních služeb poskytne poskytovatel platebních služeb informace a podmínky na papíře nebo jiném trvalém nosiči. Tyto informace a podmínky musí být formulovány jasně a srozumitelně pomocí snadno pochopitelných slov v úředním jazyce členského státu, ve kterém je platební služba nabízena, nebo v jiném jazyce, na němž se strany dohodnou.
2. Byla-li smlouva o jednorázové platební službě uzavřena na žádost uživatele platebních služeb pomocí prostředku komunikace na dálku, který poskytovateli platebních služeb neumožňuje dodržet ustanovení odstavce 1, splní poskytovatel platebních služeb své povinnosti podle uvedeného odstavce neprodleně po provedení platební transakce.
3. Povinnosti podle odstavce 1 lze rovněž splnit poskytnutím kopie návrhu smlouvy o jednorázové platební službě nebo návrhu platebního příkazu obsahujícího informace a podmínky uvedené v článku 38.

Článek 38

Informace a podmínky

1. Členské státy zajistí, aby uživateli platebních služeb byly poskytnuty nebo zpřístupněny tyto informace a podmínky:
 - a) uvedení informací nebo specifického identifikačního kódu, které musí uživatel platebních služeb poskytnout, aby mohl náležitě iniciovat nebo provést platební příkaz;
 - b) maximální lhůta pro provedení platební služby, která má být poskytnuta;
 - c) veškeré poplatky, které má uživatel platebních služeb svému poskytovateli platebních služeb zaplatit, případně rozpis částek veškerých poplatků;
 - d) tam, kde to připadá v úvahu, skutečný nebo referenční směnný kurz, který bude při platební transakci použit.
2. Členské státy zajistí, aby v případě služeb iniciování platby poskytovatel platebních služeb jednající jako třetí strana poskytl plátcovi informace o nabízené službě a kontaktní údaje na poskytovatele platebních služeb jednajícího jako třetí strana.
3. Tam, kde to připadá v úvahu, musí být veškeré další relevantní informace a podmínky uvedené v článku 42 uživateli platebních služeb snadno přístupné.

Článek 39

Informace pro plátce a příjemce v případě služby iniciování platby

Jestliže poskytovatel platebních služeb jednající jako třetí strana na žádost plátce iniciuje platební příkaz, poskytne nebo zpřístupní plátcí a případně příjemci bezprostředně po iniciování tyto údaje:

- a) potvrzení úspěšného iniciování platebního příkazu u poskytovatele platebních služeb spravujícího účet plátce;
- b) referenční údaje umožňující plátcí a příjemci identifikovat platební transakci a případně i plátce a dále veškeré údaje předané spolu s platební transakcí;
- c) částku platební transakce;
- d) případnou částku veškerých poplatků za platební transakci, případně včetně jejich rozpisu.

Článek 40

Informace pro poskytovatele platebních služeb spravujícího účet plátce v případě služby iniciování platby

Je-li platební příkaz iniciován vlastním systémem poskytovatele platebních služeb jednajícího jako třetí strana, zpřístupní plátcí a poskytovateli platebních služeb spravujícímu účet v případě podvodu nebo sporu referenční údaje transakce a informace o povolení.

Článek 41

Informace pro plátce po přijetí platebního příkazu

Ihned po přijetí platebního příkazu poskytovatel platebních služeb plátce způsobem stanoveným v čl. 37 odst. 1 poskytne nebo zpřístupní plátcí tyto údaje:

- a) referenční údaje umožňující plátcí identifikovat platební transakci, případně údaje týkající se příjemce;
- b) částku platební transakce v měně použité v platebním příkazu;
- c) částku veškerých poplatků za platební transakci, které má plátce zaplatit, případně rozpis částek těchto poplatků;
- d) případný směnný kurz použitý při platební transakci poskytovatelem platebních služeb plátce nebo odkaz na něj, jestliže je odlišný od kurzu stanoveného podle čl. 38 odst. 1 písm. d), a částku platební transakce po této konverzi měny;
- e) datum přijetí platebního příkazu.

Článek 42

Informace pro příjemce po provedení transakce

Ihned po provedení platební transakce poskytovatel platebních služeb příjemce způsobem stanoveným v čl. 37 odst. 1 poskytne nebo zpřístupní příjemci všechny tyto údaje:

- a) referenční údaje umožňující příjemci identifikovat platební transakci a případně plátce, a veškeré údaje předané spolu s platební transakcí;

- b) částku platební transakce v měně, v níž jsou peněžní prostředky k dispozici příjemci;
- c) částku veškerých poplatků za platební transakci, které má příjemce zaplatit, a případně rozpis částek těchto poplatků;
- d) případně směnný kurz použitý při platební transakci poskytovatelem platebních služeb příjemce a částku platební transakce před touto konverzí měny;
- e) den valuty částky připsané na účet.

KAPITOLA 3

Rámcové smlouvy

Článek 43

Oblast působnosti

Tato kapitola se použije na platební transakce upravené rámcovou smlouvou.

Článek 44

Předem poskytované všeobecné informace

1. Členské státy požadují, aby dříve, než se uživatel platebních služeb zaváže jakoukoli rámcovou smlouvou nebo nabídkou, poskytl poskytovatel platebních služeb uživateli platebních služeb na papíře nebo jiném trvalém nosiči informace a podmínky uvedené v článku 45. Tyto informace a podmínky musí být formulovány jasně a srozumitelně pomocí snadno pochopitelných slov v úředním jazyce členského státu, ve kterém je platební služba nabízena, nebo v jiném jazyce, na němž se strany dohodnou.
2. Jestliže byla rámcová smlouva uzavřena na žádost uživatele platebních služeb pomocí prostředku dálkové komunikace, který poskytovateli platebních služeb neumožňuje dodržet ustanovení odstavce 1, splní poskytovatel platebních služeb své povinnosti podle uvedeného odstavce neprodleně po uzavření rámcové smlouvy.
3. Povinnosti podle odstavce 1 lze rovněž splnit poskytnutím kopie návrhu rámcové smlouvy včetně informací a podmínek uvedených v článku 45.

Článek 45

Informace a podmínky

Členské státy zajistí, aby uživateli platebních služeb byly poskytnuty tyto informace a podmínky:

1. týkající se poskytovatele platebních služeb:
 - a) název poskytovatele platebních služeb usazeného v členském státě, ve kterém je platební služba nabízena, adresa jeho ústředí a případně adresa jeho zástupce nebo pobočky a jakákoli jiná adresa, včetně adresy elektronické pošty, důležitá pro komunikaci s poskytovatelem platebních služeb;
 - b) údaje o příslušných orgánech dohledu a o rejstříku stanoveném v článku 13 nebo o jakémkoli jiném veřejném rejstříku obsahujícím povolení udělená poskytovateli platebních služeb a registrační číslo, nebo rovnocenný prostředek identifikace v daném rejstříku;

2. týkající se použití platební služby:
- a) popis hlavních vlastností platební služby, která má být poskytnuta;
 - b) uvedení informací nebo specifického identifikačního kódu, které musí uživatel platebních služeb poskytnout, aby mohl náležitě iniciovat nebo provést platební příkaz;
 - c) forma a postup udělení souhlasu s iniciováním nebo provedením platební transakce a zrušení tohoto souhlasu podle článků 57 a 71;
 - d) referenční údaje o okamžiku přijetí platebního příkazu podle definice v článku 69 a případná uzávěrka stanovená poskytovatelem platebních služeb;
 - e) maximální lhůta pro provedení platebních služeb, které mají být poskytnuty;
 - f) zda existuje možnost dohodnout výdajové limity pro použití platebního prostředku podle čl. 60 odst. 1;
3. týkající se poplatků, úrokových sazeb a směnných kurzů:
- a) veškeré poplatky, které má uživatel platebních služeb svému poskytovateli platebních služeb zaplatit a případně rozpis částek veškerých poplatků;
 - b) připadá-li to v úvahu, úrokové sazby a směnné kurzy, které mají být použity, nebo v případě použití referenční úrokové sazby a referenčního směnného kurzu způsob výpočtu skutečného úroku a příslušný den a index nebo základ pro určení této referenční úrokové sazby nebo referenčního směnného kurzu;
 - c) bylo-li tak dohodnuto, okamžité uplatnění změn referenční úrokové sazby nebo směnného kurzu a požadavky na informace související se změnami podle čl. 47 odst. 2;
4. týkající se komunikace:
- a) připadá-li to v úvahu, komunikační prostředky, včetně technických požadavků na vybavení a software uživatele platebních služeb, na nichž se strany dohodly pro účely předávání informací nebo oznámení podle této směrnice;
 - b) způsob a četnost poskytování nebo zpřístupňování informací podle této směrnice;
 - c) jazyk nebo jazyky, v nichž se rámcová smlouva uzavírá a v nichž v rámci tohoto smluvního vztahu probíhá komunikace;
 - d) právo uživatele platebních služeb obdržet smluvní podmínky rámcové smlouvy a informace a podmínky podle článku 46;
5. týkající se ochranných a nápravných opatření:
- a) připadá-li to v úvahu, popis opatření, která musí uživatel platebních služeb přijmout za účelem zabezpečení platebního prostředku, a způsobu, jakým je třeba uvědomit poskytovatele platebních služeb pro účely čl. 61 odst. 1 písm. b), a popis zabezpečeného postupu uvědomování klienta poskytovatelem platebních služeb

v případě podezření na podvod či ohrožení bezpečnosti nebo v případě skutečného podvodu či ohrožení bezpečnosti;

- b) bylo-li tak dohodnuto, podmínky, za nichž si poskytovatel platebních služeb vyhrazuje právo zablokovat platební prostředek v souladu s článkem 60;
- c) odpovědnost plátce podle článku 66, včetně informací o příslušné částce;
- d) způsob, jakým musí uživatel platebních služeb poskytovateli platebních služeb oznámit jakoukoli neautorizovanou nebo nesprávně iniciovanou či provedenou platební transakci podle článku 63, a lhůta, v jaké tak musí učinit, jakož i odpovědnost poskytovatele platebních služeb za neautorizované platební transakce podle článku 65;
- e) odpovědnost poskytovatele platebních služeb za iniciování nebo provedení platebních transakcí podle článku 80;
- f) podmínky pro vrácení peněžních prostředků podle článků 67 a 68;

6. týkající se změn a vypovězení rámcové smlouvy:

- a) bylo-li tak dohodnuto, informace o tom, že změny podmínek podle článku 47 se považují uživatelem platebních služeb za přijaté, pokud uživatel platebních služeb poskytovateli platebních služeb před navrhovaným dnem jejich účinnosti neoznámí, že tyto změny nepřijímá;
- b) doba trvání smlouvy;
- c) právo uživatele platebních služeb vypovědět rámcovou smlouvu a všechny dohody týkající se vypovězení podle čl. 47 odst. 1 a článku 48;

7. týkající se opravných prostředků:

- a) jakákoli smluvní doložka o rozhodném právu, kterým se rámcová smlouva řídí, a/nebo o příslušných soudech;
- b) postupy mimosoudního vyřizování stížností a zjednání nápravy, které má uživatel platebních služeb k dispozici podle článků 88 až 91.

Článek 46

Dostupnost informací a podmínek rámcové smlouvy

Kdykoliv v průběhu smluvního vztahu má uživatel platebních služeb právo na vlastní žádost obdržet smluvní podmínky rámcové smlouvy, jakož i informace a podmínky uvedené v článku 45, a to na papíře nebo jiném trvalém nosiči.

Článek 47

Změny podmínek rámcové smlouvy

- 1. Veškeré změny rámcové smlouvy, jakož i informací a podmínek uvedených v článku 45 navrhne poskytovatel platebních služeb způsobem stanoveným v čl. 44 odst. 1, a to nejpozději dva měsíce před navrhovaným dnem použitelnosti těchto změn.

Případá-li to v úvahu podle čl. 45 odst. 6 písm. a), informuje poskytovatel platebních služeb uživatele platebních služeb o tom, že změny podmínek se považují uživatelem platebních služeb za přijaté, pokud uživatel platebních služeb poskytovateli platebních služeb před navrhovaným dnem jejich vstupu v platnost neoznámí, že tyto změny nepřijímá. V tomto případě musí poskytovatel platebních služeb též uvést, že uživatel platebních služeb má přede dnem navrhované použitelnosti změn právo vypovědět rámcovou smlouvu s okamžitou účinností a bez poplatků.

2. Změny úrokových sazeb nebo směnných kurzů mohou být uplatněny okamžitě a bez oznámení za předpokladu, že toto právo bylo dohodnuto v rámcové smlouvě a že změny jsou založeny na referenčních úrokových sazbách nebo směnných kurzech dohodnutých podle čl. 45 odst. 3 písm. b) a c). Uživatel platebních služeb musí být o jakékoli změně úrokové sazby informován při nejbližší příležitosti způsobem stanoveným v čl. 44 odst. 1, pokud se strany nedohodly na zvláštní četnosti nebo způsobu poskytování nebo zpřístupňování informací. Změny úrokových sazeb nebo směnných kurzů, které jsou pro uživatele platebních služeb příznivější, však mohou být uplatněny i bez oznámení.
3. Změny úrokových sazeb nebo směnných kurzů používaných při platebních transakcích se provádějí a počítají neutrálním způsobem, který uživatele platebních služeb nediskriminuje.

Článek 48 ***Vypovězení smlouvy***

1. Uživatel platebních služeb může rámcovou smlouvu kdykoliv vypovědět, pokud se strany nedohodly na výpovědní lhůtě. Tato doba nesmí překročit jeden měsíc.
2. Vypovězení rámcové smlouvy, která byla uzavřena na dobu delší než dvanáct měsíců nebo na dobu neurčitou, nepodléhá po uplynutí dvanácti měsíců žádným poplatkům na straně uživatele platebních služeb. Ve všech ostatních případech jsou poplatky za vypovězení přiměřené a odpovídají nákladům.
3. Je-li tak dohodnuto v rámcové smlouvě, poskytovatel platebních služeb může rámcovou smlouvu uzavřenou na dobu neurčitou vypovědět s nejméně dvouměsíční výpovědní lhůtou způsobem stanoveným v čl. 44 odst. 1.
4. U poplatků za platební služby, jež jsou účtovány pravidelně, platí uživatel platebních služeb pouze jejich poměrnou část za dobu do okamžiku vypovězení smlouvy. Pokud se poplatky platí předem, jejich poměrná část se vrátí.
5. Ustanoveními tohoto článku nejsou dotčeny právní předpisy členských států upravující právo stran prohlásit rámcovou smlouvu za nevymahatelnou nebo od počátku neplatnou.
6. Členské státy mohou přijmout ustanovení, která jsou pro uživatele platebních služeb příznivější.

Článek 49 ***Informace před provedením jednotlivých platebních transakcí***

V případě jednotlivé platební transakce podle rámcové smlouvy iniciované plátcem poskytovatel platebních služeb u této konkrétní platební transakce na žádost plátce poskytne jasné informace o maximální lhůtě pro provedení a o poplatcích, které musí plátec zaplatit a případně rozpis částek

veškerých poplatků.

Článek 50

Informace pro plátce o jednotlivých platebních transakcích

1. Po odepsání částky jednotlivé platební transakce z účtu plátce nebo v případě, že plátce platební účet nevyužívá, po obdržení platebního příkazu poskytne poskytovatel platebních služeb plátce způsobem stanoveným v čl. 44 odst. 1 danému plátcovi bez zbytečného odkladu tyto informace:
 - a) referenční údaje umožňující plátcovi identifikovat každou platební transakci, a je-li to vhodné, údaje týkající se příjemce;
 - b) částku platební transakce v měně, v jaké byla odepsána z platebního účtu plátce, nebo v měně použité pro platební příkaz;
 - c) částku veškerých poplatků za platební transakci a případně jejich rozpis nebo úrok, který má plátce zaplatit;
 - d) připadá-li to v úvahu, směnný kurz použitý při platební transakci poskytovatelem platebních služeb plátce a částku platební transakce po této konverzi měny;
 - e) den valuty částky odepsané z účtu nebo datum přijetí platebního příkazu.
2. Rámcová smlouva může obsahovat podmínku, že informace uvedené v odstavci 1 se poskytují nebo zpřístupňují pravidelně nejméně jednou měsíčně a dohodnutým způsobem, který plátcovi umožňuje dané informace ukládat a kopírovat v nezměněném stavu.
3. Členské státy však mohou požadovat, aby poskytovatelé platebních služeb informace poskytovali jednou měsíčně bezplatně na papíře.

Článek 51

Informace pro příjemce o jednotlivých platebních transakcích

1. Po provedení jednotlivé platební transakce poskytne poskytovatel platebních služeb příjemce způsobem stanoveným v čl. 44 odst. 1 danému příjemci bez zbytečného odkladu tyto informace:
 - a) referenční údaje umožňující příjemci identifikovat platební transakci, a je-li to vhodné, plátce a veškeré údaje předané spolu s platební transakcí;
 - b) částku platební transakce v měně, v níž je částka připsána na platební účet příjemce;
 - c) částku veškerých poplatků za platební transakci a případně jejich rozpis nebo úrok, který má příjemce zaplatit;
 - d) připadá-li to v úvahu, směnný kurz použitý při platební transakci poskytovatelem platebních služeb příjemce a částku platební transakce před touto konverzí měny;
 - e) den valuty částky připsané na účet.

2. Rámcová smlouva může obsahovat podmínku, že informace uvedené v odstavci 1 se poskytují nebo zpřístupňují pravidelně nejméně jednou měsíčně a dohodnutým způsobem, který příjemci umožňuje dané informace ukládat a kopírovat v nezměněném stavu.
3. Členské státy však mohou požadovat, aby poskytovatelé platebních služeb informace poskytovali jednou měsíčně bezplatně na papíře.

KAPITOLA 4

Společná ustanovení

Článek 52

Měna transakce a konverze měny

1. Platby se uskutečňují v měně, na které se strany dohodnou.
2. Je-li služba konverze měny nabídnuta před iniciováním platební transakce a je-li tato služba konverze měny nabídnuta v místě prodeje nebo příjemcem, strana, jež plátcí službu konverze měny nabízí, sdělí plátcí veškeré poplatky, jakož i směnný kurz, který bude při konverzi u platební transakce použit.

Plátce musí se službou konverze měny na tomto základě souhlasit.

Článek 53

Informace o dalších poplatcích nebo slevách

1. Pokud příjemce za použití určitého platebního prostředku požaduje poplatek nebo nabízí slevu, příjemce o tom informuje plátce před iniciováním platební transakce.
2. Pokud poskytovatel platebních služeb nebo třetí osoba za použití určitého platebního prostředku požaduje poplatek, poskytovatel platebních služeb o tom uživatele platebních služeb informuje před iniciováním platební transakce.

HLAVA IV

PRÁVA A POVINNOSTI V SOUVISLOSTI S POSKYTOVÁNÍM A UŽÍVÁNÍM PLATEBNÍCH SLUŽEB

KAPITOLA 1

SPOLEČNÁ USTANOVENÍ

Článek 54 **Oblast působnosti**

1. Není-li uživatel platebních služeb spotřebitelem, mohou se uživatel platebních služeb a poskytovatel platebních služeb dohodnout, že se zcela nebo zčásti nepoužijí ustanovení čl. 55 odst. 1, čl. 57 odst. 3 a článků 64, 66, 67, 68, 71 a 80. Uživatel platebních služeb a poskytovatel platebních služeb se rovněž mohou dohodnout na odlišné lhůtě, než jakou stanoví článek 63.
2. Členské státy mohou stanovit, že článek 91 se nepoužije, pokud uživatel platebních služeb není spotřebitelem.
3. Členské státy mohou stanovit, že ustanovení této hlavy se použijí stejným způsobem na spotřebitele i na mikropodniky.
4. Touto směrnicí není dotčena směrnice 2008/48/ES ani jiné příslušné právní předpisy Unie nebo vnitrostátní právní předpisy týkající se podmínek poskytování úvěru spotřebitelům neharmonizovaných touto směrnicí, které jsou v souladu s právem Unie.

Článek 55 **Příslušné poplatky**

1. Poskytovatel platebních služeb nesmí uživateli platebních služeb účtovat žádné poplatky za plnění svých informačních povinností ani za nápravná a preventivní opatření podle této hlavy, není-li v čl. 70 odst. 1, čl. 71 odst. 5 a čl. 79 odst. 2 stanoveno jinak. Na těchto poplatcích se uživatel platebních služeb a poskytovatel platebních služeb dohodnou s tím, že tyto poplatky musí být přiměřené a odpovídat skutečným nákladům poskytovatele platebních služeb.
2. Nezahrnuje-li platební transakce směnu měny, členské státy požadují, aby příjemce platil poplatky účtované jeho poskytovatelem platebních služeb a plátce platil poplatky účtované jeho poskytovatelem platebních služeb.
3. Poskytovatel platebních služeb nebrání příjemci v tom, aby od plátce požadoval poplatek, nabídl mu slevu nebo jej jiným způsobem motivoval k tomu, aby daný platební prostředek použil. Účtované poplatky však nesmějí překročit náklady příjemce na používání konkrétního platebního prostředku.
4. Členské státy však zajistí, aby příjemce nepožadoval poplatky za používání platebních prostředků, u nichž jsou mezibankovní poplatky upraveny nařízením (EU) č. [XX/XX/XX] [OP: please insert number of Regulation once adopted].

Článek 56

Výjimka pro platební prostředky pro platby malých částek a elektronické peníze

1. V případě platebních prostředků, které se podle rámcové smlouvy týkají výlučně jednotlivých platebních transakcí nepřekračujících 30 EUR nebo které buď mají výdajový limit 150 EUR, nebo uchovávají peněžní prostředky, jež nikdy nepřekročí částku 150 EUR, se poskytovatelé platebních služeb mohou se svými uživateli platebních služeb dohodnout, že:
 - a) ustanovení čl. 61 odst. 1 písm. b), čl. 62 odst. 1 písm. c) a d), jakož i čl. 66 odst. 2 se nepoužijí, pokud platební prostředek neumožňuje tento prostředek zablokovat nebo zabránit jeho dalšímu použití;
 - b) ustanovení článků 64, 65 a čl. 66 odst. 1 a 2 se nepoužijí, pokud se platební prostředek používá anonymně nebo pokud poskytovatel platebních služeb není z jiných důvodů, které jsou dány povahou platebního prostředku, schopen prokázat, zda platební transakce byla autorizována;
 - c) odchylně od čl. 70 odst. 1 není od poskytovatele platebních služeb požadováno, aby uživateli platebních služeb oznámil zamítnutí platebního příkazu, pokud je neprovedení služby zřejmé ze souvislostí;
 - d) odchylně od článku 71 nemůže plátce odvolat platební příkaz poté, co platební příkaz předá nebo dá svůj souhlas s provedením platební transakce příjemci;
 - e) odchylně od článků 74 a 75 se použijí jiné lhůty pro provedení.
2. U vnitrostátních platebních transakcí mohou členské státy nebo jejich příslušné orgány snížit nebo zdvojnásobit částky uvedené v odstavci 1. U předplacených platebních prostředků je mohou zvýšit až na 500 EUR.
3. Články 65 a 66 této směrnice se použijí rovněž na elektronické peníze ve smyslu čl. 2 bodu 2 směrnice 2009/110/ES s výjimkou případů, kdy poskytovatel platebních služeb plátce není schopen zmrazit platební účet nebo zablokovat platební prostředek. Členské státy mohou tuto výjimku omezit na platební účty nebo platební prostředky určité hodnoty.

KAPITOLA 2

Autorizace platebních transakcí

Článek 57

Souhlas a odvolání souhlasu

1. Členské státy zajistí, aby se platební transakce považovala za autorizovanou pouze v případě, že plátce dal k provedení platební transakce souhlas. Platební transakce může být plátcem autorizována před tím, než je provedena, nebo až poté, co je provedena, pokud se tak plátce a poskytovatel platebních služeb dohodnou.
2. Souhlas s provedením platební transakce nebo řady platebních transakcí se uděluje formou dohodnutou mezi plátcem a poskytovatelem platebních služeb. Souhlas může být rovněž udělen přímo nebo nepřímo prostřednictvím příjemce. Souhlas s provedením platební transakce je třeba zvážit i v případě, kdy plátce autorizuje poskytovatele platebních služeb

jednajícího jako třetí strana k iniciování platební transakce s poskytovatelem platebních služeb spravujícím účet.

Pokud souhlas schází, platební transakce se považuje za neautorizovanou.

3. Plátce může svůj souhlas kdykoli odvolat, avšak pouze do okamžiku neodvolatelnosti podle článku 71. Souhlas s provedením řady platebních transakcí může být rovněž odvolán s tím účinkem, že každá budoucí platební transakce bude považována za neautorizovanou.
4. Na postupu udělování souhlasu s provedením platební transakce se dohodne plátce s příslušným poskytovatelem či poskytovateli platebních služeb.

Článek 58

Přístup k informacím o platebnímu účtu a jejich používání poskytovatelem platebních služeb jednající jako třetí strana

1. Členské státy zajistí plátci právo využít poskytovatele platebních služeb jednajícího jako třetí strana k získání platebních služeb umožňujících přístup k platebním účtům podle bodu 7 přílohy I.
2. V případě, kdy poskytovatel platebních služeb jednající jako třetí strana byl plátcem autorizován k poskytnutí platebních služeb podle odstavce 1, má tyto povinnosti:
 - a) zajistit, aby osobní bezpečnostní prvky uživatele platebních služeb nebyly přístupné jiným osobám;
 - b) jednoznačně prokázat svou totožnost poskytovateli či poskytovatelům platebních služeb spravujícím účet majitele účtu;
 - c) neskladovat citlivé údaje o platbách ani osobní bezpečnostní údaje uživatele platební služby.
3. Pokud v případě služby iniciování platby poskytovatel platebních služeb spravující účet obdrží platební příkaz plátce prostřednictvím služeb poskytovatele platebních služeb jednajícího jako třetí strana, okamžitě tohoto poskytovatele uvědomí o přijetí platebního příkazu a poskytne mu informace o tom, zda má k provedení konkrétní platební transakce dostatek peněžních prostředků.
4. Poskytovatelé platebních služeb spravující účet musí s platebními příkazy předanými prostřednictvím služeb poskytovatele platebních služeb jednajícího jako třetí strana nakládat tak, aniž by se dopouštěli jakékoli diskriminace z jiných než objektivních důvodů, pokud jde o dobu provedení a prioritu platebních příkazů, které jim předal přímo sám plátce.

Článek 59

Přístup k informacím o platebnímu účtu a jejich používání vydavatelem platebního prostředku jednající jako třetí strana

1. Členské státy zajistí plátci právo využít vydavatele platebního prostředku jednajícího jako třetí strana k získání služeb platebních karet.

2. Pokud plátce udělí vydavateli platebního prostředku jednajícimu jako třetí strana, který tento platební prostředek plátcí poskytl, souhlas se získáním informací o tom, zda je na konkrétním platebním účtu plátce dostatek peněžních prostředků k provedení konkrétní platební transakce, poskytovatel platebních služeb spravující účet v případě konkrétního platebního účtu tyto informace poskytne vydavateli platebního prostředku jednajícimu jako třetí strana bezprostředně po přijetí platebního příkazu plátce.
3. Poskytovatelé platebních služeb spravující účet musí s platebními příkazy předanými prostřednictvím služeb vydavatele platebního prostředku jednajícího jako třetí strana nakládat tak, aniž by se dopouštěli jakékoli diskriminace z jiných než objektivních důvodů, pokud jde o dobu provedení a prioritu platebních příkazů, které jim předal přímo sám plátce.

Článek 60

Limity pro používání platebního prostředku

1. Pokud je pro účely udělení souhlasu použit specifický platební prostředek, plátce a poskytovatel platebních služeb plátce se mohou u platebních transakcí provedených tímto platebním prostředkem dohodnout na výdajových limitech.
2. Je-li tak dohodnuto v rámcové smlouvě, může si poskytovatel platebních služeb vyhradit právo zablokovat platební prostředek z objektivně opodstatněných důvodů souvisejících s bezpečností platebního prostředku, podezřením na neautorizované nebo podvodné použití platebního prostředku nebo – v případě platebního prostředku s úvěrovým rámcem – se značným zvýšením rizika, že plátce možná nebude schopen splnit svůj platební závazek.
3. Poskytovatel platebních služeb v těchto případech plátce dohodnutým způsobem informuje o zablokování platebního prostředku a jeho důvodech, a to pokud možno před zablokováním platebního prostředku a nejpozději okamžitě po jeho zablokování, s výjimkou případů, kdy by poskytnutí těchto informací ohrozilo objektivně opodstatněné bezpečnostní důvody nebo kdy je zakázáno jinými příslušnými právními předpisy Unie nebo vnitrostátními právními předpisy.
4. Jakmile důvody pro zablokování platebního prostředku pominou, poskytovatel platebních služeb platební prostředek odblokuje nebo ho vymění za nový platební prostředek.

Článek 61

Povinnosti uživatele platebních služeb v souvislosti s platebními prostředky

1. Uživatel platebních služeb, který je oprávněn používat platební prostředek, má tyto povinnosti:
 - a) používat platební prostředek v souladu s objektivními, nediskriminačními a přiměřenými podmínkami, které upravují vydávání a používání daného platebního prostředku;
 - b) oznámit poskytovateli platebních služeb nebo subjektu jím určenému ztrátu, odcizení nebo zneužití platebního prostředku nebo jeho neautorizované použití, a to neprodleně po zjištění této skutečnosti.
2. Pro účely odst. 1 písm. a) platí, že jakmile uživatel platebních služeb platební prostředek obdrží, podnikne zejména veškerá přiměřená opatření na ochranu svých osobních

bezpečnostních prvků. Povinná obezřetnost uživatelů platebních služeb nesmí bránit v použití jakéhokoli platebního prostředku a služby, které jsou podle této směrnice povoleny.

Článek 62

Povinnosti poskytovatele platebních služeb v souvislosti s platebními prostředky

1. Poskytovatel platebních služeb vydávající platební prostředek má tyto povinnosti:
 - a) zajistit, aby osobní bezpečnostní prvky platebního prostředku nebyly přístupné nikomu jinému než uživateli platebních služeb, který je oprávněn daný platební prostředek používat, aniž jsou tím dotčeny povinnosti uživatele platebních služeb stanovené v článku 61;
 - b) zdržet se zasílání nevyžádaných platebních prostředků s výjimkou případů, kdy je třeba vyměnit platební prostředek, který byl uživateli platebních služeb poskytnut již dříve;
 - c) zajistit dostupnost vhodných prostředků umožňujících uživateli platebních služeb kdykoli učinit oznámení podle čl. 61 odst. 1 písm. b) nebo požádat o odblokování podle čl. 60 odst. 4; na žádost poskytne poskytovatel platebních služeb uživateli platebních služeb prostředky, kterými může po dobu osmnácti měsíců po oznámení prokazovat, že toto oznámení učinil;
 - d) poskytnout plátcí možnost učinit bezplatně oznámení podle čl. 61 odst. 1 písm. b) a případně účtovat pouze náklady přímo související s výměnou platebního prostředku;
 - e) zabránit veškerému použití platebního prostředku, jakmile bylo podáno oznámení podle čl. 61 odst. 1 písm. b).
2. Poskytovatel platebních služeb nese riziko spojené se zasláním platebního prostředku plátcí nebo se zasláním jakýchkoli osobních bezpečnostních prvků tohoto prostředku.

Článek 63

Oznámení o neautorizovaných nebo nesprávně provedených transakcích

1. Uživatel platebních služeb získá od poskytovatele platebních služeb spravujícího účet nápravu pouze v případě, že poskytovateli platebních služeb neprodleně po zjištění a nejpozději do třinácti měsíců ode dne odepsání částky z účtu oznámí všechny neautorizované nebo nesprávně provedené platební transakce vedoucí ke vzniku nároku, včetně nároku podle článku 80, ledaže poskytovatel platebních služeb, připadalo-li to v úvahu, neposkytl nebo nezpřístupnil informace o uvedené platební transakci v souladu s hlavou III.
2. Aniž jsou dotčena ustanovení čl. 65 odst. 2 a čl. 80 odst. 1, uživatel platebních služeb získá nápravu od poskytovatele platebních služeb spravujícího účet podle odstavce 1 tohoto článku, i pokud je do transakce zapojen poskytovatel platebních služeb jednající jako třetí strana.

Článek 64

Důkaz o ověření a provedení platebních transakcí

1. Členské státy požadují, aby v případě, kdy uživatel platebních služeb popírá, že autorizoval provedenou platební transakci, nebo tvrdí, že platební transakce nebyla provedena správně, musel poskytovatel platebních služeb, a je-li do transakce zapojen a připadá-li to v úvahu, poskytovatel platebních služeb jednající jako třetí strana prokázat, že platební transakce byla ověřena, přesně zaznamenána, zanesena do účetnictví a že nebyla ovlivněna selháním techniky ani jinou chybou.

Pokud platební transakce byla iniciována prostřednictvím poskytovatele platebních služeb jednajícího jako třetí strana, spočívá na tomto poskytovateli důkazní břemeno k prokázání toho, že platební transakce nebyla ovlivněna selháním techniky ani jinými chybami spojenými s platební službou, za niž odpovídá.

2. Pokud uživatel platební služby popírá, že autorizoval provedenou platební transakci nebo použil platební prostředek zaznamenaný poskytovatelem platebních služeb a případně poskytovatelem platebních služeb jednajícím jako třetí strana, nepostačuje to samo o sobě k prokázání toho, že plátce danou platební transakci autorizoval ani že jednal podvodně nebo že úmyslně či z důvodu hrubé nedbalosti nesplnil jednu nebo více povinností podle článku 61.

Článek 65

Odpovědnost poskytovatele platebních služeb za neautorizované platební transakce

1. Aniž je dotčen článek 63, členské státy zajistí, aby v případě neautorizované platební transakce poskytovatel platebních služeb plátce okamžitě vrátil plátci částku ve výši neautorizované platební transakce a případně uvedl platební účet, z něž byla částka odepsána, zpět do stavu, v jakém by byl, kdyby k neautorizované platební transakci nedošlo. Tím se rovněž zajistí, aby dnem valuty částky připsané na platební účet plátce byl nejpozději den, kdy byla tato částka odepsána z účtu.
2. Pokud je do transakce zapojen poskytovatel platebních služeb jednající jako třetí strana, poskytovatel platebních služeb spravující účet částku neautorizované platební transakce vrátí a případně uvede platební účet, z něž byla částka odepsána, zpět do stavu, v jakém by byl, kdyby k neautorizované platební transakci nedošlo. Poskytovatel platebních služeb spravující účet může od poskytovatele platebních služeb jednajícího jako třetí strana požadovat finanční náhradu.
3. Další finanční náhrada může být stanovena v souladu s právními předpisy, které se vztahují na smlouvu uzavřenou mezi plátcem a poskytovatelem platebních služeb nebo případně na smlouvu uzavřenou mezi plátcem a poskytovatelem platebních služeb jednajícím jako třetí strana.

Článek 66

Odpovědnost plátce za neautorizované platební transakce

1. Odchylně od článku 65 může být plátce povinen nést ztrátu do maximální výše 50 EUR plynoucí z neautorizovaných platebních transakcí, která vyplývá z použití ztraceného nebo odcizeného platebního prostředku nebo ze zneužití platebního prostředku.

Plátce nese všechny ztráty plynoucí z neautorizovaných platebních transakcí, pokud vznikly v důsledku toho, že jednal podvodně nebo úmyslně či z důvodu hrubé nedbalosti nesplnil jednu nebo více jeho povinností podle článku 61. V těchto případech se maximální částka uvedená v odstavci 1 tohoto článku nepoužije. U plateb prostřednictvím komunikace na dálku platí, že pokud poskytovatel platebních služeb nepožaduje silné ověření klienta, nese v případě podvodného jednání finanční následky pouze plátce. Pokud příjemce nebo poskytovatel platebních služeb příjemce silné ověření klienta nepřijmou, vrátí peněžní prostředky ve výši způsobené finanční škody poskytovateli platebních služeb plátce.

2. Plátce nenese žádné finanční následky vyplývající z použití ztraceného, odcizeného nebo zneužitého platebního prostředku poté, co učiní oznámení podle čl. 61 odst. 1 písm. b), s výjimkou případů, kdy jednal podvodně. Pokud poskytovatel platebních služeb neposkytne vhodné prostředky, aby bylo možno ztrátu, odcizení nebo zneužití platebního prostředku kdykoli oznámit, jak požaduje čl. 62 odst. 1 písm. c), nenese plátce za finanční následky vyplývající z použití tohoto platebního prostředku odpovědnost, s výjimkou případů, kdy jednal podvodně.

Článek 67

Vrácení peněžních prostředků z platební transakce iniciované příjemcem nebo jeho prostřednictvím

1. Členské státy zajistí, aby plátce měl u poskytovatele platebních služeb nárok na vrácení peněžních prostředků z autorizované platební transakce iniciované příjemcem nebo jeho prostřednictvím, která již byla provedena, jsou-li splněny tyto podmínky:
 - a) v okamžiku autorizace nebyla stanovena přesná částka platební transakce;
 - b) částka platební transakce převyšuje částku, kterou by plátce mohl rozumně očekávat s ohledem na předchozí výdajový model, podmínky rámcové smlouvy a příslušné okolnosti případu.

Na žádost poskytovatele platebních služeb spočívá důkazní břemeno k prokázání toho, že tyto podmínky byly splněny, na plátci.

Vrácené peněžní prostředky odpovídají částce provedené platební transakce v plné výši. To znamená, že dnem valuty částky připsané na platební účet plátce je nejpozději den, kdy byla tato částka odepsána z účtu.

V případě inkasa má plátce bezpodmínečné právo na vrácení peněžních prostředků ve lhůtách stanovených v článku 68, s výjimkou případů, kdy příjemce již splnil smluvní povinnosti a kdy plátce již přijal služby nebo již spotřeboval zboží. Na žádost poskytovatele platebních služeb příjemce spočívá důkazní břemeno k prokázání toho, že podmínky uvedené ve třetím pododstavci byly splněny, na příjemci.

2. Pro účely odst. 1 písm. b) prvního pododstavce však plátce nemůže spoléhat na důvody, jež souvisejí se směnou měny, pokud byl použit referenční směnný kurz dohodnutý s jeho poskytovatelem platebních služeb v souladu s čl. 38 odst. 1 písm. d) a čl. 45 odst. 3 písm. b).
3. V rámcové smlouvě mezi plátcem a poskytovatelem platebních služeb lze dohodnout, že plátce nemá právo na vrácení peněžních prostředků, pokud dal souhlas s provedením platební transakce přímo poskytovateli platebních služeb a případně pokud informace o

budoucí platební transakci byly plátcí poskytnuty nebo zpřístupněny dohodnutým způsobem nejméně čtyři týdny předem dnem splatnosti poskytovatelem platebních služeb nebo příjemcem.

Článek 68

Žádosti o vrácení peněžních prostředků z platební transakce iniciované příjemcem nebo jeho prostřednictvím

1. Členské státy zajistí, aby plátcé mohli požádat o vrácení peněžních prostředků autorizované platební transakce iniciované příjemcem nebo jeho prostřednictvím podle článku 67, a to ve lhůtě osmi týdnů ode dne, kdy byly peněžní prostředky odepsány z účtu.
2. Do deseti pracovních dnů od obdržení žádosti o vrácení peněžních prostředků poskytovatel platebních služeb buď peněžní prostředky z platební transakce vrátí v plné výši, nebo zdůvodní, proč vrácení peněžních prostředků odmítá, a uvede orgány, na které se plátcé může v dané záležitosti obrátit v souladu s články 88 až 91, pokud s uvedeným zdůvodněním nesouhlasí.

Právo poskytovatele platebních služeb odmítnout vrácení peněžních prostředků podle prvního pododstavce se neuplatní v případě uvedeném v čl. 67 odst. 1 čtvrtém pododstavci.

KAPITOLA 3

Provádění platebních transakcí

ODDÍL 1

PLATEBNÍ PŘÍKAZY A PŘEVÁDĚNÉ ČÁSTKY

Článek 69

Přijetí platebního příkazu

1. Členské státy zajistí, aby okamžikem přijetí byl okamžik, kdy poskytovatel platebních služeb plátcé obdrží platební příkaz předaný přímo plátcem nebo jeho jménem poskytovatelem platebních služeb jednajícím jako třetí strana anebo nepřímo příjemcem či jeho prostřednictvím. Případně-li okamžik přijetí na den, který není pro poskytovatele platebních služeb plátcé dnem pracovním, má se za to, že platební příkaz byl přijat následující pracovní den. Poskytovatel platebních služeb může stanovit uzávěrku ke konci pracovního dne, po jejímž uplynutí se všechny přijaté platební příkazy považují za platební příkazy přijaté následující pracovní den.
2. Pokud se uživatel platebních služeb iniciující platební příkaz a poskytovatel platebních služeb dohodnou, že provedení platebního příkazu má být zahájeno v určitý den nebo na konci určitého období nebo v den, kdy dá plátcé poskytovateli platebních služeb k dispozici peněžní prostředky, považuje se takto dohodnutý den za okamžik přijetí pro účely článku 74. Není-li dohodnutý den pro poskytovatele platebních služeb dnem pracovním, má se za to, že přijatý platební příkaz byl přijat následující pracovní den.

Článek 70
Odmítnutí platebního příkazu

1. Pokud poskytovatel platebních služeb odmítne provést platební příkaz, toto odmítnutí, a pokud možno důvody tohoto odmítnutí a postup pro opravu jakýchkoli faktických chyb, které k tomuto odmítnutí vedly, se oznamují uživateli platebních služeb, nezakazují-li to jiné příslušné právní předpisy Unie nebo vnitrostátní právní předpisy.

Poskytovatel platebních služeb toto oznámení zašle nebo zpřístupní dohodnutým způsobem při nejbližší možné příležitosti a v každém případě ve lhůtách podle článku 74.

Rámcová smlouva může obsahovat podmínku, že poskytovatel platebních služeb si za toto oznámení může účtovat poplatek, je-li odmítnutí objektivně opodstatněno.

2. Jsou-li splněny všechny podmínky stanovené v rámcové smlouvě plátce, nesmí poskytovatel platebních služeb spravující účet plátce odmítnout provedení autorizovaného platebního příkazu bez ohledu na to, zda byl tento platební příkaz iniciován plátcem nebo jeho jménem poskytovatelem platebních služeb jednajícím jako třetí strana anebo příjemcem či jeho prostřednictvím, nezakazují-li to jiné příslušné právní předpisy Unie nebo vnitrostátní právní předpisy.
3. Pro účely článků 74 a 80 se platební příkaz, jehož provedení bylo odmítnuto, nepovažuje za přijatý.

Článek 71
Neodvolatelnost platebního příkazu

1. Členské státy zajistí, aby uživatel platebních služeb nemohl platební příkaz odvolat, jakmile tento příkaz přijal poskytovatel platebních služeb plátce, není-li v tomto článku stanoveno jinak.
2. Pokud je platební transakce iniciována jménem plátce poskytovatelem platebních služeb jednajícím jako třetí strana nebo příjemcem či jeho prostřednictvím, nesmí plátce odvolat platební příkaz poté, co poskytovateli platebních služeb jednajícímu jako třetí strana udělí k iniciování platební transakce souhlas nebo co platební příkaz předá příjemci nebo mu udělí souhlas s provedením platební transakce.
3. V případě inkasa, a aniž jsou dotčena práva na vrácení peněžních prostředků, však může plátce platební příkaz odvolat nejpozději do konce pracovního dne předcházejícího dni dohodnutému pro odepsání peněžních prostředků z účtu.
4. V případě uvedeném v čl. 69 odst. 2 může uživatel platebních služeb odvolat platební příkaz nejpozději do konce pracovního dne předcházejícího dohodnutému dni.
5. Po uplynutí lhůt stanovených v odstavcích 1 až 4 může být platební příkaz odvolán, pouze pokud a nakolik se tak uživatel platebních služeb a příslušní poskytovatelé platebních služeb dohodnou. V případě uvedeném v odstavcích 2 a 3 je rovněž nutný souhlas příjemce. Je-li tak dohodnuto v rámcové smlouvě, může příslušný poskytovatel platebních služeb za odvolání účtovat poplatek.

Článek 72
Převáděné a obdržené částky

1. Členské státy požadují, aby poskytovatel či poskytovatelé platebních služeb plátce, poskytovatel či poskytovatelé platebních služeb příjemce a všichni zprostředkovatelé poskytovatelů platebních služeb převedli částku platební transakce v plné výši a nestrhávali z převáděné částky žádné poplatky.
2. Příjemce a poskytovatel platebních služeb se však mohou dohodnout, že příslušný poskytovatel platebních služeb si své poplatky z převáděné částky strhne před jejím připsáním na účet příjemce. V tomto případě se v informacích poskytovaných příjemci oddělí částka platební transakce v plné výši od poplatků.
3. Pokud se z převáděné částky strhávají jakékoli jiné poplatky, než jaké jsou uvedeny v odstavci 2, poskytovatel platebních služeb plátce zajistí, aby příjemce obdržel částku platební transakce iniciované plátcem v plné výši. V případech, kdy je platební transakce iniciována příjemcem nebo jeho prostřednictvím, poskytovatel platebních služeb zajistí, aby příjemce obdržel částku platební transakce v plné výši.

ODDÍL 2
LHŮTA PRO PROVEDENÍ A DEN VALUTY

Článek 73
Oblast působnosti

1. Tento oddíl se vztahuje na:
 - a) platební transakce v eurech;
 - b) vnitrostátní platební transakce v měně členského státu, který není členem eurozóny;
 - c) platební transakce zahrnující pouze jednu konverzi měny mezi eurem a měnou členského státu, který není členem eurozóny, provádí-li se požadovaná konverze měny v dotyčném členském státě, který není členem eurozóny, a v případě přeshraničních platebních transakcí, uskutečňuje-li přeshraniční převod v eurech.
2. Tento oddíl se vztahuje i na jiné platební transakce, pokud se uživatel platebních služeb a poskytovatel platebních služeb nedohodou jinak, s výjimkou článku 78, který není dispozitivní. Pokud se však uživatel platebních služeb a poskytovatel platebních služeb dohodnou na delší lhůtě, než jaká je stanovena v článku 74, nesmí tato lhůta pro platební transakce uvnitř Unie překročit čtyři pracovní dny od okamžiku přijetí podle článku 69.

Článek 74
Platební transakce na platební účet

1. Členské státy po poskytovateli platebních služeb plátce požadují, aby zajistil, že od okamžiku přijetí podle článku 69 je částka platební transakce připsána na účet poskytovatele platebních služeb příjemce nejpozději do konce následujícího pracovního dne. U platebních transakcí iniciovaných na papíře mohou být tyto lhůty prodlouženy o další pracovní den.

2. Členské státy požadují, aby poskytovatel platebních služeb příjemce použil den valuty a dal částku platební transakce k dispozici na platební účet příjemce poté, co tyto peněžní prostředky obdržel podle článku 78.
3. Členské státy po poskytovateli platebních služeb příjemce požadují, aby předal platební příkaz iniciovaný příjemcem nebo jeho prostřednictvím poskytovateli platebních služeb plátce ve lhůtách dohodnutých mezi příjemcem a poskytovatelem platebních služeb tak, aby bylo možno zúčtovat inkaso v dohodnutý den splatnosti.

Článek 75

Neexistence platebního účtu příjemce u poskytovatele platebních služeb

Nemá-li příjemce u poskytovatele platebních služeb platební účet, dá poskytovatel platebních služeb, který pro příjemce obdržel peněžní prostředky, tyto peněžní prostředky k dispozici příjemci ve lhůtě uvedené v článku 74.

Článek 76

Hotovost vložená na platební účet

Vloží-li spotřebitel hotovost na platební účet vedený u poskytovatele platebních služeb v měně daného platebního účtu, tento poskytovatel platebních služeb zajistí, aby částka byla dána k dispozici a její den valuty nastal neprodleně po okamžiku přijetí peněžních prostředků. Není-li uživatel platebních služeb spotřebitelem, je částka dána k dispozici a její den valuty nastává nejpozději první pracovní den následující po obdržení peněžních prostředků.

Článek 77

Vnitrostátní platební transakce

V případě vnitrostátních platebních transakcí mohou členské státy stanovit kratší maximální lhůty pro provedení než lhůty stanovené v tomto oddílu.

Článek 78

Den valuty a dostupnost peněžních prostředků

1. Členské státy zajistí, aby dnem valuty částky připsané na platební účet příjemce byl nejpozději pracovní den, kdy je částka platební transakce připsána na účet poskytovatele platebních služeb příjemce.

Poskytovatel platebních služeb příjemce zajistí, aby měl příjemce částku platební transakce k dispozici okamžitě poté, co je tato částka připsána na účet poskytovatele platebních služeb příjemce, a to včetně plateb v rámci jediného poskytovatele platebních služeb.
2. Členské státy zajistí, aby dnem valuty částky odepsané z platebního účtu plátce byl nejdříve okamžik, kdy je částka platební transakce z tohoto platebního účtu odepsána.

ODDÍL 3 ODPOVĚDNOST

Článek 79

Nesprávné specifické identifikační kódy

1. Pokud je platební příkaz proveden v souladu se specifickým identifikačním kódem, považuje se tento příkaz za správně provedený s ohledem na příjemce, který je ve specifickém identifikačním kódu uveden.
2. Pokud je specifický identifikační kód, který uživatel platebních služeb uvedl, nesprávný, nenese poskytovatel platebních služeb odpovědnost podle článku 80 za neprovedení nebo nesprávné provedení platební transakce.
3. Poskytovatel platebních služeb plátce však vynaloží přiměřené úsilí, aby peněžní prostředky, jež byly předmětem transakce, byly získány zpět.
4. Je-li tak dohodnuto v rámcové smlouvě, může si poskytovatel platebních služeb za zpětné získání peněžních prostředků účtovat poplatek.
5. Poskytne-li uživatel platebních služeb vedle informací uvedených v čl. 38 odst. 1 písm. a) nebo čl. 45 odst. 2 písm. b) informace dodatečné, nese poskytovatel platebních služeb odpovědnost pouze za provedení platebních transakcí podle specifického identifikačního kódu, který uživatel platebních služeb uvedl.

Článek 80

Neprovedení nebo nesprávné či opožděné provedení transakce

1. Je-li platební příkaz iniciován přímo plátcem, pak aniž jsou dotčena ustanovení článku 63, čl. 79 odst. 2 a 3 a článku 83, nese poskytovatel platebních služeb vůči tomuto plátcí odpovědnost za správné provedení platební transakce, ledaže může plátcí a případně poskytovateli platebních služeb příjemce prokázat, že poskytovatel platebních služeb příjemce obdržel částku platební transakce v souladu s čl. 74 odst. 1. V tomto případě nese odpovědnost vůči příjemci za správné provedení platební transakce poskytovatel platebních služeb příjemce.

Je-li platební příkaz iniciován plátcem prostřednictvím poskytovatele platebních služeb jednajícího jako třetí strana, pak aniž jsou dotčena ustanovení článku 63, čl. 79 odst. 2 a 3 a článku 83, nese tento poskytovatel platebních služeb jednající jako třetí strana vůči tomuto plátcí odpovědnost za správné provedení platební transakce, ledaže může plátcí a případně poskytovateli platebních služeb spravujícímu účet plátce prokázat, že poskytovatel platebních služeb spravující účet plátce obdržel iniciování platby v souladu s článkem 69. V tomto případě nese odpovědnost vůči příjemci za správné provedení platební transakce poskytovatel platebních služeb spravující účet plátce.

Pokud odpovědnost podle prvního nebo druhého pododstavce nese poskytovatel platebních služeb plátce nebo poskytovatel platebních služeb jednající jako třetí strana, vrátí příslušný poskytovatel platebních služeb bez zbytečného odkladu částku neprovedené nebo nesprávně provedené platební transakce plátcí a případně uvede platební účet, z nějž byla částka odepsána, zpět do stavu, v jakém by byl, kdyby k nesprávně provedené platební

transakci nedošlo. Dnem valuty částky připsané na platební účet plátce je nejpozději den, kdy byla tato částka odepsána z účtu.

V případě opožděného provedení platební transakce může plátce rozhodnout, že den valuty částky připsané na platební účet příjemce nastal nejpozději dnem, kdy měl den valuty této částky nastat v případě správného provedení.

Pokud odpovědnost podle prvního pododstavce nese poskytovatel platebních služeb příjemce, dá částku platební transakce okamžitě k dispozici příjemci a případně připiše odpovídající částku ve prospěch platebního účtu příjemce. Den valuty této částky nastává nejpozději dnem, kdy měl den valuty této částky nastat v případě správného provedení.

Pokud byl platební příkaz iniciován plátcem, vynaloží poskytovatel platebních služeb v případě neprovedené nebo nesprávně provedené platební transakce bez ohledu na odpovědnost podle tohoto odstavce na požádání okamžité úsilí ke zpětnému vysledování platební transakce a informuje plátce o výsledku. Tato služba je plátcí poskytnuta zdarma.

2. Je-li platební příkaz iniciován příjemcem nebo jeho prostřednictvím, pak aniž jsou dotčena ustanovení článku 63, čl. 79 odst. 2 a 3 a článku 83, nese poskytovatel platebních služeb vůči tomuto příjemci odpovědnost za správné předání platebního příkazu poskytovateli platebních služeb plátce v souladu s čl. 74 odst. 3. Pokud odpovědnost podle tohoto pododstavce nese poskytovatel platebních služeb příjemce, předá neprodleně dotýčný platební příkaz znovu poskytovateli platebních služeb plátce. V případě opožděného předání platebního příkazu nastává den valuty příslušné částky připsané na platební účet příjemce nejpozději dnem, kdy měl den valuty této částky nastat v případě správného provedení.

Aniž jsou dotčena ustanovení článku 63, čl. 79 odst. 2 a 3 a článku 83, nese poskytovatel platebních služeb příjemce navíc vůči tomuto příjemci odpovědnost za zpracování platební transakce v souladu se svými povinnostmi podle článku 73. Pokud poskytovatel platebních služeb příjemce nese odpovědnost podle tohoto pododstavce, zajistí, aby částka platební transakce byla příjemci k dispozici neprodleně poté, co byla připsána na účet poskytovatele platebních služeb příjemce. Den valuty částky připsané na platební účet příjemce nastává nejpozději dnem, kdy měl den valuty této částky nastat v případě správného provedení.

V případě neprovedené nebo nesprávně provedené platební transakce, za niž poskytovatel platebních služeb příjemce nenese odpovědnost podle prvního a druhého pododstavce, nese odpovědnost vůči plátcí poskytovatel platebních služeb plátce. Pokud odpovědnost v tomto smyslu nese poskytovatel platebních služeb plátce, vrátí řádně a bez zbytečného odkladu částku neprovedené nebo nesprávně provedené platební transakce příjemci a platební účet, z něžž byla tato částka odepsána, uvede zpět do stavu, v jakém by byl, kdyby k nesprávně provedené platební transakci nedošlo. Dnem valuty částky připsané na platební účet plátce je nejpozději den, kdy byla tato částka odepsána z účtu.

V případě opožděného provedení platební transakce může plátce rozhodnout, že den valuty částky připsané na platební účet příjemce nastal nejpozději dnem, kdy měl den valuty této částky nastat v případě správného provedení.

Pokud byl platební příkaz iniciován příjemcem nebo jeho prostřednictvím, vynaloží poskytovatel platebních služeb v případě neprovedené nebo nesprávně provedené platební transakce bez ohledu na odpovědnost podle tohoto odstavce na požádání okamžité úsilí ke zpětnému vysledování platební transakce a informuje příjemce o výsledku. Tato služba je příjemci poskytnuta zdarma.

3. Poskytovatelé platebních služeb navíc nesou vůči svým příslušným uživatelům platebních služeb odpovědnost za veškeré poplatky, které vybírají, a veškeré úroky, které jsou vůči uživatelům platebních služeb uplatňovány v důsledku neprovedení nebo nesprávného, jakož i opožděného provedení platební transakce.

Článek 81

Dodatečná finanční náhrada

V souladu s rozhodným právem, jímž se řídí smlouva uzavřená mezi uživatelem platebních služeb a poskytovatelem platebních služeb, lze k finanční náhradě stanovené v tomto oddílu určit jakoukoli finanční náhradu dodatečnou.

Článek 82

Právo na postih

1. Lze-li odpovědnost poskytovatele platebních služeb podle článku 80 přičíst jinému poskytovateli platebních služeb nebo zprostředkovateli, odškodní tento poskytovatel platebních služeb nebo zprostředkovatel prvně jmenovaného poskytovatele platebních služeb za všechny ztráty nebo částky uhrazené podle článku 80. Toto odškodnění se vztahuje i na případy, kdy některý z poskytovatelů platebních služeb nepoužije silné ověření klienta.
2. V souladu s dohodami mezi poskytovateli platebních služeb a/nebo zprostředkovateli a s rozhodným právem, jímž se jimi uzavřené dohody řídí, lze určit další finanční náhradu.

Článek 83

Neuplatnění odpovědnosti

Odpovědnost podle kapitol 2 a 3 se nepoužije v případech neobvyklých a nepředvídatelných okolností, nezávislých na vůli strany, jež se těchto okolností dovolává, tj. okolností, jejichž následkům by nebylo možné přes veškeré úsilí zabránit, nebo v případech, kdy je poskytovatel platebních služeb vázán jinými právními závazky, na něž se vztahují vnitrostátní právní předpisy nebo právní předpisy Unie.

KAPITOLA 4

OCHRANA ÚDAJŮ

Článek 84

Ochrana údajů

Veškeré zpracování osobních údajů pro účely této směrnice se provádí v souladu se směrnicí 95/46/ES, s vnitrostátními předpisy, jimiž se směrnice 95/46/ES provádí do vnitrostátního práva, a s nařízením (ES) č. 45/2001.

KAPITOLA 5

OPERAČNÍ A BEZPEČNOSTNÍ RIZIKA A OVĚŘENÍ

Článek 85

Bezpečnostní požadavky a oznamování incidentů

1. Poskytovatelé platebních služeb podléhají ustanovením směrnice [směrnice o bezpečnosti sítí a informací] [OP: *please insert number of Directive once adopted*], a zejména požadavkům na řízení rizik a hlášení incidentů stanoveným v člancích 14 a 15 uvedené směrnice.
2. Orgán jmenovaný podle čl. 6 odst. 1 směrnice [směrnice o bezpečnosti sítí a informací] [OP: *please insert number of Directive once adopted*] neprodleně uvědomí příslušný orgán v domovském členském státě a orgán EBA o oznámených bezpečnostních incidentech týkajících se sítí a informací, které od poskytovatelů platebních služeb obdrží.
3. Poté, co orgán EBA oznámení obdrží, případně uvědomí příslušné orgány ostatních členských států.
4. Kromě ustanovení čl. 14 odst. 4 směrnice [směrnice o bezpečnosti sítí a informací] [OP: *please insert number of Directive once adopted*], a pokud bezpečnostní incident může mít dopad na finanční zájmy uživatelů platebních služeb daného poskytovatele platebních služeb, je poskytovatel platebních služeb povinen uvědomit o incidentu bez zbytečného odkladu své uživatele platebních služeb a informovat je o možných opatřeních ke zmírnění rizika, která mohou ke zmírnění nepříznivých účinků incidentu na své straně přijmout.

Článek 86

Provádění a podávání zpráv

1. Členské státy zajistí, aby poskytovatelé platebních služeb podali orgánu jmenovanému podle čl. 6 odst. 1 směrnice [směrnice o bezpečnosti sítí a informací] [OP: *please insert number of Directive once adopted*] jednou ročně aktualizované informace o posouzení operačních a bezpečnostních rizik spojených s platebními službami, které poskytují, a o přiměřenosti opatření ke zmírnění těchto rizik a kontrolních mechanismech zavedených v reakci na tato rizika. Orgán jmenovaný podle čl. 6 odst. 1 směrnice [směrnice o bezpečnosti sítí a informací] [OP: *please insert number of Directive once adopted*] předá bez zbytečného odkladu kopii těchto informací příslušnému orgánu v domovském členském státě.
2. Aniž jsou dotčeny články 14 a 15 směrnice [směrnice o bezpečnosti sítí a informací] [OP: *please insert number of Directive once adopted*], orgán EBA v úzké spolupráci s ECB vytvoří pokyny k vypracování, provádění a sledování bezpečnostních opatření, v případě potřeby včetně procesů osvědčování. Mimo jiné zohlední normy a/nebo specifikace zveřejněné Komisí podle čl. 16 odst. 2 směrnice [směrnice o bezpečnosti sítí a informací] [OP: *please insert number of Directive once adopted*].
3. Orgán EBA v úzké spolupráci s ECB tyto pokyny pravidelně, nejméně však jednou za dva roky přezkouvává.

4. Aniž jsou dotčeny články 14 a 15 směrnice [směrnice o bezpečnosti sítí a informací] [OP: *please insert number of Directive once adopted*], vydá orgán EBA pokyny, které poskytovatelům platebních služeb usnadní kvalifikovat významné incidenty a okolnosti, za nichž platební instituce musí bezpečnostní incident oznámit. Tyto pokyny se vydají do [*insert date – two years of the date of entry into force of this Directive*].

Článek 87 **Ověření**

1. Členské státy zajistí, aby poskytovatel platebních služeb použil v případě, kdy plátce iniciuje elektronickou platební transakci, silné ověření klienta, ledaže pokyny orgánu EBA v tomto ohledu povolují na základě rizika spojeného s poskytovanou platební službou zvláštní výjimky. Toto ustanovení se vztahuje i na poskytovatele platebních služeb jednajícího jako třetí strana, pokud iniciuje platební transakci jménem plátce. Jedná-li poskytovatel platebních služeb jednající jako třetí strana jménem uživatele platebních služeb, poskytovatel platebních služeb spravující účet mu umožní spoléhat na jeho metody ověření.
2. Pokud poskytovatel platebních služeb poskytuje služby uvedené v bodě 7 přílohy I, prokáže svou totožnost poskytovateli platebních služeb spravujícímu účet majitele účtu.
3. V souladu s článkem 16 nařízení (EU) č. 1093/2010 vydá orgán EBA v úzké spolupráci s ECB pro poskytovatele platebních služeb stanovené v čl. 1 odst. 1 této směrnice obecné pokyny týkající se nejmodernějších způsobů ověření klienta a výjimek z používání silného ověření klienta. Tyto pokyny se vydají do [*insert date – two years from the date of entry into force of this Directive*] a podle potřeby se pravidelně aktualizují.

KAPITOLA 6

MIMOSOUDNÍ POSTUPY PRO VYŘIZOVÁNÍ STÍŽNOSTÍ A ZJEDNÁVÁNÍ NÁPRAVY ZA ÚČELEM UROVNÁNÍ SPORŮ

ODDÍL 1 **POSTUPY PRO VYŘIZOVÁNÍ STÍŽNOSTÍ**

Článek 88 **Stížnosti**

1. Členské státy zajistí, aby byly zavedeny postupy, které uživatelům platebních služeb a jiným zúčastněným stranám, včetně sdružení spotřebitelů, umožní podávat příslušným orgánům stížnosti na údajné porušení této směrnice ze strany poskytovatelů platebních služeb.
2. Je-li to vhodné a aniž je dotčeno právo na podání žaloby k soudu podle vnitrostátního procesního práva, obsahuje odpověď příslušných orgánů stěžovateli informaci o existenci mimosoudních postupů pro vyřizování stížností a zjednávání nápravy zavedených podle článku 91.

Článek 89
Příslušné orgány

1. Členské státy určí příslušné orgány pro zajištění a sledování účinného souladu s touto směrnicí. Tyto příslušné orgány přijmou pro zajištění tohoto souladu veškerá nezbytná opatření. Tyto orgány jsou nezávislé na poskytovatelích platebních služeb. Jedná se o příslušné orgány ve smyslu čl. 4 odst. 2 nařízení (EU) č. 1039/2010.
2. Orgány uvedené v odstavci 1 jsou vybaveny veškerými pravomocemi nezbytnými pro plnění jejich povinností. Pokud je zajištěním a sledováním účinného souladu s touto směrnicí pověřen více než jeden příslušný orgán, členské státy zajistí, aby tyto orgány za účelem efektivního výkonu svých příslušných povinností úzce spolupracovaly.
3. V případě porušení nebo podezření na porušení ustanovení vnitrostátních právních předpisů přijatých podle hlav III a IV jsou příslušnými orgány podle odstavce 1 tohoto článku příslušné orgány domovského členského státu poskytovatele platebních služeb, s výjimkou zástupců činných a poboček provozovaných podle práva na usazování, u nichž těmito příslušnými orgány jsou příslušné orgány hostitelského členského státu.
4. O určených příslušných orgánech uvedených v odstavci 1 členské státy uvědomí Komisi nejpozději do [*one year after entry into force of this Directive*]. Komisi informují i o jakémkoli rozdělení povinností těchto orgánů. Neprodleně Komisi uvědomí o každé následné změně týkající se určení a příslušných pravomocích těchto orgánů.

ODDÍL 2
MIMOSOUDNÍ POSTUPY PRO ZJEDNÁVÁNÍ NÁPRAVY

Článek 90
Řešení vnitřních sporů

1. Členské státy zajistí, aby poskytovatelé platebních služeb zavedli přiměřené a účinné postupy pro řešení stížností spotřebitelů za účelem vyřizování stížností uživatelů platebních služeb, které se týkají práv a povinností vyplývajících z této směrnice.
2. Členské státy požadují, aby poskytovatelé platebních služeb vynaložili veškeré možné úsilí k tomu, aby uživatelům platebních služeb zaslali v přiměřené lhůtě, nejpozději však do patnácti pracovních dnů písemnou odpověď, v níž se vyjádří ke všem nadneseným bodům. Ve výjimečných situacích, kdy nelze odpověď poskytnout do patnácti pracovních dnů z důvodů, které jsou mimo kontrolu poskytovatele platebních služeb, je poskytovatel platebních služeb povinen zaslat předběžnou odpověď, v níž podá jasné důvody prodloužení s odpovědí na stížnost a uvede lhůtu, do kdy spotřebitel obdrží odpověď konečnou. Tato lhůta nesmí v žádném případě přesáhnout dalších 30 pracovních dnů.
3. Poskytovatel platebních služeb informuje uživatele platebních služeb o subjektech pro mimosoudní zjednávání nápravy příslušných k řešení sporů, které se týkají práv a povinností vyplývajících z této směrnice.
4. Informace podle odstavce 2 musí být uvedeny ve snadno, přímo, zřetelně a trvale přístupné formě na internetových stránkách poskytovatele platebních služeb, pokud tyto stránky existují, ve všeobecných podmínkách smlouvy mezi poskytovatelem platebních služeb a uživatelem platebních služeb a na fakturách a stvrzenkách, jež se k těmto smlouvám

vztahují. V těchto informacích je dále uvedeno, jakým způsobem lze získat další informace o subjektu pro mimosoudní zjednávání nápravy a o podmínkách jeho využití.

Článek 91

Mimosoudní zjednávání nápravy

1. Členské státy zajistí, aby v souladu s příslušnými vnitrostátními právními předpisy a právními předpisy Unie, a je-li to vhodné, za využití stávajících orgánů byly zavedeny přiměřené a účinné mimosoudní postupy pro vyřizování stížností a zjednávání nápravy za účelem mimosoudního urovnání sporů mezi uživateli platebních služeb a poskytovateli platebních služeb, které se týkají práv a povinností vyplývajících z této směrnice. Členské státy zajistí, aby tyto postupy byly použitelné na poskytovatele platebních služeb a aby se rovněž vztahovaly na činnosti jmenovaných zástupců.
2. Členské státy požadují, aby orgány uvedené v odstavci 1 spolupracovaly při řešení přeshraničních sporů, které se týkají práv a povinností vyplývajících z této směrnice.

Článek 92

Sankce

1. Členské státy zajistí, aby poskytovatelé platebních služeb a poskytovatelé platebních služeb jednající jako třetí strana nesli odpovědnost za porušení vnitrostátních právních předpisů přijatých v souladu s touto směrnicí.
2. Aniž je dotčeno právo členských států ukládat trestní sankce, členské státy zajistí, aby příslušné orgány mohly přijímat vhodná správní opatření a ukládat správní sankce, pokud poskytovatelé platebních služeb a poskytovatelé platebních služeb jednající jako třetí strana podle odstavce 1 poruší vnitrostátní právní předpisy přijaté k provedení této směrnice do vnitrostátního práva, a zajistí jejich uplatňování. Tyto opatření a sankce musí být účinné, přiměřené a odrazující.

HLAVA V

AKTY V PŘENESENÉ PRÁVOMOCI

Článek 93

Akty v přenesené pravomoci

Komise je zmocněna k přijímání aktů v přenesené pravomoci v souladu s článkem 94, které se týkají:

- a) přizpůsobení odkazu na doporučení 2003/361/ES v čl. 4 bodu 29 této směrnice, dojde-li ke změně tohoto doporučení;
- b) aktualizace částek uvedených v čl. 27 odst. 1 a čl. 66 odst. 1 za účelem zohlednění inflace a významného vývoje na trhu.

Článek 94

Výkon přenesené pravomoci

- 1. Právní moc přijímat akty v přenesené pravomoci svěřená Komisi podléhá podmínkám stanoveným v tomto článku.
- 2. Přenesení pravomoci uvedené v článku 93 na Komisi platí na dobu neurčitou od [*insert date – date of entry into force of the legislative act*].
- 3. Evropský parlament nebo Rada mohou přenesení pravomoci uvedené v článku 93 kdykoli zrušit. Rozhodnutím o zrušení se ukončuje přenesení pravomoci v něm blíže určených. Rozhodnutí nabývá účinku prvním dnem po zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie*, nebo k pozdějšímu dni, který je v něm upřesněn. Nedotýká se platnosti již platných aktů v přenesené pravomoci.
- 4. Přijetí aktu v přenesené pravomoci Komise neprodleně oznámí současně Evropskému parlamentu a Radě.
- 5. Akt v přenesené pravomoci podle článku 93 vstoupí v platnost, pouze pokud proti němu Evropský parlament nebo Rada nevysloví námitky ve lhůtě dvou měsíců ode dne, kdy jim byl tento akt oznámen, nebo pokud Evropský parlament i Rada před uplynutím této lhůty informují Komisi o tom, že námitky nevysloví. Z podnětu Evropského parlamentu nebo Rady se tato lhůta prodlouží o dva měsíce.

HLAVA VI

ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek 95

Úplná harmonizace

1. Aniž jsou dotčeny čl. 31 odst. 2, článek 34, čl. 35 odst. 2, čl. 48 odst. 6, čl. 50 odst. 3, čl. 51 odst. 3, čl. 54 odst. 2, čl. 56 odst. 2 a články 77 a 96, platí, že pokud tato směrnice obsahuje harmonizovaná ustanovení, členské státy nezachovávají ani nezavádějí jiná ustanovení, než jaká jsou stanovena v této směrnici.
2. Pokud členský stát využije kteroukoli z možností uvedených v odstavci 1, informuje o tom, jakož i o jakýchkoli následných změnách Komisi. Komise zveřejní informace prostřednictvím internetových stránek nebo jiným snadno dostupným způsobem.
3. Členské státy zajistí, aby se poskytovatelé platebních služeb neodchylovali na úkor uživatelů platebních služeb od ustanovení vnitrostátního práva, kterými se provádějí ustanovení této směrnice nebo která jim odpovídají, není-li to v nich výslovně uvedeno.

Poskytovatelé platebních služeb se však mohou rozhodnout poskytnout uživatelům platebních služeb výhodnější podmínky.

Článek 96

Doložka o přezkumu

Do pěti let od vstupu této směrnice v platnost předloží Komise Evropskému parlamentu, Radě, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Evropské centrální bance zprávu o uplatňování a dopadech této směrnice, a zejména o vhodnosti a dopadu pravidel o poplatcích stanovených v čl. 55 odst. 3 a 4.

Článek 97

Přechodná ustanovení

1. Členské státy povolí právnickým osobám, které zahájily činnost jako platební instituce před [OP: *please insert final transposition date*] v souladu s vnitrostátními právními předpisy, jimiž byla do vnitrostátního práva provedena směrnice 2007/64/ES, aby v této činnosti pokračovaly v souladu s požadavky stanovenými ve směrnici 2007/64/ES, aniž by byly povinny žádat o povolení podle článku 5 této směrnice nebo splnit do [OP: *please insert final transposition date + 6 months*] ostatní ustanovení uvedená v hlavě II této směrnice nebo ustanovení, na něž uvedená hlava odkazuje.

Členské státy požadují, aby právnické osoby uvedené v prvním pododstavci předložily příslušným orgánům veškeré potřebné informace, které těmto orgánům umožní do [OP: *please insert final transposition date + 6 months*] posoudit, zda tyto právnické osoby splňují požadavky stanovené v této směrnici, a pokud ne, jaká opatření musí být přijata, aby bylo jejich splnění zajištěno, nebo zda je vhodné odejmout povolení.

Právnické osoby uvedené v prvním pododstavci, u nichž příslušné orgány ověří, že splňují požadavky stanovené v hlavě II této směrnice, získají povolení a jsou zapsány do rejstříku

domovského členského státu a rejstříku orgánu EBA, které jsou stanoveny v člancích 13 a 14 této směrnice. Pokud tyto právnické osoby nesplní požadavky stanovené v hlavě II této směrnice do [OP: *please insert final transposition date + 6 months*], je jim v souladu s článkem 30 této směrnice zakázáno poskytovat platební služby.

2. Členské státy mohou stanovit, že právnické osoby uvedené v odst. 1 prvním pododstavci tohoto článku automaticky získají povolení a zapíší se do vnitrostátního rejstříku domovského členského státu a rejstříku orgánu EBA, které jsou stanoveny v člancích 13 a 14, pokud příslušné orgány již mají doklad, že tyto osoby splňují požadavky stanovené v člancích 5 a 10. Příslušné orgány informují před udělením povolení dotyčné subjekty.
3. Členské státy umožní fyzickým nebo právnickým osobám, které zahájily činnost jako platební instituce ve smyslu této směrnice před [OP: *please insert final date of transposition*] a kterým byla udělena výjimka podle článku 26 směrnice 2007/64/ES, aby v této činnosti pokračovaly v daném členském státě v souladu se směrnicí 2007/64/ES do [OP: *please insert final transposition date + 12 months*], aniž by byly povinny žádat o povolení podle článku 5 nebo 27 této směrnice nebo splňovat ostatní ustanovení uvedená v hlavě II této směrnice nebo ustanovení, na něž uvedená hlava odkazuje. Všem osobám, které v této lhůtě neobdrží povolení nebo jim není udělena výjimka podle této směrnice, je v souladu s článkem 30 této směrnice zakázáno poskytovat platební služby.

Článek 98

Změna směrnice 2002/65/ES

V článku 4 směrnice 2002/65/ES se odstavec 5 nahrazuje tímto:

„5. Pokud se rovněž použije směrnice Evropského parlamentu a Rady [OP: *please insert No of this Directive*]*, ustanovení o poskytování informací podle čl. 3 odst. 1 této směrnice, s výjimkou odst. 2 písm. c) až g), odst. 3 písm. a), d) a e) a odst. 4 písm. b), se nahrazují články 37, 38, 44 a 45 uvedené směrnice.“

* Směrnice Evropského parlamentu a Rady ... ze dne ... [*insert full title*] (Úř. věst. L ...).

Článek 99

Změna směrnice 2013/36/EU

V příloze I směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/36/EU⁵⁰ se bod 4 nahrazuje tímto:

„4. Platební služby podle definice v čl. 4 bodu 3 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/xx/EU* [OP: *please insert name and number of this Directive once adopted*]“

* Směrnice Evropského parlamentu a Rady ... ze dne ...

⁵⁰

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/36/EU ze dne 26. června 2013 o přístupu k činnosti úvěrových institucí a o obezřetnostním dohledu nad úvěrovými institucemi a investičními podniky, o změně směrnice 2002/87/ES a zrušení směrnic 2006/48/ES a 2006/49/ES (Úř. věst. L 176, 27.6.2013, s. 338).

Článek 100
Změna směrnice 2009/110/ES

V článku 18 směrnice 2009/110/ES se doplňuje nový odstavec 4, který zní:

„4. Členské státy povolí institucím elektronických peněz, které zahájily činnost v souladu s touto směrnicí a směrnicí 2007/64/ES v členském státě, ve kterém mají ústředí, před přijetím směrnice Evropského parlamentu a Rady [OP: *please insert No of this Directive*]*, aby v této činnosti pokračovaly v daném členském státě nebo v jiném členském státě, aniž by byly povinny žádat o povolení podle článku 3 této směrnice nebo splnit do [OP: *please insert final transposition date + 6 months*] ostatní požadavky stanovené v hlavě II této směrnice nebo požadavky, na něž uvedená hlava odkazuje.

Členské státy požadují, aby právnické osoby uvedené v prvním pododstavci předložily příslušným orgánům veškeré potřebné informace, které těmto orgánům umožní do [OP: *please insert final transposition date + 6 months*] posoudit, zda tyto právnické osoby splňují požadavky stanovené v hlavě II této směrnice, a pokud ne, jaká opatření musí být přijata, aby bylo jejich splnění zajištěno, nebo zda je vhodné odejmout povolení.

Právnické osoby uvedené v prvním pododstavci, u nichž příslušné orgány ověří, že splňují požadavky stanovené v hlavě II této směrnice, získají povolení a zapíší se do rejstříku. Pokud tyto právnické osoby požadavky stanovené v hlavě II této směrnice nesplní do [OP: *please insert final transposition date + 6 months*], je jim zakázáno vydávat elektronické peníze.“

* Směrnice Evropského parlamentu a Rady ... ze dne ... [insert full title] (Úř. věst. L ...).

**

Článek 101
Zrušení

Směrnice 2007/64/ES se zrušuje s účinkem od [OP: *please insert date – day after the date set out in the first subparagraph of Article 102(2)*].

Odkazy na zrušenou směrnici se považují za odkazy na tuto směrnici v souladu se srovnávací tabulkou obsaženou v příloze II.

Článek 102
Provedení

1. Členské státy přijmou a zveřejní právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí nejpozději do [two years after adoption]. Neprodleně sdělí Komisi jejich znění.
2. Tyto předpisy použijí od [...].

Tyto předpisy přijaté členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu si stanoví členské státy.

3. Členské státy sdělí Komisi znění hlavních ustanovení vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice.

Článek 103

Tato směrnice vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek 104

Tato směrnice je určena členskými státy.

V Bruselu dne

*Za Evropský parlament
předseda*

*Za Radu
předseda*

PŘÍLOHA I
PLATEBNÍ SLUŽBY (DEFINICE V ČL. 4 BODU 3)

1. Služby umožňující vložení hotovosti na platební účet, jakož i veškeré operace nutné pro vedení platebního účtu.
2. Služby umožňující výběry hotovosti z platebního účtu, jakož i veškeré operace nutné pro vedení platebního účtu.
3. Provádění platebních transakcí, včetně převodu peněžních prostředků, na platebním účtu vedeném u poskytovatele platebních služeb uživatele nebo u jiného poskytovatele platebních služeb:
 - a) provádění inkasa, včetně jednorázového inkasa;
 - b) provádění platebních transakcí prostřednictvím platební karty nebo podobného prostředku;
 - c) provádění úhrad, včetně trvalých příkazů.
4. Provádění platebních transakcí, u nichž se peněžní prostředky čerpají z úvěru pro uživatele platebních služeb:
 - a) provádění inkasa, včetně jednorázového inkasa;
 - b) provádění platebních transakcí prostřednictvím platební karty nebo podobného prostředku;
 - c) provádění úhrad, včetně trvalých příkazů.
5. Vydávání platebních prostředků a/nebo pořizování platebních transakcí.
6. Poukazování peněz.
7. Služby založené na přístupu k platebním účtům poskytované poskytovatelem platebních služeb, který není poskytovatelem platebních služeb spravujícím účet, v podobě:
 - a) služeb iniciování platby;
 - b) služeb informování o účtu.

PŘÍLOHA II
SROVNÁVACÍ TABULKA

Tato směrnice			Směrnice 2007/64/ES	
Čl. 1 odst. 1			Čl. 1 odst. 1	
Čl. 1 odst. 2			Čl. 1 odst. 2	
Čl. 2 odst. 1			Čl. 2 odst. 1	
Čl. 2 odst. 2			Čl. 2 odst. 2	
Čl. 2 odst. 3			Čl. 2 odst. 3	
Čl. 3 písm. o) – zrušen			Článek 3	
Článek 4 – doplňeny definice			Článek 4	
		Článek 5 – doplněna pravidla pro žádosti o povolení	Článek 5	
Článek 6			Článek 6	
Čl. 7 odst. 1			Čl. 7 odst. 1	
Čl. 7 odst. 2			Čl. 7 odst. 2	
Čl. 7 odst. 3			Čl. 7 odst. 3	
Čl. 8 odst. 1			Čl. 8 odst. 1	
Čl. 8 odst. 2			Čl. 8 odst. 2	
Čl. 8 odst. 3			Čl. 8 odst. 3	
Čl. 9 odst. 1			Čl. 9 odst. 1	
		Čl. 9 odst. 2 Čl. 9 odst. 3 a 4 – zrušen	Čl. 9 odst. 2	
Čl. 10 odst. 1			Čl. 10 odst. 1	
Čl. 10 odst. 2			Čl. 10 odst. 2	
Čl. 10 odst. 3			Čl. 10 odst. 3	
Čl. 10 odst. 4			Čl. 10 odst. 4	
Čl. 10 odst. 5			Čl. 10 odst. 5	
Čl. 10 odst. 6			Čl. 10 odst. 6	
Čl. 10 odst. 7			Čl. 10 odst. 7	
Čl. 10 odst. 8			Čl. 10 odst. 8	
Čl. 10 odst. 9			Čl. 10 odst. 9	
Článek 11			Článek 11	
Čl. 12 odst. 1			Čl. 12 odst. 1	
Čl. 12 odst. 2			Čl. 12 odst. 2	
Čl. 12 odst. 3			Čl. 12 odst. 3	
Článek 13			Článek 13	
Čl. 14 odst. 1				
Čl. 14 odst. 2				
Čl. 14 odst. 3				
Čl. 14 odst. 4				
Článek 15			Článek 14	
Čl. 16 odst. 1			Čl. 15 odst. 1	
Čl. 16 odst. 2			Čl. 15 odst. 2	
Čl. 16 odst. 3			Čl. 15 odst. 3	
Čl. 16 odst. 4			Čl. 15 odst. 4	
Čl. 17 odst. 1			Čl. 16 odst. 1	

Čl. 17 odst. 2	Čl. 16 odst. 2	
Čl. 17 odst. 3		
Čl. 17 odst. 4	Čl. 16 odst. 3	
Čl. 17 odst. 5	Čl. 16 odst. 4	
Čl. 17 odst. 6	Čl. 16 odst. 5	
Čl. 18 odst. 1	Čl. 17 odst. 1	
Čl. 18 odst. 2	Čl. 17 odst. 2	
Čl. 18 odst. 3	Čl. 17 odst. 3	
Čl. 18 odst. 4	Čl. 17 odst. 4	
Čl. 18 odst. 5	Čl. 17 odst. 5	
Čl. 18 odst. 6	Čl. 17 odst. 6	
Čl. 18 odst. 7	Čl. 17 odst. 7	
Čl. 18 odst. 8	Čl. 17 odst. 8	
Čl. 18 odst. 9		
Čl. 19 odst. 1	Čl. 18 odst. 1	
Čl. 19 odst. 2	Čl. 18 odst. 2	
Článek 20	Článek 19	
Čl. 21 odst. 1	Čl. 20 odst. 1	
Čl. 21 odst. 2	Čl. 20 odst. 2	
Čl. 21 odst. 3	Čl. 20 odst. 3	
Čl. 21 odst. 4	Čl. 20 odst. 4	
Čl. 21 odst. 5	Čl. 20 odst. 5	
Čl. 22 odst. 1	Čl. 21 odst. 1	
Čl. 22 odst. 2	Čl. 21 odst. 2	
Čl. 22 odst. 3	Čl. 21 odst. 3	
Čl. 23 odst. 1	Čl. 22 odst. 1	
Čl. 23 odst. 2	Čl. 22 odst. 2	
Čl. 23 odst. 3	Čl. 22 odst. 3	
Čl. 24 odst. 1	Čl. 23 odst. 1	
Čl. 24 odst. 2	Čl. 23 odst. 2	
Čl. 25 odst. 1	Čl. 24 odst. 1	
Čl. 25 odst. 2 písm. d) – zrušen	Čl. 24 odst. 2	
Čl. 26 odst. 1	Čl. 25 odst. 1	
Čl. 26 odst. 2	Čl. 25 odst. 2	
Čl. 26 odst. 3	Čl. 25 odst. 3	
Čl. 26 odst. 4	Čl. 25 odst. 4	
Čl. 26 odst. 5	Čl. 25 odst. 5	
Čl. 26 odst. 6		
Čl. 26 odst. 7		
Čl. 26 odst. 8		
Čl. 26 odst. 9		
Čl. 27 odst. 1	Čl. 26 odst. 1	
Čl. 27 odst. 2	Čl. 26 odst. 2	
Čl. 27 odst. 3	Čl. 26 odst. 3	
Čl. 27 odst. 4	Čl. 26 odst. 4	
Čl. 27 odst. 5	Čl. 26 odst. 5	

Čl. 27 odst. 6	Čl. 26 odst. 6	
Článek 28	Článek 27	
Čl. 29 odst. 1	Čl. 28 odst. 1	
Čl. 29 odst. 2 písm. c) – zrušen	Čl. 28 odst. 2	
Čl. 30 odst. 1	Článek 29	
Čl. 30 odst. 2		
Čl. 31 odst. 1	Čl. 30 odst. 1	
Čl. 31 odst. 2	Čl. 30 odst. 2	
Čl. 31 odst. 3	Čl. 30 odst. 3	
Článek 32	Článek 31	
Čl. 33 odst. 1	Čl. 32 odst. 1	
Čl. 33 odst. 2	Čl. 32 odst. 2	
Čl. 33 odst. 3	Čl. 32 odst. 3	
Článek 34	Článek 33	
Čl. 35 odst. 1	Čl. 34 odst. 1	
Čl. 35 odst. 2	Čl. 34 odst. 2	
Čl. 36 odst. 1	Čl. 35 odst. 1	
Čl. 36 odst. 2	Čl. 35 odst. 2	
Čl. 37 odst. 1	Čl. 36 odst. 1	
Čl. 37 odst. 2	Čl. 36 odst. 2	
Čl. 37 odst. 3	Čl. 36 odst. 3	
Čl. 38 odst. 1	Čl. 37 odst. 1	
Čl. 38 odst. 2		
Čl. 38 odst. 3	Čl. 37 odst. 2	
Článek 39		
Článek 40		
Článek 41	Článek 38	
Článek 42	Článek 39	
Článek 43	Článek 40	
Čl. 44 odst. 1	Čl. 41 odst. 1	
Čl. 44 odst. 2	Čl. 41 odst. 2	
Čl. 44 odst. 3	Čl. 41 odst. 3	
Čl. 45 odst. 1	Čl. 42 odst. 1	
Čl. 45 odst. 2	Čl. 42 odst. 2	
Čl. 45 odst. 3	Čl. 42 odst. 3	
Čl. 45 odst. 4	Čl. 42 odst. 4	
Čl. 45 odst. 5	Čl. 42 odst. 5	
Čl. 45 odst. 6	Čl. 42 odst. 6	
Čl. 45 odst. 7	Čl. 42 odst. 7	
Článek 46	Článek 43	
Čl. 47 odst. 1	Čl. 44 odst. 1	
Čl. 47 odst. 2	Čl. 44 odst. 2	
Čl. 47 odst. 3	Čl. 44 odst. 3	
Čl. 48 odst. 1	Čl. 45 odst. 1	
Čl. 48 odst. 2	Čl. 45 odst. 2	
Čl. 48 odst. 3	Čl. 45 odst. 3	

Čl. 48 odst. 4	Čl. 45 odst. 4	
Čl. 48 odst. 5	Čl. 45 odst. 5	
Čl. 48 odst. 6	Čl. 45 odst. 6	
Článek 49	Článek 46	
Čl. 50 odst. 1	Čl. 47 odst. 1	
Čl. 50 odst. 2	Čl. 47 odst. 2	
Čl. 50 odst. 3	Čl. 47 odst. 3	
Čl. 51 odst. 1	Čl. 48 odst. 1	
Čl. 51 odst. 2	Čl. 48 odst. 2	
Čl. 51 odst. 3	Čl. 48 odst. 3	
Čl. 52 odst. 1	Čl. 49 odst. 1	
Čl. 52 odst. 2	Čl. 49 odst. 2	
Čl. 53 odst. 1	Čl. 50 odst. 1	
Čl. 53 odst. 2	Čl. 50 odst. 2	
Čl. 54 odst. 1	Čl. 51 odst. 1	
Čl. 54 odst. 2	Čl. 51 odst. 2	
Čl. 54 odst. 3	Čl. 51 odst. 3	
Čl. 54 odst. 4	Čl. 51 odst. 4	
Čl. 55 odst. 1	Čl. 52 odst. 1	
Čl. 55 odst. 2	Čl. 52 odst. 2	
Čl. 55 odst. 3	Čl. 52 odst. 3	
Čl. 55 odst. 4		
Čl. 56 odst. 1	Čl. 53 odst. 1	
Čl. 56 odst. 2	Čl. 53 odst. 2	
Čl. 56 odst. 3	Čl. 53 odst. 3	
Čl. 57 odst. 1	Čl. 54 odst. 1	
Čl. 57 odst. 2	Čl. 54 odst. 2	
Čl. 57 odst. 3	Čl. 54 odst. 3	
Čl. 57 odst. 4	Čl. 54 odst. 4	
Čl. 58 odst. 1		
Čl. 58 odst. 2		
Čl. 58 odst. 3		
Čl. 58 odst. 4		
Čl. 59 odst. 1		
Čl. 59 odst. 2		
Čl. 59 odst. 3		
Čl. 60 odst. 1	Čl. 55 odst. 1	
Čl. 60 odst. 2	Čl. 55 odst. 2	
Čl. 60 odst. 3	Čl. 55 odst. 3	
Čl. 60 odst. 4	Čl. 55 odst. 4	
Čl. 61 odst. 1	Čl. 56 odst. 1	
Čl. 61 odst. 2	Čl. 56 odst. 2	
Čl. 62 odst. 1	Čl. 57 odst. 1	
Čl. 62 odst. 2	Čl. 57 odst. 2	
Čl. 63 odst. 1	Článek 58	
Čl. 63 odst. 2		

Čl. 64 odst. 1	Čl. 59 odst. 1	
Čl. 64 odst. 2	Čl. 59 odst. 2	
Čl. 65 odst. 1	Čl. 60 odst. 1	
Čl. 65 odst. 2		
Čl. 65 odst. 3	Čl. 60 odst. 2	
Čl. 66 odst. 1	Čl. 61 odst. 1 a 2	
Čl. 66 odst. 2	Čl. 61 odst. 4 a 5	
Čl. 67 odst. 1	Čl. 62 odst. 1	
Čl. 67 odst. 2	Čl. 62 odst. 2	
Čl. 67 odst. 3	Čl. 62 odst. 3	
Čl. 68 odst. 1	Čl. 63 odst. 1	
Čl. 68 odst. 2	Čl. 63 odst. 2	
Čl. 69 odst. 1	Čl. 64 odst. 1	
Čl. 69 odst. 2	Čl. 64 odst. 2	
Čl. 70 odst. 1	Čl. 65 odst. 1	
Čl. 70 odst. 2	Čl. 65 odst. 2	
Čl. 70 odst. 3	Čl. 65 odst. 3	
Čl. 71 odst. 1	Čl. 66 odst. 1	
Čl. 71 odst. 2	Čl. 66 odst. 2	
Čl. 71 odst. 3	Čl. 66 odst. 3	
Čl. 71 odst. 4	Čl. 66 odst. 4	
Čl. 71 odst. 5	Čl. 66 odst. 5	
Čl. 72 odst. 1	Čl. 67 odst. 1	
Čl. 72 odst. 2	Čl. 67 odst. 2	
Čl. 72 odst. 3	Čl. 67 odst. 3	
Čl. 73 odst. 1	Čl. 68 odst. 1	
Čl. 73 odst. 2	Čl. 68 odst. 2	
Čl. 74 odst. 1	Čl. 69 odst. 1	
Čl. 74 odst. 2	Čl. 69 odst. 2	
Čl. 74 odst. 3	Čl. 69 odst. 3	
Článek 75	Článek 70	
Článek 76	Článek 71	
Článek 77	Článek 72	
Čl. 78 odst. 1	Čl. 73 odst. 1	
Čl. 78 odst. 2	Čl. 73 odst. 2	
Čl. 79 odst. 1	Čl. 74 odst. 1	
Čl. 79 odst. 2	Čl. 74 odst. 2	
Čl. 79 odst. 3	Čl. 74 odst. 2	
Čl. 79 odst. 4	Čl. 74 odst. 2	
Čl. 79 odst. 5	Čl. 74 odst. 3	
Čl. 80 odst. 1	Čl. 75 odst. 1	
Čl. 80 odst. 2	Čl. 75 odst. 2	
Čl. 80 odst. 3	Čl. 75 odst. 3	
Článek 81	Článek 76	
Čl. 82 odst. 1	Čl. 77 odst. 1	
Čl. 82 odst. 2	Čl. 77 odst. 2	

Článek 83	Článek 78	
Článek 84	Článek 79	
Čl. 85 odst. 1		
Čl. 85 odst. 2		
Čl. 85 odst. 3		
Čl. 85 odst. 4		
Čl. 86 odst. 1		
Čl. 86 odst. 2		
Čl. 86 odst. 3		
Čl. 86 odst. 4		
Čl. 87 odst. 1		
Čl. 87 odst. 2		
Čl. 87 odst. 3		
Čl. 88 odst. 1	Čl. 80 odst. 1	
Čl. 88 odst. 2	Čl. 80 odst. 2	
Čl. 89 odst. 1		
Čl. 89 odst. 2		
Čl. 89 odst. 3	Čl. 82 odst. 2	
Čl. 89 odst. 4		
Čl. 90 odst. 1		
Čl. 90 odst. 2		
Čl. 90 odst. 3		
Čl. 91 odst. 1	Čl. 83 odst. 1	
Čl. 91 odst. 2	Čl. 83 odst. 2	
Čl. 92 odst. 1		
Čl. 92 odst. 2		
Článek 93	Článek 84	
Čl. 94 odst. 1		
Čl. 94 odst. 2		
Čl. 94 odst. 3		
Čl. 94 odst. 4		
Čl. 94 odst. 5		
Čl. 95 odst. 1	Čl. 86 odst. 1	
Čl. 95 odst. 2	Čl. 86 odst. 2	
Čl. 95 odst. 3	Čl. 86 odst. 3	
Článek 96	Článek 87	
Článek 97	Článek 88	
Čl. 98 odst. 1		
Čl. 98 odst. 2		
Čl. 99 odst. 1		
Čl. 99 odst. 2		
Článek 101		
Čl. 102 odst. 1	Čl. 94 odst. 1	
Čl. 102 odst. 2	Čl. 94 odst. 1	
Čl. 102 odst. 3	Čl. 94 odst. 2	

Článek 103	Článek 95	
Článek 104	Článek 96	
Příloha I	Příloha	

Příloha III
LEGISLATIVNÍ FINANČNÍ VÝKAZ „Agentury“

- 1. RÁMEC NÁVRHU/PODNĚTU**
 - 1.1. Název návrhu/podnětu**
 - 1.2. Příslušné oblasti politik podle členění ABM/ABB**
 - 1.3. Povaha návrhu/podnětu**
 - 1.4. Cíle**
 - 1.5. Odůvodnění návrhu/podnětu**
 - 1.6. Doba trvání akce a finanční dopad**
 - 1.7. Předpokládaný způsob řízení**
- 2. SPRÁVNÍ OPATŘENÍ**
 - 2.1. Pravidla pro sledování a podávání zpráv**
 - 2.2. Systém řízení a kontroly**
 - 2.3. Opatření k zamezení podvodů a nesrovnalostí**
- 3. ODHADOVANÝ FINANČNÍ DOPAD NÁVRHU/PODNĚTU**
 - 3.1. Okruhy víceletého finančního rámce a dotčené výdajové rozpočtové položky**
 - 3.2. Odhadovaný dopad na výdaje**
 - 3.2.1. Odhadovaný souhrnný dopad na výdaje*
 - 3.2.2. Odhadovaný dopad na operační prostředky [subjektu]*
 - 3.2.3. Odhadovaný dopad na lidské zdroje [subjektu]*
 - 3.2.4. Soulad se stávajícím víceletým finančním rámcem*
 - 3.2.5. Příspěvky třetích stran*
 - 3.3. Odhadovaný dopad na příjmy**

LEGISLATIVNÍ FINANČNÍ VÝKAZ

1. RÁMEC NÁVRHU/PODNĚTU

1.1. Název návrhu/podnětu

Směrnice Evropského parlamentu a Rady o platebních službách na vnitřním trhu, kterou se mění směrnice 2002/65/ES, 2013/36/EU a o zrušení směrnice 2007/64/ES

1.2. Příslušné oblasti politik podle členění ABM/ABB⁵¹

Vnitřní trh – retailové finanční služby

Ochrana spotřebitele – finanční služby

1.3. Povaha návrhu/podnětu

☐ Návrh/podnět se týká nové akce

1.4. Cíle

1.4.1. Víceleté strategické cíle Komise sledované návrhem/podnětem

Podpořit inteligentní růst podporující začlenění

Posílit hospodářskou, sociální a územní soudržnost

1.4.2. Specifické cíle a příslušné aktivity ABM/ABB

Vytvořit celoevropský trh elektronických plateb, který umožní spotřebitelům, maloobchodníkům a dalším účastníkům trhu plně využívat výhod vnitřního trhu EU.

Odstranit nedostatky v oblasti normalizace a interoperability plateb prováděných kartou, přes internet a pomocí mobilního telefonu.

Odstranit překážky hospodářské soutěže, zejména u plateb kartou a přes internet.

Sladit poplatky a řídicí postupy pro platební služby v EU.

Zajistit, aby se na nové druhy platebních služeb a nástrojů v EU vztahoval regulační rámec pro malé platby.

Zajistit důsledné uplatňování právního rámce (směrnice o platebních službách) a sladit praktické uplatňování pravidel udělování licencí a dohledu pro platební služby v členských státech.

⁵¹ ABM: řízení podle činností (activity-based management) – ABB: sestavování rozpočtu podle činností (activity-based budgeting).

Zajistit náležitou a jednotnou ochranu zájmů spotřebitelů v rámci platebních transakcí, včetně rozšíření ochrany na nové způsoby a inovativní platební služby.

1.4.3. Očekávané výsledky a dopady

Upřesněte účinky, které by návrh/podnět měl mít na příjemce / cílové skupiny.

Navrhované změny přinesou větší právní jistotu a rovné podmínky, což povede k poklesu nákladů a cen pro uživatele platebních služeb, většímu výběru a transparentnosti platebních služeb, usnadní poskytování inovativních platebních služeb a zajistí bezpečné a průhledné poskytování platební služeb. Navrhovaná opatření by měla být realizována z technického hlediska neutrálním způsobem, který bude možné používat i v budoucnu přesto, že se platební služby budou dále vyvíjet. V zájmu dosažení těchto cílů bude aktualizován a doplněn stávající právní rámec pro platební služby. Budou zavedena pravidla, která posílí transparentnost, inovace a bezpečnost v oblasti malých plateb, a sjednotí se vnitrostátní předpisy, přičemž důraz bude kladen na oprávněné potřeby spotřebitelů.

1.4.4. Ukazatele výsledků a dopadů

Jakmile bude směrnice provedena alespoň převážnou většinou členských států, Komise na základě posouzení shody vnitrostátních prováděcích opatření a studie o dopadu směrnice na trh vyhodnotí její provádění a dopad. O výsledcích a navrhovaném následném postupu předloží zprávu Evropskému parlamentu, Radě, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Evropské centrální bance.

1.5. Odůvodnění návrhu/podnětu

1.5.1. Potřeby, které mají být uspokojeny v krátkodobém nebo dlouhodobém horizontu

Protože je potřeba zavést inovativní, výkonné a bezpečné způsoby provádění plateb, směrnice povede k lepšímu fungování vnitřního trhu platebních služeb a obecněji i celého trhu zboží a služeb. Jejím cílem je zejména:

- ☐ zajistit rovné podmínky pro všechny kategorie poskytovatelů platebních služeb, a to včetně nových poskytovatelů, což zvyšuje možnost volby, efektivnost, transparentnost a bezpečnost malých plateb,
- ☐ usnadnit poskytování inovativních služeb pro platby kartou, přes internet a pomocí mobilního telefonu přes hranice zajištěním jednotného trhu pro všechny malé platby.

Kromě toho bude dosaženo správné rovnováhy mezi vysokou úrovní ochrany spotřebitele a konkurenceschopností podniků, což omezuje možnosti obchodníků zpoplatnit používání platebních prostředků nad skutečné náklady.

Směrnice také usnadní ekonomické transakce v Unii, a přispěje tak k dosažení širších cílů strategie EU 2020 a k podpoře dalšího růstu.

1.5.2. Přidaná hodnota ze zapojení EU:

V souladu se zásadou subsidiarity a proporcionality uvedenou v článku 5 Smlouvy o Evropské unii nemůže být cílů návrhu uspokojivě dosaženo na úrovni členských států, a proto jich může být lépe dosaženo na úrovni Unie. Integrovaný trh EU pro malé elektronické platby pomáhá naplňovat cíl

článku 3 Smlouvy o Evropské unii, jímž je vytvoření vnitřního trhu. K výhodám integrace trhu patří větší konkurence mezi poskytovateli platebních služeb a větší výběr, více inovací a vyšší bezpečnost pro uživatele platebních služeb, zejména pro spotřebitele. Integrovaný platební trh, postavený na sítích, které přesahují hranice států, ze své podstaty vyžaduje přístup na úrovni celé EU, neboť platné zásady, pravidla, postupy a normy musí být stejné ve všech členských státech, aby byla všem tržním subjektům zaručena právní jistota a rovné podmínky. Alternativou k přístupu na úrovni Společenství by byl systém vícestranných a dvoustranných dohod, jejichž složitost a náklady by byly ve srovnání s právními předpisy na evropské úrovni odrazující. Možný zásah na úrovni EU je proto v souladu se zásadou subsidiarity.

1.5.3. Závěry vyvozené z podobných zkušeností v minulosti

Analýza stávajícího právního rámce a směrnice o platebních službách upozornila zejména na tyto problémy:

- nejednotné uplatňování stávajících pravidel v členských státech způsobené dostupností mnoha možností a často velmi obecných kritérií pro jejich uplatňování. Konkrétně některé výjimky stanovené ve směrnici o platebních službách se s ohledem na vývoj na trhu jeví jako příliš obecné nebo zastaralé a jsou vykládány velmi odlišně. Mezery v oblasti působnosti vznikají také u plateb, u nichž jedna část transakce probíhá mimo EHP, a u plateb v jiných měnách než v měnách zemí EU, což vede k další fragmentaci trhu, regulatorní arbitráži a narušení hospodářské soutěže;

- právní vakuum pro některé nově vzniklé poskytovatele internetových služeb, jako jsou třetí poskytovatelé, kteří nabízejí iniciování platební transakce prostřednictvím elektronického bankovníctví. Tyto služby představují životaschopný a často levnější způsob platby, než je platba kartou, jenž je zajímavý i pro spotřebitele, kteří nemají kartu. Současné obchodní modely však vyvolávají určité obavy mezi bankami a na některé členské státy jako poskytovatele se v současné době nevztahuje stávající právní rámec. Hrozí, že toto právní vakuum zabráni inovacím a nastavení vhodných podmínek pro přístup na trh;

- chybějící normalizace a interoperabilita různých způsobů platby (plateb kartou, přes internet nebo pomocí mobilního telefonu), panující v souvislosti s různými aspekty a v různé míře zejména na přeshraniční úrovni, kterou ještě zhoršují nedostatečné mechanismy pro správu a řízení trhu EU pro malé platby;

- rozdílné a nesourodé formy zpoplatnění (uplatňované obchodníky za použití konkrétního platebního prostředku) v jednotlivých členských státech (kdy přibližně polovina členských států příplatky umožňuje a polovina zakazuje), což je pro spotřebitele při nakupování v zahraničí nebo přes internet značně nepřehledné a vytváří to nerovné podmínky;

- řada restriktivních obchodních pravidel a praktik v oblasti platebních karet, které narušují hospodářskou soutěž (související s vícestrannými mezibankovními poplatky a pravidly týkajícími se výběru a flexibility obchodníků, pokud jde o akceptování karet).

Přezkum evropského rámce a zejména směrnice o platebních službách, jakož i konzultace k zelené knize Komise o platbách kartou, přes internet a pomocí mobilního telefonu v roce 2012 vedly k závěru, že je třeba přijmout další opatření a aktualizovat právní předpisy, včetně úpravy směrnice o platebních službách, aby rámec pro platby mohl lépe sloužit potřebám efektivního evropského platebního trhu,

plně přispívat k vytvoření platebního prostředí, které podporuje hospodářskou soutěž, inovace a bezpečnost.

1.5.4. Soulad a možná synergie s dalšími vhodnými nástroji

Díky právnímu rámci tvořenému směrnicí o platebních službách, nařízením (ES) č. 924/2009 o přeshraničních platbách a druhou směrnicí o elektronických penězích 2009/110/ES již celková integrace evropského trhu pro malé platby zaznamenala značný pokrok. Stanovení konečného data pro přechod na systém SEPA v nařízení (ES) č. 260/2012 určilo lhůty pro přechod k celoevropským úhradám a celoevropským inkasům, jež od roku 2014 plně nahradí vnitrostátní systémy pro vnitrostátní i přeshraniční platby v eurech v EU. Regulační rámec je doplněn o řadu vyšetřování vedených a rozhodnutí přijatých Komisí podle práva EU v oblasti hospodářské soutěže v posledních letech v oblasti malých plateb.

Trh malých plateb je však velmi dynamický a v posledních několika letech prošel významnými inovacemi. Důležité oblasti platebního trhu, zejména platby platební kartou a nové způsoby provádění plateb, jako jsou internetové a mobilní platby, však za hranicemi států zůstávají nejednotné. To ztěžuje účinný rozvoj inovativních a snadno použitelných digitálních platebních služeb, které by spotřebitelům a maloobchodníkům v celé Evropě nabízely efektivní, vyhovující a bezpečné způsoby platby (možná s výjimkou kreditních karet) za nákup stále rozmanitější nabídky zboží a služeb. Nejnovější vývoj na těchto trzích také poukázal na některé regulatorní nedostatky ve stávajícím právním rámci pro platby, jakož i selhání trhů pro platby platební kartou, přes internet a pomocí mobilního telefonu, kterými se tato iniciativa zabývá.

1.6. Doba trvání akce a finanční dopad

☐ Časově omezený návrh/podnět

☐ Návrh/podnět s platností od [DD/MM]RRRR do [DD/MM]RRRR

☐ Finanční dopad od RRRR do RRRR

☐ Časově neomezený návrh/podnět

1.7. Předpokládaný způsob řízení⁵²

U rozpočtu na rok 2015

☐ Nepřímé centralizované řízení, při kterém jsou úkoly plnění rozpočtu svěřeny:

☐ výkonným agenturám

☐ Sdílené řízení s členskými státy

☐ Nepřímé řízení, při kterém jsou úkoly souvisejícími s plněním rozpočtu pověřeny:

☐ mezinárodní organizace a jejich agentury (upřesněte);

☐ EIB a Evropský investiční fond;

☐ subjekty uvedené v článcích 208 a 209;

☐ veřejnoprávní subjekty;

☐ soukromoprávní subjekty pověřené výkonem veřejné služby v rozsahu, v jakém poskytují dostatečné finanční záruky;

☐ soukromoprávní subjekty členského státu pověřené uskutečňováním partnerství soukromého a veřejného sektoru a poskytující dostatečné finanční záruky;

☐ osoby pověřené prováděním zvláštních činností v rámci společné zahraniční a bezpečnostní politiky podle hlavy V Smlouvy o EU a určené v příslušném základním právním aktu.

2. SPRÁVNÍ OPATŘENÍ

2.1. Pravidla pro sledování a podávání zpráv

Upřesněte četnost a podmínky.

⁵² Vysvětlení způsobů řízení spolu s odkazem na finanční nařízení jsou k dispozici na stránkách BudgWeb: http://www.cc.cec/budg/man/budgmanag/budgmanag_en.html.

Článek 81 nařízení, kterým se zřizuje Evropský orgán pro bankovníctví (EBA), požaduje, aby Komise do 2. ledna 2014 a poté každé tři roky zveřejnila souhrnnou zprávu o zkušenostech získaných z fungování uvedeného orgánu. Z toho důvodu Komise zveřejní obecnou zprávu, která bude předána Evropskému parlamentu a Radě. Systém řízení a kontroly

2.1.1. Zjištěná rizika

Pokud jde o právní, ekonomické, efektivní a účinné využití prostředků na základě návrhu, očekává se, že návrh nepřinese nová rizika, která by ještě nebyla kryta stávajícím rámcem EBA pro vnitřní kontrolu.

2.1.2. Předpokládané metody kontroly

Použijí se systémy řízení a kontroly stanovené v nařízení o zřízení Evropského orgánu pro bankovníctví (1093/2010).

2.2. Opatření k zamezení podvodů a nesrovnalostí

Upřesněte stávající či předpokládaná preventivní a ochranná opatření.

Pro účely boje proti podvodům, korupci a jiné protiprávní činnosti se na Evropský orgán pro bankovníctví (EBA) bez jakéhokoli omezení uplatňují ustanovení nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1073/1999 ze dne 25. května 1999 o vyšetřování prováděném Evropským úřadem pro boj proti podvodům (OLAF).

EBA přistoupí k interinstitucionální dohodě uzavřené dne 25. května 1999 mezi Evropským parlamentem, Radou Evropské unie a Komisí Evropských společenství o interním vyšetřování prováděném Evropským úřadem pro boj proti podvodům a neprodleně přijme odpovídající ustanovení platná pro všechny své pracovníky.

Rozhodnutí o financování a z nich plynoucí dohody a prováděcí nástroje výslovně stanoví, že Účetní dvůr a Evropský úřad pro boj proti podvodům mohou v případě potřeby provádět šetření na místě u příjemců finančních prostředků poskytovaných orgánem EBA a u zaměstnanců odpovědných za jejich přidělování.

Články 64 a 65 nařízení o zřízení orgánu EBA obsahují ustanovení o plnění a kontrole rozpočtu orgánu EBA a platných finančních pravidlech.

3. ODHADOVANÝ FINANČNÍ DOPAD NÁVRHU/PODNĚTU

3.1. Okruhy víceletého finančního rámce a dotčené výdajové rozpočtové položky

Stávající rozpočtové položky

V pořadí okruhů víceletého finančního rámce a rozpočtových položek.

Okruh víceletého finančního rámce	Rozpočtová položka	Druh výdaje	Příspěvek			
	Číslo [položka.....]	RP/NRP 53	zemí ESVO 54	kandidát ských zemí ⁵⁵	třetích zemí	ve smyslu čl. 21 odst. 2 písm. b) finančního nařízení
1.a	12.03.02 Evropský orgán pro bankovníctví	RP	ANO	ANO	NE	NE

3.2. Odhadovaný dopad na výdaje

Nové úkoly budou plněny s využitím lidských zdrojů, které jsou k dispozici v rámci každoročního přidělování rozpočtových prostředků, s ohledem na rozpočtová omezení, jež se vztahují na všechny subjekty EU, a v souladu s finančním plánováním pro agentury.

3.2.1. Odhadovaný souhrnný dopad na výdaje

v milionech EUR (zaokrouhleno na tři desetinná místa)

⁵³ RP = rozlišené prostředky / NRP = nerozlišené prostředky.

⁵⁴ ESVO: Evropské sdružení volného obchodu.

⁵⁵ Kandidátské země a případně potenciální kandidátské země západního Balkánu.

Okruh víceletého finančního rámce	1.a	Konkurenceschopnost pro růst a zaměstnanost
--	-----	---

GŘ MARKT			2015	2016	2017	2018	2019	2020	CELKEM
12.03.02	Závazky	(1)	0,160	0,150	0,075	0,075	0,075	0,075	0,609
	Platby	(2)	0,160	0,150	0,075	0,075	0,075	0,075	0,609
CELKEM prostředky pro GŘ MARKT	Závazky	=1+1a +3a	0,160	0,150	0,075	0,075	0,075	0,075	0,609
	Platby	=2+2a +3b	0,160	0,150	0,075	0,075	0,075	0,075	0,609

v milionech EUR (zaokrouhleno na tři desetinná místa)

		2015 ⁵⁶	2016	2017	2018	2019	2020	CELKEM
CELKEM prostředky z OKRUHU 1 až 5 víceletého finančního rámce	Závazky	0,160	0,150	0,075	0,075	0,075	0,075	0,609
	Platby	0,160	0,150	0,075	0,075	0,075	0,075	0,609

⁵⁶

Rokem N se rozumí rok, kdy se návrh/podnět začíná provádět.

3.2.2. *Odhadovaný dopad na operační prostředky [subjektu]*

- ☐ Návrh/podnět nevyžaduje využití operačních prostředků.

3.2.3. *Odhadovaný dopad na lidské zdroje [subjektu]*

3.2.3.1. Shrnutí

- ☐ Návrh/podnět nevyžaduje využití prostředků správní povahy.

3.2.3.2. Odhadované potřeby v oblasti lidských zdrojů mateřského GR

- ☐ Návrh/podnět nevyžaduje využití lidských zdrojů.

3.2.4. *Soulad se stávajícím víceletým finančním rámcem*

- ☐ Návrh/podnět je v souladu se stávajícím víceletým finančním rámcem.

3.2.5. *Příspěvky třetích stran*

Návrh/podnět počítá se spolufinancováním podle následujícího odhadu:

prostředky v milionech EUR (zaokrouhleno na tři desetinná místa)

	2015	2016	2017	2018	2019	2020	Celkem
Členské státy	0,240	0,225	0,112	0,112	0,112	0,112	0,913
Spolufinancované prostředky CELKEM	0,240	0,225	0,112	0,112	0,112	0,112	0,913

3.3. **Odhadovaný dopad na příjmy**

- ☐ Návrh/podnět nemá žádný finanční dopad na příjmy.

Při přezkumu směrnice o platebních službách byly pro Evropský orgán pro bankovníctví, zřízený nařízením (EU) č. 1093/2010 Evropského parlamentu a Rady stanoveny níže uvedené konkrétní povinnosti a úkoly.

Článek 14 – zřídit a provozovat internetový portál:

- Rozvíjet a provozovat internetový portál, který bude sloužit jako elektronické přístupové místo EU propojující rejstříky jednotlivých členských států uvedené v článku 13 a vypracovat návrhy regulačních technických norem, které stanoví technické požadavky na přístup k informacím obsaženým ve veřejných rejstřících.

Článek 26 – povinnosti EBA v souvislosti s postupy udělování povolení pro platební instituce působící v jiném státě („passporting“):

- Příprava pokynů týkajících se otázky, zda provozování činností v jiném členském státě v rámci režimu „passporting“ představuje výkon práva usazování, nebo volného pohybu služeb. Tyto pokyny se vydají do dvou let od data vstupu této směrnice v platnost.
- Vypracování návrhů regulačních technických norem pro spolupráci a výměnu informací mezi příslušnými orgány domovského členského státu podle čl. 26 odst. 1 a příslušnými orgány hostitelského členského státu v souladu s články 26 a 18 s přesným uvedením způsobu, prostředků a podrobností spolupráce při oznamování platebních institucí s přeshraniční působností, a zejména rozsahu a způsobu zpracování informací, které mají být předloženy, včetně společné terminologie a standardních vzorů oznámení v zájmu zajištění jednotného a účinného postupu oznamovacího procesu. Své návrhy regulačních technických norem EBA předloží Komisi do dvou let ode dne vstupu této směrnice v platnost].
- Vypracování návrhu regulačních technických norem pro spolupráci a výměnu informací mezi příslušnými orgány domovského členského státu a příslušnými orgány hostitelského členského státu podle čl. 26 odst. 3 až 4 a článku 22 s přesným uvedením způsobu, prostředku a podrobností spolupráce při výkonu dohledu nad platebními institucemi s přeshraniční působností, a zejména rozsahu a způsobu zpracování informací, které mají být sdíleny v zájmu zajištění jednotného a účinného dohledu platebními institucemi poskytujícími přeshraniční platební služby. Své návrhy regulačních technických norem EBA předloží Komisi do dvou let ode dne vstupu této směrnice v platnost.

Články 86 a 87 – vytvoření bezpečnostních pokynů a vydání pokynů k řešení závažných bezpečnostních incidentů poskytovateli platebních služeb:

- Vytvoření pokynů k vypracování, provádění a sledování bezpečnostních opatření podle článku 85, případně včetně procesů osvědčování v souladu se zásadami podle čl. 85 odst. 3. Pokyny musí mimo jiné zohlednit normy a /nebo specifikace, které Komise zveřejňuje podle čl. 16 odst. 2 směrnice o bezpečnosti sítí a informací. Orgán EBA v úzké spolupráci s ECB tyto pokyny pravidelně, nejméně však jednou za dva roky přezkoumává.
- Vydání pokynů usnadňujících poskytovatelům platebních služeb kvalifikovat významné incidenty a okolnosti, za nichž platební instituce musí bezpečnostní incident oznámit. Tyto pokyny se vydají do dvou let od data vstupu této směrnice v platnost.

- Vydání obecných pokynů pro poskytovatele platebních služeb stanovené v čl. 1 odst. 1 této směrnice vypracovaných v úzké spolupráci s ECB podle článku 16 nařízení (EU) č. 1093/2010 týkajících se nejmodernějších způsobů ověření klienta a výjimek z používání silného ověření klienta. Tyto pokyny se vydají do dvou let ode dne vstupu této směrnice v platnost a podle potřeby se pravidelně aktualizují.